ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
អគ្គនាយកដ្ឋានការងារ
នាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ

កម្រងព័ត៌មានជាតិលើកទី២
ស្តីពី
សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

ឆ្នាំ២០២២

គាំទ្រដោយៈ មូលនិធិរាជរដ្ឋាភិបាលជប៉ុន តាមរយៈគម្រោងលើកកម្ពស់ស្តង់ដារសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារក្នុងវិស័យសំណង់ នៃអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ (ILO/Japan OSH Project)

មាតិកា

អារម្ភកថា ១

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ ៣

អក្សរកាត់ ៥

I. **សាវតា** ៧

១. ព័ត៌មានភូមិសាស្ត្រ និងប្រជាសាស្ត្រ ៧

២. អំពីស្ថានភាពស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ៨

II. **ក្របខណ្ឌច្បាប់ និងលិខិតឧបករណ៍ពាក់ព័ន្ធនឹង សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ** ៩

១. ឯកសារយោងនៅក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ៩

២. ច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ៩

២.១. ច្បាប់ស្តីពីការងារ ៩

២.២. ច្បាប់ស្តីពីរបបសន្តិសុខសង្គម ៩

២.៣. ច្បាប់ស្តីពីសំណង់ ១០

២.៤. ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងថ្នាំកសិកម្ម និងជីកសិកម្ម (ឆ្នាំ២០១២) ១០

២.៤. បទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ១០

៣. អនុសញ្ញាអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារដែលបានផ្តល់សច្ចាប័ន និង សន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិទាក់ទងនឹងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ១២

៣.១. អនុសញ្ញាអន្តរជាតិខាងការងារដែលបានផ្តល់សច្ចាប័ន ១២

៣.២. អនុសញ្ញាអន្តរជាតិការពារសិទ្ធស្ត្រីដែលបានផ្តល់សច្ចាប័ន ១៣

៤. ច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារដែលចេញដោយក្រសួងពាក់ព័ន្ធ .. ១៤

៤.១. ក្រសួងឧស្សាហកម្ម វិទ្យាសាស្ត្រ និងនវានុវត្តន៍ ១៤

៤.២. ក្រសួងរ៉ែ និងថាមពល ១៤

៤.៣. ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ១៤

៤.៤. ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ១៥

៤.៥. ក្រសួងសុខាភិបាល ១៥

៤.៦. ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ១៦

៤.៧. ក្រសួងបរិស្ថាន ១៧

៤.៨. ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ១៧

៤.៩. ក្រសួងមហាផ្ទៃ ១៧

៥. ការរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំ និងបទដ្ឋានបច្ចេកទេសស្តីពី សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ.. ១៩

៦. ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ១៩

III. យន្តការក្នុងការរៀបចំគោលនយោបាយជាតិ និង បទដ្ឋានស្តីពី សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ២០

១. គោលនយោបាយជាតិសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ២០

២. កម្មវិធីជាតិស្តីពី សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ២០

៣. យន្តការរៀបចំបទប្បញ្ញត្តិស្តីពី សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ២១

៤. នាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ ២២

៥. រចនាសម្ព័ន្ធជាតិត្រីភាគីស្តីពី សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ២៣

៥.១. គណៈកម្មករប្រឹក្សាការងារ ២៣

៥.២. គណៈកម្មាធិការជាតិសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ២៤

៥.៣. គណៈកម្មាធិការសម្របសម្រួលត្រីភាគីប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍ និង គ្រឿងញៀននៅកន្លែងធ្វើការ ២៥

៦. យន្តការសម្របសម្រួល និងសហការ ២៦

៦.១. ថ្នាក់ជាតិ ២៦

៦.២. ថ្នាក់រោងចក្រ សហគ្រាស ២៨

៧. ប្រព័ន្ធសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ៖ មធ្យោបាយ និងឧបករណ៍ ២៨

៧.១. យន្តការដើម្បីធានាការអនុលោមតាមច្បាប់ ២៨

៧.២. មជ្ឈមណ្ឌលព័ត៌មានសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ៣៥

៧.៣. សេវាផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ៣៦

៧.៤. ការអប់រំ និងការបណ្តុះបណ្តាលអំពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ដោយរាជរដ្ឋាភិបាល...៣៧

៧.៥. ការបណ្តុះបណ្តាលសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ
រៀបចំដោយអង្គការនិយោជក និងអង្គការកម្មករនិយោជិត ៤០

៨. ប្រព័ន្ធសំណងគ្រោះថ្នាក់ការងារ និងជំងឺ ៤២

៨.១. យន្តការ និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ស្ថាប័ន ៤២

៨.២. វិសាលភាព ៤២

៨.៣. បញ្ជីគ្រោះថ្នាក់ការងារ និងរបួស ៤៣

៨.៤. ជំងឺវិជ្ជាជីវៈ ៤៨

៨.៥. ការដួលសន្លប់ ៤៨

**IV. ស្ថានភាពទូទៅនៃធនធានមនុស្សក្នុងសកម្មភាព
សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ** ៥១

១. អ្នកផ្តល់សេវាសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ៥១

២. គោលនយោបាយ និងកម្មវិធីរបស់អង្គការនិយោជក និងអង្គការកម្មករនិយោជិត ៥៣

២.១. អង្គការនិយោជក ៥៣

២.២. អង្គការកម្មករនិយោជិត ៥៤

៣. សកម្មភាពជាទៀងទាត់ និងបន្តពាក់ព័ន្ធនឹងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ៥៤

៣.១. ការគាំទ្រដល់រោងចក្រ សហគ្រាសធុនតូច មធ្យម និងសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ ៥៤

៣.២. ការអប់រំ ការលើកកម្ពស់ ការយល់ដឹង និងសកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយអប់រំ ៥៥

**ឧបសម្ព័ន្ធទី១៖ បទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានាដែលមានជាធរមានពីមុនមកមាន
នៅក្នុងក្របខណ្ឌព័ត៌មានជាតិស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ
បោះពុម្ពផ្សាយនៅក្នុងឆ្នាំ ២០១១** ៥៩

**ឧបសម្ព័ន្ធទី២៖ អង្គការលេខរបស់ក្រសួងការងារ និង
បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ** ៦១

ឧបសម្ព័ន្ធទី៣៖ ទិន្នន័យស្តីពីគ្រោះថ្នាក់ការងារ និងជំងឺវិជ្ជាជីវៈ ៦២

**ឧបសម្ព័ន្ធទី៤៖ គម្រោងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការដែលគាំទ្រការអនុវត្តការងារ
ស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ** ៦៤

ឧបសម្ព័ន្ធទី៥៖ ស្ថានភាពនៃមជ្ឈមណ្ឌលសហជីពជាតិ
នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាឆ្នាំ ២០១៥ .... ៦៦

ឧបសម្ព័ន្ធទី៦៖ ស្ថានភាពសហជីពមូលដ្ឋាននៅក្នុង
ប្រទេសកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១៥ .... ៦៧

ឯកសារយោង ៧០

អារម្ភកថា

ការអនុវត្តវិធានការនានាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព សម្រាប់ការពារគ្រោះថ្នាក់ការងារ និងជំងឺនៅគ្រប់កន្លែងធ្វើការ គឺជាផ្នែកមួយនៃធាតុចាំបាច់បំផុតសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសង្គម និងសេដ្ឋកិច្ចរបស់ប្រទេស។

កម្រងព័ត៌មានជាតិលើកទី២ ស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ សម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជារួមបញ្ចូលព័ត៌មានថ្មីៗ និងអាចរកបានស្តីពី រចនាសម្ព័ន្ធមូលដ្ឋាននៃសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ (OSH) ច្បាប់ ការអនុវត្តច្បាប់ ប្រព័ន្ធសំណងគ្រោះថ្នាក់ការងារ ស្ថិតិ និងសកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។ គោលបំណងនៃកម្រងព័ត៌មាននេះ គឺផ្តល់នូវមូលដ្ឋានសម្រាប់ពិនិត្យមើលភាពខ្លាំង និងបញ្ហាប្រឈមដែលកំពុងកើតមានបច្ចុប្បន្នលើផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៅក្នុងប្រទេស និងជ្រើសរើសអាទិភាពសម្រាប់សកម្មភាពសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនាពេលអនាគត។

កម្រងព័ត៌មាននេះ ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយមានការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេសពីអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ (ILO) និងការផ្តល់មូលនិធិដោយគម្រោង "លើកកម្ពស់ស្តង់ដារសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារក្នុងវិស័យសំណង់នៅកម្ពុជា" នៃកម្មវិធីពហុភាគីរបស់ជប៉ុន។

ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ទទួលខុសត្រូវក្នុងការបង្កើតកម្រងព័ត៌មាននេះ ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយគណៈកម្មការត្រីភាគី។

ចាប់តាំងពីការបង្កើតកម្រងព័ត៌មានជាតិស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារលើកទី១ ដំបូងគេដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថាជា ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ នៃប្រទេសកម្ពុជា លក្ខខណ្ឌសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ នៅកម្ពុជាមានការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងខ្លាំង។ ដោយមានការសហការជាមួយអង្គការនិយោជក អង្គការកម្មករនិយោជិត អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងវិទ្យាស្ថានអន្តរជាតិដទៃទៀត រាជរដ្ឋាភិបាល បានអនុវត្តសកម្មភាព និងកម្មវិធីផ្សេងៗឆ្ពោះទៅរកការបង្កើតវប្បធម៌សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ តាមរយៈការផ្តួចផ្តើមជួយខ្លួនឯងដោយកម្មករនិយោជិត និងនិយោជក។ នៅក្នុងដំណើរការនៃការរៀបចំកម្រងព័ត៌មាននេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបានពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវស្ថានភាព សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ រួមមាន គោលនយោបាយ ប្រព័ន្ធ និងបណ្តាញក្នុងចំណោមអ្នកពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។ ដោយផ្អែកលើកម្រងព័ត៌មាននេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបានកំណត់សកម្មភាពអាទិភាព និងគោលដៅច្បាស់លាស់ ស្របតាមយុទ្ធសាស្រ្តដែលបានកំណត់នៅក្នុងគោលនយោបាយជាតិ ស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។

កម្រងព័ត៌មានជាតិស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនេះ បានចែងនូវផ្នែកសំខាន់ៗមានដូចជា៖

១- ក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ និងបទដ្ឋានពាក់ព័ន្ធស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

២- បទដ្ឋានបច្ចេកទេស និងគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

៣- គោលនយោបាយជាតិ និងយន្តការកំណត់ស្តង់ដារជាតិសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

៤- យន្តការសម្របសម្រួល និងសហប្រតិបត្តិការ

៥- ការរៀបចំប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ៖ មធ្យោបាយ និងឧបករណ៍

៦- គោលនយោបាយ និងកម្មវិធីរបស់អង្គការនិយោជក និងអង្គការកម្មករនិយោជិត

៧- សកម្មភាពទៀងទាត់ និងកំពុងបន្តទាក់ទងនឹងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ សូមថ្លែងអំណរគុណដោយស្មោះជូនដល់រាជរដ្ឋាភិបាល និងក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ អង្គការនិយោជក អង្គការកម្មករនិយោជិត ជាពិសេសសូមអរគុណដល់រាជរដ្ឋាភិបាលជប៉ុន និងប្រជាជនជប៉ុន តាមរយៈអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ ដែលបានចូលរួមយ៉ាងសកម្ម ជួយឧបត្ថម្ភគាំទ្រ ដល់ដំណើរការរៀបចំកម្រងព័ត៌មានជាតិលើកទី២ នេះឡើងប្រកបដោយជោគជ័យ។

ថ្ងៃ[illegible] ខែ[illegible] ឆ្នាំខាល ចត្វាស័ក ព.ស. ២៥៦៦

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី២០ ខែ[illegible]ឆ្នាំ២០២២

រដ្ឋមន្ត្រី

អ៊ិត សំហេង

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈសូមថ្លែងអំណរគុណដល់ក្រុមការងារទាំងអស់ដែលបានខិតខំប្រឹងប្រែង និងផ្តល់ជំនាញបច្ចេកទេសក្នុងការប្រមូលទិន្នន័យ ជាពិសេសចំពោះរាជរដ្ឋាភិបាលជប៉ុន និងប្រជាជនជប៉ុនតាមរយៈអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ ដែលជួយឧបត្ថម្ភគាំទ្រដល់ដំណើរការរៀបចំកម្រងព័ត៌មានជាតិលើកទី២នេះ។ ជាមួយគ្នានេះដែរ ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈសូមថ្លែងអំណរគុណដល់ស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាល អង្គការនិយោជក និងអង្គការកម្មករនិយោជិតទាំងអស់សម្រាប់ការសហការក្នុងការបំពេញកម្រងសំណួរ និងការផ្តល់នូវព័ត៌មាន ស្ថិតិ ស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនានា។ ជាពិសេសក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈសូមថ្លែងអំណរគុណ ដល់សមាជិកក្រុមការងារខាងក្រោមចំពោះការដឹកនាំ និងការណែនាំផ្នែកបច្ចេកទេសដើម្បីរៀបចំ និងចងក្រងឯកសារនេះ៖

១- ឯកឧត្តមវេជ្ជ.	**ហ៊ុយ ហានសុខ**	រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាពិគ្រោះយោបល់គម្រោងលើកកម្ពស់ស្តង់ដារសុវត្ថិភាព និងសុខការងារក្នុងវិស័យសំណង់
២- លោកជំទាវ	**ជា សុខនី**	អនុរដ្ឋលេខាធិការក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងជាប្រធានលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាពិគ្រោះយោបល់គម្រោងលើកកម្ពស់ស្តង់ដារសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារក្នុងវិស័យសំណង់
៣- លោកជំទាវ	**ម៉ៅ ធីតា**	អនុរដ្ឋលេខាធិការក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
៤- ឯកឧត្តមទន្ត.	**ឡេង តុង**	ទីប្រឹក្សាអមក្រសួង និងជាប្រធាននាយកដ្ឋានពេទ្យការងារនៃក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
៥- ឯកឧត្តមវេជ្ជ.	**យី កន្និដ្ឋា**	ទីប្រឹក្សាអមក្រសួង និងជាអនុប្រធាននាយកដ្ឋានពេទ្យការងារនៃក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
៦- លោកវេជ្ជ.	**ខាន់ គុណា**	អនុប្រធាននាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ នៃក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
៧- លោកស្រីវេជ្ជ.	**ពេជ្រ ស្លាសិរី**	អនុប្រធាននាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ នៃក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
៨- លោក	**ភូង ម៉ុនធឿន**	អនុប្រធាននាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ នៃក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
៩- លោកស្រី	**គង់ សត្យា**	ប្រធានការិយាល័យអនាម័យការងារ
១០-កញ្ញាវេជ្ជ.	**ស្តុន រដ្ឋា**	ប្រធានការិយាល័យស្ថិតិ និងទំនាក់ទំនងខាងក្រៅ
១១- លោក	**ថៃ ហេងដា**	ប្រធានការិយាល័យឯកសារសុខភាពការងារ

១២- លោកវេជ្ជ. **យុត សុភារ៉ា** ប្រធានការិយាល័យអាស៊ានអូស្ហណេត

១៣- លោក **ហ៊ាង លីនដា** អនុប្រធានការិយាល័យរដ្ឋបាល និងគណនេយ្យ

១៤- លោក **ចាន់ សំរិទ្ធ** អនុប្រធានការិយាល័យស្ថិតិ និងទំនាក់ទំនងខាងក្រៅ

១៥- លោក **សុខ វណ្ណៈ** អនុប្រធានការិយាល័យបច្ចេកទេស និងសន្តិសុខការងារ

១៦- លោក **តាន់ ហុកស្រេង** អនុប្រធានការិយាល័យឯកសារសុខភាពការងារ

១៧- លោក **ទិតហេង សាមុតស៊ីបូ** អនុប្រធានការិយាល័យបច្ចេកទេស និងសន្តិសុខការងារ

ទីប្រឹក្សា និងមន្ត្រីគម្រោងផ្តល់ប្រឹក្សាបច្ចេកទេសលើឯកសារនេះ៖

- លោក **ហ្សូ ស៊ូដូ** អ្នកគ្រប់គ្រងគម្រោង ILO/Japan OSH Project
- កញ្ញាវេជ្ជ. **យូមី សាណូ** ទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេសគម្រោង ILO/Japan OSH Project
- លោក **ហ្វ្រង់ស៊ីស្កូ សានតូស អូកូណូ** ជំនាញការសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ILO/Japan OSH Project
- លោក **ជុងហូ ឆេ** អ្នកឯកទេសសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ILO/Japan OSH Project
- លោកស្រី **ប៉ោ ជួង** មន្ត្រីសម្របសម្រួលគម្រោង ILO/Japan OSH Project
- លោក **ជុន ម៉ូរ៉ា** ទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេសគម្រោង ILO/Japan OSH Project

អក្សរកាត់

APHEDA	: អង្គការប្រជាជនអូស្ត្រាលីសម្រាប់សុខភាព ការអប់រំ និងការអភិវឌ្ឍ
ASEAN	: សមាគមប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍
ASEAN-OSHNET	: បណ្តាញសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៃសមាគមប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍
BWTUC	: សហព័ន្ធសហជីពកម្មករសំណង់ និងព្រៃឈើកម្ពុជា
CAID	: សមាគមកម្ពុជាសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ
CAMFEBA	: សហព័ន្ធនិយោជក និងសមាគមពាណិជ្ជកម្មកម្ពុជា
CCU	: សហព័ន្ធសហជីពកម្ពុជា
CEDAW	: អនុសញ្ញាស្តីពីការលុបបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការរើសអើងប្រឆាំងនឹងនារីភេទ
CFSWF	: សហព័ន្ធកម្មករចំណីអាហារ និងសេវាកម្មកម្ពុជា
CLOWBUF	: សហព័ន្ធកម្មករកម្ពុជា និងសហព័ន្ធសហជីព
CNAPWG	: ក្រុមការងារកសាងកម្រងព័ត៌មានជាតិស្តីពីអាបេស្តូសនៅកម្ពុជា
CUF	: សហព័ន្ធសហជីពកម្ពុជា
DOSH	: នាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ
DoLI	: នាយកដ្ឋានអធិការកិច្ចការងារ
GHS	: ប្រព័ន្ធស៊ីចង្វាក់ជាសកលអំពីការចាត់ថ្នាក់ និងដាក់ស្លាកសញ្ញាសារធាតុគីមី
GMAC	: សមាគមរោងចក្រកាត់ដេរនៅកម្ពុជា
ILO	: អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ
JICA	: ទីភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិជប៉ុន
KOSHA	: ទីភ្នាក់ងារសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារកូរ៉េ
MLVT	: ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
SMEs	: សហគ្រាសធុនតូច និងមធ្យម
NSSF	: បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម
NGO	: អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល
OSH	: សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ
OSHMS	: ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ
PAB	: ក្រុមប្រឹក្សាពិគ្រោះយោបល់គម្រោង
PAD	: សមាគមប្រជាជនដើម្បីការអភិវឌ្ឍ
PDCA	: វដ្តធ្វើផែនការ-អនុវត្ត-ពិនិត្យឡើងវិញ-ធ្វើសកម្មភាព
PTCs	: គណៈកម្មាធិការបច្ចេកទេសគម្រោង

RGC	: រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
TCC	: គណៈកម្មការសម្របសម្រួលត្រីភាគី
TPWFWI	: ក្រុមការងារទប់ស្កាត់ករណីសន្លប់ និងបង្ការគ្រោះថ្នាក់ការងាររបស់កម្មករនិយោជិតតាមបណ្តាសហគ្រាសគ្រឹះស្ថាន នៃបេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម
WHO	: អង្គការសុខភាពពិភពលោក
WIND	: ការកែលម្អរបៀបធ្វើការ និងអភិវឌ្ឍភូមិដ្ឋាន
WISCON	: ការកែលម្អរបៀបធ្វើការនៅក្នុងការដ្ឋានសំណង់ខ្នាតតូច
WISE	: ការកែលម្អរបៀបធ្វើការនៅក្នុងសហគ្រាសខ្នាតតូច
WISH	: ការកែលម្អការងារដើម្បីសុវត្ថិភាពអ្នកប្រកបការងារតាមផ្ទះ

I. សាវតា

១. ព័ត៌មានភូមិសាស្ត្រនិងប្រជាសាស្ត្រ

ប្រទេសកម្ពុជាស្ថិតនៅក្នុងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ និងមានព្រំប្រទល់ជាប់ប្រទេសវៀតណាមនៅភាគខាងកើត និងខាងត្បូង ជាប់ប្រទេសឡាវនៅភាគឦសាន ជាប់ប្រទេសថៃនៅភាគខាងលិច និងពាយព្យ និងជាប់ឈូងសមុទ្រថៃនៅភាគនិរតី។ យោងតាមអត្រាជំរឿនជាតិឆ្នាំ២០១៩ ប្រទេសកម្ពុជាមានចំនួន ៣.៣៤១.៧៧០គ្រួសារ ដែលមានប្រជាជនចំនួន ១៥.២៨៨.៤៨៩នាក់។ ក្នុងចំណោមប្រជាជនសរុបនេះ បុរសមានចំនួន ៧.៤១៨.៥៧៧នាក់ (៤៨,៥%) និងស្ត្រីមានចំនួន ៧.៨៦៩.៩១២នាក់ (៥១,៥%)។ ក្នុងរយៈពេល ១១ឆ្នាំ គិតចាប់ពីឆ្នាំ ២០០៨ ដល់ឆ្នាំ ២០១៩ ចំនួនប្រជាជនបានកើនឡើងចំនួន ១.៨៩២.៨០៧នាក់ ស្មើនឹង ១៤,១%។ ចំនួនប្រជាជនសរុបនេះ មិនរាប់បញ្ចូលពលករចំណាកស្រុកកម្ពុជាដែលរស់នៅក្រៅប្រទេស ភាគច្រើនធ្វើការនៅតាមបណ្តាប្រទេសអាស៊ី និងប្រទេសដទៃទៀត ដូចជាប្រទេសថៃចំនួន ១.១៤៦.៦៨៥នាក់ ម៉ាឡេស៊ីចំនួន ៣០.១១៣នាក់ សាធារណរដ្ឋកូរ៉េចំនួន ៤៩.០៩៩នាក់ សឹង្ហបុរីចំនួន ៨៣១នាក់ ជប៉ុនចំនួន ៩.១៩៥នាក់ ហុងកុងចំនួន ៥៤នាក់ និងអារ៉ាប់ប៊ីសាអូឌីតចំនួន ១៦នាក់ (យោងតាមជំរឿនជាតិឆ្នាំ២០១៩)។

រូបភាពទី ១៖ កម្លាំងពលកម្មទាក់ទងនឹងអាយុប្រជាជនដែលអាចធ្វើការ (១៥ - ៦៤ ឆ្នាំ) ឆ្នាំ២០១៧

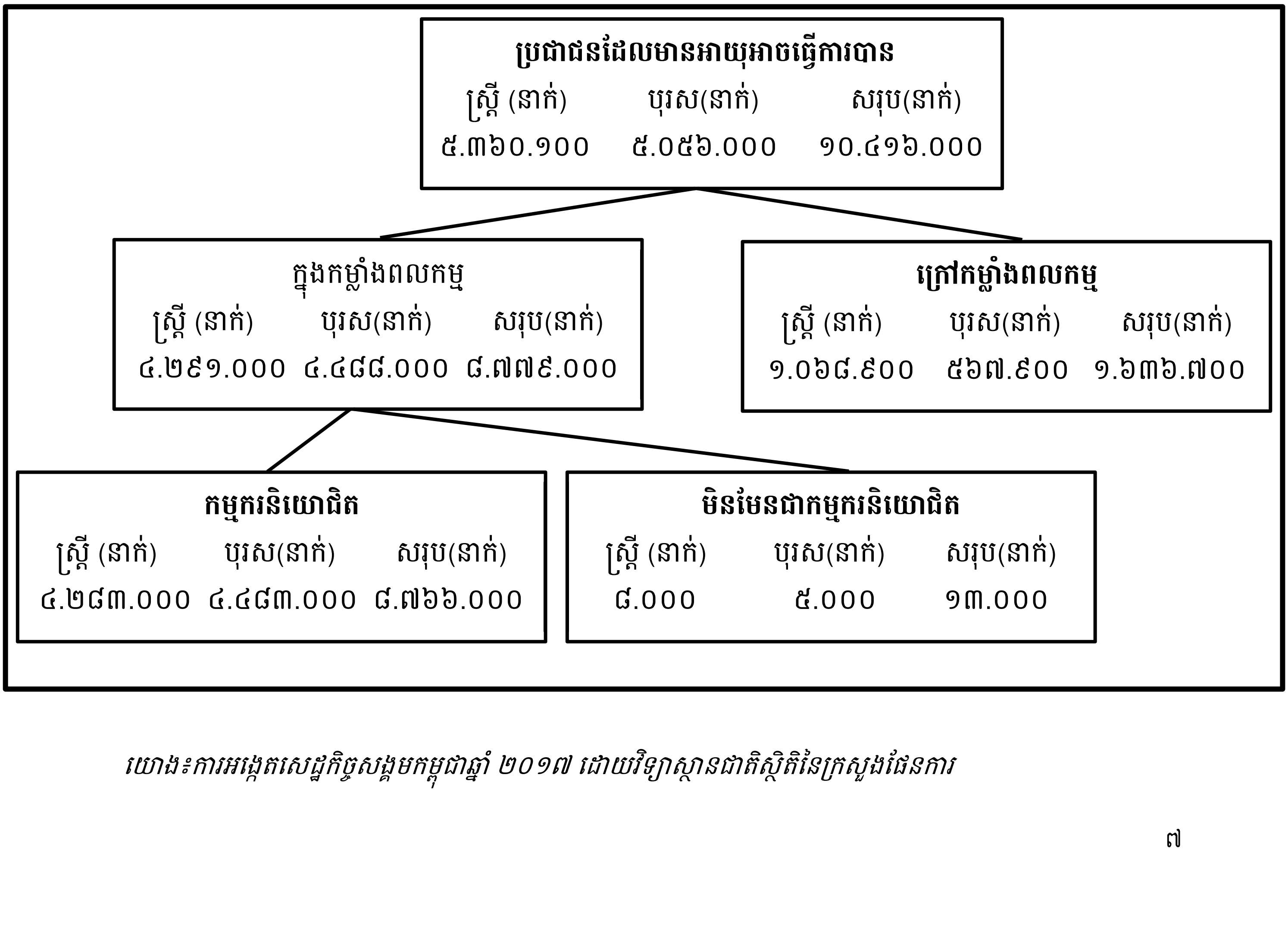

យោង៖ការអង្កេតសេដ្ឋកិច្ចសង្គមកម្ពុជាឆ្នាំ ២០១៧ ដោយវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិនៃក្រសួងផែនការ

២ .អំពីស្ថានភាពស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

ប្រទេសកម្ពុជា បានកែប្រែស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចរបស់ខ្លួនពីប្រទេសដែលមានប្រាក់ចំណូលទាប ទៅជាប្រទេសមានប្រាក់ចំណូលមធ្យមមួយ ដែលបច្ចុប្បន្នកំពុងជំរុញឆ្ពោះទៅរកប្រទេសដែលមានប្រាក់ចំណូលមធ្យមកម្រិតខ្ពស់នៅឆ្នាំ២០៣០ និងមានគោលដៅចុងក្រោយក្លាយជាប្រទេសអភិវឌ្ឍនៅឆ្នាំ២០៥០។ យោងតាមយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលដំណាក់កាលទី៤ នៃរដ្ឋសភានីតិកាលទី៦ ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈបាននិងកំពុងយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះការអភិវឌ្ឍវិស័យការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ស្របតាមផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍវិស័យការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលឆ្នាំ២០១៩-២០២៣។ ការអភិវឌ្ឍតាមយុទ្ធសាស្ត្រនេះ បានជួយឱ្យក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ទទួលបាននូវលទ្ធផលគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៅក្នុងវិស័យទាំងនេះ។

សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ គឺជាផ្នែកអាទិភាពមួយផ្សេងទៀតសម្រាប់រាជរដ្ឋាភិបាល។ វាជាការចាំបាច់ដែលត្រូវពង្រឹងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៅតាមកន្លែងធ្វើការ ដើម្បីការពារកម្លាំងពលកម្មរបស់ប្រទេសទាំងនៅកម្រិតជាតិ និងកម្រិតរោងចក្រ សហគ្រាស។ សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ គឺជាបញ្ហាសំខាន់បំផុតនៅទូទាំងពិភពលោក ដោយទាមទារនូវវិធានការណ៍ឆ្លើយតបបន្ថែមទៀតពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធដូចជា រាជរដ្ឋាភិបាល អង្គការនិយោជក និងអង្គការកម្មករនិយោជិត អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនានា។ នៅពេលដែលឧស្សាហកម្ម និងបច្ចេកវិទ្យាកំពុងអភិវឌ្ឍសុខភាព និងសុវត្ថិភាពការងារ ត្រូវបានយកមកពិចារណាជាអាទិភាពដ៏សំខាន់មួយក្នុងការគ្រប់គ្រង និងត្រួតពិនិត្យហានិភ័យការងារដែលអាចកើតឡើងនៅគ្រប់កន្លែងធ្វើការ។

សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ត្រូវបានកំណត់ថាជាផ្នែកដ៏សំខាន់នៃផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍វិស័យការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលឆ្នាំ២០១៩-២០២៣ របស់ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ។ នាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ គឺជាអង្គភាពជំនាញដ៏សំខាន់មួយនៅក្នុងក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ដែលអនុវត្ត និងដោះស្រាយបញ្ហាសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៅថ្នាក់ជាតិ និងសម្រេចបាននូវគោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រខាងលើ។ នាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ បានរៀបចំបង្កើតផែនការមេលើកទី២ ស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារឆ្នាំ ២០១៨-២០២២ ដែលជាការបង្ហាញផ្លូវដល់ការអភិវឌ្ឍវិធីសាស្ត្រជាតិដែលគាំទ្រដល់ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។

អនុសញ្ញារបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ ជាពិសេសអនុសញ្ញាលេខ១៥៥ (ស្តីពី សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ឆ្នាំ១៩៨១) អនុសញ្ញាលេខ១៨៧ (ស្តីពីក្របខ័ណ្ឌផ្សព្វផ្សាយស្តីពី សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ឆ្នាំ២០០៦) និងគោលការណ៍ណែនាំ ILO-OSH ២០០១ (ស្តីពីប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ) ត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាឯកសារយោងនៅក្នុងការរៀបចំផែនការមេ។ យន្តការពិគ្រោះយោបល់ត្រីភាគីត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីពង្រឹងគោលនយោបាយជាតិ និងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់។ កិច្ចប្រជុំ

របស់គណៈកម្មការប្រឹក្សាការងារ និងគណៈកម្មាធិការជាតិសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ត្រូវបានរៀបចំឡើងសម្រាប់គោលបំណងនេះ។

II. ក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ និងលិខិតតូបករណ៍ពាក់ព័ន្ធស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

១. ឯកសារយោងនៅក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ

រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបានអនុម័តដោយសន្និបាតរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៅថ្ងៃទី២១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៣ ក្នុងសម័យប្រជុំលើកទី២របស់ខ្លួន។ ជំពូកទី៣ មាត្រា៣៥ ៣៦ ៣៨ ៤៦ ៤៧ និង មាត្រា ៤៨ ពិពណ៌នាអំពីលក្ខខណ្ឌទាក់ទងនឹងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។

២. ច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

២ .១. ច្បាប់ស្តីពីការងារ

ច្បាប់ស្តីពីការងារនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវបានអនុម័តដោយរដ្ឋសភានៅថ្ងៃទី១០ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៧ ក្នុងសម័យប្រជុំលើកទី៧ នីតិកាលទី១ និងត្រូវបានប្រកាសឱ្យប្រើប្រាស់នៅថ្ងៃទី១៣ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៧។ មាត្រាដែលទាក់ទងនឹងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារមានចែងក្នុងជំពូកទី៨ និងមានលម្អិតដូចខាងក្រោម៖

- អនាម័យ និងសន្តិសុខនៃកម្មករនិយោជិត មាត្រា ២២៨ ដល់ ២៤៧
- ដែនអនុវត្ត មាត្រា ២២៨
- បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ មាត្រា ២២៩ ដល់ មាត្រា២៣២
- ការត្រួតពិនិត្យ មាត្រា ២៣៣ ដល់ មាត្រា២៣៧
- សេវាពេទ្យការងារ មាត្រា ២៣៨ ដល់ មាត្រា២៤៧

២.២. ច្បាប់ ស្តីពីរបបសន្តិសុខសង្គម

ច្បាប់ស្តីពីរបបសន្តិសុខសង្គម ពង្រីកបេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម ដើម្បីផ្តល់សំណាញ់សុវត្ថិភាពហិរញ្ញវត្ថុដល់មន្ត្រីរាជការ និងអ្នកដែលនៅក្នុងវិស័យឯកជន និងក្រៅប្រព័ន្ធ។ ច្បាប់នេះ មាន១១ជំពូក និង១០៧មាត្រា ត្រូវបានអនុម័តនៅទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រីនៅថ្ងៃទី០២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៩ រដ្ឋសភាពិភាក្សា និងអនុម័តនៅថ្ងៃទី០៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៩ និងត្រូវបានប្រកាសដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់នៅថ្ងៃទី ០២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៩ ។

ច្បាប់នេះមានគោលបំណងបង្កើតឱ្យមានរបបសន្តិសុខសង្គមនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីធានាឱ្យមានសមធម៌សង្គម សាមគ្គីធម៌សង្គម និងដើម្បីលើកកម្ពស់សុខុមាលភាព និងជីវភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ។ ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះបុគ្គលដែលស្ថិតក្នុងវិស័យសាធារណៈ និងបុគ្គលទាំងឡាយដែល

ស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញតិនៃច្បាប់ស្ដីពីការងារដោយរួមបញ្ចូលទាំងបុគ្គលិកធ្វើការតាមផ្លូវអាកាស នាវាសមុទ្រ ព្រមទាំងអ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះ។

២.៣. ច្បាប់ ស្ដីពីសំណង់

ច្បាប់ស្ដីពីសំណង់ ត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរយៈការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ ក្នុងនោះរួមមានក្រសួងការងារ និងបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈផងដែរ។ ច្បាប់នេះមាន ២២ជំពូក និង១១១មាត្រា។ ទោះបីជាមិនមានជំពូក ឬមាត្រាជាក់លាក់ណាមួយដែលទាក់ទងនឹងបញ្ហាសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៅក្នុងការសាងសង់ក៏ដោយ ក៏មានការយកចិត្តទុកដាក់ជាទូទៅលើសុវត្ថិភាពសំណង់ ហើយច្បាប់នេះរួមបញ្ចូលទាំងការដោះស្រាយហានិភ័យដែលអាចបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងការដ្ឋានសំណង់។

ច្បាប់នេះត្រូវបានរដ្ឋសភាអនុម័តនៅថ្ងៃទី០៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៩ និងត្រូវបានព្រឹទ្ធសភាពិនិត្យចប់សព្វគ្រប់លើទម្រង់ និងគតិច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាលពី ថ្ងៃទី១៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៩។ ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ និងឡាយព្រះហស្ថលេខាដោយព្រះមហាក្សត្រនៅថ្ងៃទី០២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៩។

២.៤. ច្បាប់ស្ដីពីការគ្រប់គ្រងថ្នាំកសិកម្ម និងជីកសិកម្ម (ឆ្នាំ២០១២)

ច្បាប់ស្ដីពីការគ្រប់គ្រងថ្នាំកសិកម្ម និងជីកសិកម្មត្រូវបានដាក់ឱ្យប្រើនៅឆ្នាំ២០១២។

២.៥. បទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនឹងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

បទប្បញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុង "កម្រងព័ត៌មានជាតិស្ដីពី សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា" ដែលបានបោះពុម្ពផ្សាយក្នុងឆ្នាំ២០១១ មានភ្ជាប់ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី១។ ការសម្របសម្រួលគម្រោង ការចូលរួមពីភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ក្នុងដំណើរការចងក្រង និងបញ្ចូលបទប្បញ្ញត្តិទាក់ទងនឹងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ និងបង្កើតក្របខ័ណ្ឌច្បាប់មួយដែលស្របតាមស្តង់ដារអន្តរជាតិ។

២.៥.១. អនុក្រឹត្យ

អនុក្រឹត្យលេខ ១២៣ អនក្របក ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៦ ស្ដីពីនីតិវិធីក្នុងការផ្ដល់ការអនុញ្ញាតដល់ពលករបរទេសដែលមិនមែនជាជនចំណាកស្រុកឱ្យចូល ចាកចេញ ធ្វើការ និងស្នាក់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

២.៩.២. ប្រកាស

❖ ប្រកាសស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

- ប្រកាសលេខ១៧៦ ក.ប/ប្រ.ក ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការអប់រំអនាម័យ និងបច្ចេកទេស សន្តិសុខការងារដល់កម្មករនិយោជិត ប្រតិភូបុគ្គលិក និងសហជីព
- ប្រកាសលេខ១៩៤ ក.ប/ប្រ.ក ចុះថ្ងៃទី២០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីលក្ខខណ្ឌការងារ វិធានអនាម័យ និងសន្តិសុខការងារនៃសហគ្រាស គ្រឹះស្ថាន ក្រុមហ៊ុនផ្នែកសេវាកម្មរាន្ត។

❖ ប្រកាស ស្តីពីពលកម្មកុមារ

- ប្រកាសលេខ២៤០ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១ ស្តីពីពលកម្មកុមារក្នុងកសិដ្ឋានដំឡូងមី
- ប្រកាសលេខ២៤១ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១ ស្តីពីលក្ខខណ្ឌការងារកុមារក្នុងការងារនេសាទតាមដងទន្លេ
- ប្រកាសលេខ២៤២ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១ ស្តីពីពលកម្មកុមារក្នុងវិស័យកសិកម្ម
- ប្រកាសលេខ២៤៣ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១ ស្តីពីលក្ខខណ្ឌការងារកុមារក្នុងកសិដ្ឋានថ្នាំជក់
- ប្រកាសលេខ៤៦៧ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៥ ស្តីពីនីតិវិធីជ្រើសរើសពលកររវ័យក្មេងសម្រាប់សហគ្រាសទាំងអស់។

❖ ប្រកាស ស្តីពីប្រាក់ឈ្នួល

- ប្រកាសលេខ៣០៣/២០ ក.ប/ប្រ.ក.ខ.ល ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៩ ស្តីពីការកំណត់ប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមាសម្រាប់កម្មករនិយោជិតផ្នែកវាយនភណ្ឌកាត់ដេរ និងផលិតស្បែកជើងសម្រាប់ឆ្នាំ២០២១
- ប្រកាសលេខ៣៨៩/១៩ ក.ប/ប្រ.ក.ខ.ល ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៩ ស្តីពីការកំណត់ប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមាសម្រាប់កម្មករនិយោជិតផ្នែកវាយនភណ្ឌកាត់ដេរ និងផលិតស្បែកជើងសម្រាប់ឆ្នាំ២០២០
- ប្រកាសលេខ៤៦៥ ក.ប/ប្រ.ក.ខ.ល ចុះថ្ងៃទី៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៨ ស្តីពីការកំណត់ប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមាសម្រាប់កម្មករនិយោជិតផ្នែកវាយនភណ្ឌកាត់ដេរ និងផលិតស្បែកជើងសម្រាប់ឆ្នាំ២០១៩
- ប្រកាសលេខ៣៩៦ ចុះថ្ងៃទី៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៧ ស្តីពីការកំណត់ប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមាសម្រាប់កម្មករនិយោជិតនៅក្នុងរោងចក្រកាត់ដេរសម្លៀកបំពាក់ និងស្បែកជើងសម្រាប់ឆ្នាំ២០១៨

- ប្រកាសលេខ៤១៤ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែកញ្ញាឆ្នាំ២០១៦ ស្តីពីការកំណត់ប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមា សម្រាប់កម្មករនិយោជិតនៅក្នុងរោងចក្រកាត់ដេរសម្លៀកបំពាក់ និងស្បែកជើងសម្រាប់ឆ្នាំ ២០១៧
- ប្រកាសលេខ៤០៩/១៥ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៥ ស្តីពីការកំណត់ប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមា សម្រាប់កម្មករនិយោជិតនៅក្នុងរោងចក្រកាត់ដេរសម្លៀកបំពាក់ និងស្បែកជើងសម្រាប់ឆ្នាំ ២០១៦
- ប្រកាសលេខ២៨៣ ចុះថ្ងៃទី១២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីការកំណត់ប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមា សម្រាប់កម្មករនិយោជិតនៅក្នុងរោងចក្រកាត់ដេរសម្លៀកបំពាក់ និងស្បែកជើងសម្រាប់ឆ្នាំ ២០១៥
- ប្រកាសលេខ៣១៧ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការកំណត់ប្រាក់ឈ្នួលអប្បបរមា សម្រាប់កម្មករនិយោជិត នៅក្នុងរោងចក្រកាត់ដេរសម្លៀកបំពាក់ និងស្បែកជើងសម្រាប់ឆ្នាំ ២០១៤។

❖ ប្រកាស ស្តីពីមុខរបរ និងការងារ

- ប្រកាសលេខ១៩៧ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីសៀវភៅការងារសម្រាប់ពលករខ្មែរ
- ប្រកាសលេខ១៩៦ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីការងាររបស់ពលករបរទេស
- ប្រកាសលេខ១៩៧-៥ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីកាតការងារនិងសៀវភៅ ការងារសម្រាប់ពលករបរទេស
- ប្រកាសលេខ៧១៩ ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៩ ប្រកាសអន្តរក្រសួង (ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងក្រសួងមហាផ្ទៃ) ស្តីពីការពង្រឹងអធិការកិច្ចការងារពលករ បរទេសនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

៣ . អនុសញ្ញាអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារដែលបានផ្តល់សច្ចាប័ន និងសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិទាក់ទងនឹងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

៣. ១. អនុសញ្ញាអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារដែលបានផ្តល់សច្ចាប័ន

❖ អនុសញ្ញាមូលដ្ឋាន/គោល

- អនុសញ្ញាលេខ២៩ ស្តីពីការងារដោយបង្ខំ (បានផ្តល់សច្ចាប័ននៅឆ្នាំ ១៩៦៩)
- អនុសញ្ញាលេខ៨៧ ស្តីពីសេរីភាពសមាគម និងការការពារសិទ្ធិក្នុងការរៀបចំ (បាន ផ្តល់សច្ចាប័ននៅឆ្នាំ ១៩៩៩)

- អនុសញ្ញាលេខ៩៨ ស្តីពីសិទ្ធិក្នុងការរៀបចំ និងចរចាសមូហភាព (បានផ្តល់សច្ចាប័ននៅឆ្នាំ ១៩៩៩)
- អនុសញ្ញាលេខ១០០ ស្តីពីការផ្តល់សំណងស្មើគ្នា (បានផ្តល់សច្ចាប័នក្នុងឆ្នាំ១៩៩៩)
- អនុសញ្ញាលេខ១០៥ ស្តីពីការលុបបំបាត់ការងារដោយបង្ខំ (បានផ្តល់សច្ចាប័ននៅឆ្នាំ១៩៩៩)
- អនុសញ្ញាលេខ១១១ ស្តីពីការរើសអើងការងារ និងមុខរបរ (បានផ្តល់សច្ចាប័ននៅឆ្នាំ១៩៩៩)
- អនុសញ្ញាលេខ១៣៨ ស្តីពីអាយុអប្បបរមា (បានផ្តល់សច្ចាប័ននៅឆ្នាំ១៩៩៩)
- អនុសញ្ញាលេខ១៨២ ស្តីពីទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃពលកម្មកុមារ (បានផ្តល់សច្ចាប័ននៅឆ្នាំ២០០៦)។

❖ អនុសញ្ញាអភិបាលកិច្ច (អាទិភាព)

- អនុសញ្ញាលេខ១២២ ស្តីពីអនុសញ្ញាគោលនយោបាយការងារ (ផ្តល់សច្ចាប័ននៅ ឆ្នាំ១៩៧១)។

❖ អនុសញ្ញាបច្ចេកទេស

- អនុសញ្ញាលេខ៦ ស្តីពីការងារពេលយប់របស់មនុស្សវ័យក្មេង (ឧស្សាហកម្ម) (បានផ្តល់សច្ចាប័ននៅឆ្នាំ ១៩៦៩)
- អនុសញ្ញាលេខ៤ ស្តីពីការងារពេលយប់ (ស្ត្រី) (បានផ្តល់សច្ចាប័ននៅឆ្នាំ ១៩៦៩)។

❖ អនុសញ្ញាដែលបាននិរាករណ៍ ដោយសេចក្តីសម្រេចរបស់សន្និសីទការងារអន្តរជាតិ-ILC នៅសម័យប្រជុំលើកទី ១០៦ (ឆ្នាំ ២០១៧)៖

- អនុសញ្ញាលេខ១៣ ស្តីពីសំណពណ៌ស (បានផ្តល់សច្ចាប័ននៅឆ្នាំ ១៩៦៩)
- អនុសញ្ញាលេខ១៥០ ស្តីពីអនុសញ្ញារដ្ឋបាលការងារឆ្នាំ១៩៧៨ (បានផ្តល់សច្ចាប័ននៅឆ្នាំ១៩៩៩)។

៣.២. អនុសញ្ញាអន្តរជាតិការពារសិទ្ធិស្ត្រីដែលបានផ្តល់សច្ចាប័ន

អនុសញ្ញាស្តីពី ការលុបបំបាត់រាល់ទម្រង់នៃការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រីភេទ របស់គណៈកម្មាធិការលុបបំបាត់ការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រី របស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ត្រូវបានអនុម័តដោយដំណោះស្រាយលេខ ៣៤/១៨០ នៃមហាសន្និបាត នៅថ្ងៃទី១៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៧៩ និងចូលជាធរមានចាប់ពីថ្ងៃទី៣

ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៨១។ ប្រទេសកម្ពុជា បានចុះហត្ថលេខាផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញាស៊ីដនេះ នៅថ្ងៃទី១៥ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩២ ។

៤. ច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារដែលចេញដោយក្រសួងពាក់ព័ន្ធ

ក្រៅពីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ មានក្រសួងផ្សេងៗទៀតបានចេញលិខិតបទដ្ឋានដែលទាក់ទងនឹងផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។

៤.១. ក្រសួងឧស្សាហកម្ម វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា និងនវានុវត្តន៍

- ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរោងចក្រ និងសិប្បកម្មលេខ នស/រកម/០៦០៦/០១៨ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៦ និងច្បាប់វិសោធនកម្ម ចុះថ្ងៃទី១០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើនាថ្ងៃទី១២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៩
- ប្រកាសលេខ១៥២ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៧ស្តីពីការគ្រប់គ្រងលក្ខណៈបច្ចេកទេស និងសុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្មលើឧបករណ៍ គ្រឿងចក្រ គ្រឿងម៉ាស៊ីនដែលមានហានិភ័យ។

៤.២. ក្រសួងរ៉ែ និងថាមពល

- ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងប្រេងកាត និងផលិតផលប្រេងកាត
- គោលនយោបាយជាតិស្តីពីធនធានរ៉ែឆ្នាំ២០១៨-២០២៨ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៨
- សៀវភៅណែនាំស្តីពីសុវត្ថិភាពការដ្ឋានរ៉ែ ចុះនៅខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៧
- សារាចរលេខ០១៤០ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៨ ស្តីពីសុវត្ថិភាពសម្រាប់ការរៀបចំស្ថានីយប្រេងឥន្ធនៈ ស្ថានីយឧស្ម័នឥន្ធនៈ និងស្ថានីយបូមប្រេង និងឧស្ម័នឥន្ធនៈ។

៤.៣ . ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

- អនុក្រឹត្យលេខ១៦ អនក្រប ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៣ ស្តីពី ការគ្រប់គ្រងអនាម័យសត្វនិងផលិតផលពីសត្វ មានចំនួន ៩ជំពូក និង៣៤មាត្រា។ អនុក្រឹត្យនេះមានគោលបំណងត្រួតពិនិត្យអនាម័យសត្វ និងផលិតផលដែលមានប្រភពចេញពីសត្វដើម្បីការពារការចម្លងជំងឺ ពីសត្វទៅសត្វ និងពីសត្វទៅសាធារណជនទូទៅ
- អនុក្រឹត្យលេខ៦៩ អនក្របក ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពី ការធ្វើឱ្យមានស្តង់ដារ និងការគ្រប់គ្រងសម្ភារកសិកម្ម

- អនុក្រឹត្យលេខ១០៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៧ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងកន្លែងសត្តឃាត និងអនាម័យសាច់សត្វ និងផលិតផលសត្វ
- អនុក្រឹត្យលេខ២៦ ចុះថ្ងៃទី២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០១ ស្តីពីការបង្កើត និងការគ្រប់គ្រងភ្នាក់ងារសុខភាពសត្វក្នុងភូមិ
- អនុក្រឹត្យលេខ១៥ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៣ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងអនាម័យរុក្ខសាស្ត្រ
- អនុក្រឹត្យស្តីពីការហាមឃាត់ផលិតផល POP ចំនួន ១២ លើជីកសិកម្ម
- ប្រកាសលេខ១១៤ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ ស្តីពីបញ្ជីជំងឺសត្វឆ្លង
- ប្រកាសលេខ៤៥៥ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៤ ស្តីពីការពង្រឹងវិធានការបង្ការសម្រាប់ជំងឺផ្តាសាយបក្សី
- ប្រកាសលេខ៣៣៤ ចុះថ្ងៃទី៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៧ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងសុវត្ថិភាពចំណីអាហារ និងផលិតផលកសិកម្ម
- សារាចរលេខ០២ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៥ ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យការនាំចូលសត្វរស់ និងផលិតផលស៊ុតនៅតាមព្រំដែន
- សារាចរលេខ៣៤៥ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០២ ស្តីពីការអនុវត្តអនុក្រឹត្យលេខ ១៦ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការធ្វើឱ្យមានស្តង់ដារនិងការគ្រប់គ្រងសម្ភារកសិកម្ម
- គោលការណ៍ណែនាំ ស្តីពីការប្រើប្រាស់សារធាតុគីមីប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ចេញក្នុងឆ្នាំ ២០០២
- សេចក្តីជូនដំណឹងចុះថ្ងៃទី១៩ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៤ ទាក់ទងនឹងត្រីពុល។

៤.៤. ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

- អនុក្រឹត្យលេខ៤៧ ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣ ស្តីពីអនាម័យនៃម្ហូបអាហារសម្រាប់មនុស្ស។ គោលបំណងរបស់អនុក្រឹត្យនេះ គឺដើម្បីកំណត់វិធានទូទៅនៃអនាម័យរបស់ផលិតផលអាហាររបស់មនុស្ស រួមទាំងគ្រឹះស្ថានផលិត ឬកម្មករនិយោជិតដែលធ្វើការនៅទីនោះ។

៤.៥. ក្រសួងសុខាភិបាល

- គោលនយោបាយជាតិសម្រាប់សេវាមន្ទីរពិសោធន៍វេជ្ជសាស្ត្រ ឆ្នាំ២០០៩
- គោលនយោបាយជាតិការគ្រប់គ្រងសំណល់ពីសេវាថែទាំសុខភាព នៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០២០
- គោលនយោបាយជាតិការបង្ការ និងត្រួតពិនិត្យការចម្លងរោគ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៩

- ប្រកាសស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់ពីសេវាថែទាំសុខភាពក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ ២០១៩
- មគ្គុទ្ទេសក៍ជាតិស្តីពីជីវសុវត្ថិភាពមន្ទីរពិសោធន៍វេជ្ជសាស្ត្រ ឆ្នាំ២០១៦
- មគ្គុទ្ទេសក៍ជាតិស្តីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់ពីសេវាថែទាំសុខភាព ឆ្នាំ២០១២
- សៀវភៅមគ្គុទេសក៍ស្តីពីសុវត្ថិភាពនៃការចាក់ថ្នាំសម្រាប់គ្រឹះស្ថានថែទាំសុខភាពសាធារណៈ និងឯកជន
- គោលការណ៍ណែនាំជាតិស្តីពី ការប្រើប្រាស់ឱសថប្រឆាំងមេរោគនៅក្នុងមូលដ្ឋានព្យាបាល និងថែទាំសុខភាព ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៩
- គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការបង្ការ និងការត្រួតពិនិត្យការចម្លងរោគសម្រាប់មូលដ្ឋានព្យាបាល និងថែទាំសុខភាព ឆ្នាំ២០១៧
- គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីសុវត្ថិភាពនៃការចាក់ថ្នាំ និងការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់នៅក្នុង មន្ទីរពេទ្យ ចុះថ្ងៃ៣១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០១
- កម្មវិធីសិក្សាស្តីអំពីសុវត្ថិភាពនៃការចាក់ថ្នាំសម្រាប់គ្រូបង្គោល ចុះថ្ងៃទី១០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០១៧
- នីតិវិធីប្រតិបត្តិស្តង់ដារស្តីពីការបង្ការ និងការត្រួតពិនិត្យការចម្លងរោគជំងឺកូវីដ-១៩ នៅ មូលដ្ឋានសុខាភិបាល និងកន្លែងថែទាំអ្នកជំងឺនៅកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២០។

៤.៦. ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់

- អនុក្រឹត្យលេខ២២៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២០ ស្តីពីលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់
- អនុក្រឹត្យលេខ២២៥ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២០ ស្តីពីលក្ខខណ្ឌនិងនីតិវិធីនៃ ការត្រួតពិនិត្យនិងបញ្ជាក់សំណង់
- អនុក្រឹត្យលេខ២២៦ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២០ ស្តីពីលក្ខខណ្ឌនិងនីតិវិធីនៃ ការផ្តល់ ការព្យួរ និងការដកហូតវិញ្ញាបនបត្រប្រើប្រាស់សំណង់
- ប្រកាសលេខ០៣៣ ដនស/ប្រក ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមករា ឆ្នាំ២០២១ ស្តីពីបែបបទ និងបរិបទ នៃការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណ ការផ្តល់សន្លឹកអាជ្ញាបណ្ណថ្មី ការបញ្ចប់សុពលភាព និងការបន្ត សុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណត្រួតពិនិត្យ និងបញ្ជាក់សំណង់
- ប្រកាសលេខ១៧៧ ដនស/ប្រក ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៩ ស្តីពីបែបបទនិងនីតិវិធីនៃ ការផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រប្រើប្រាស់សំណង់ ដែលបានសាងសង់រួចមុនច្បាប់ស្តីពីសំណង់ចូល ជាធរមាន
- ប្រកាសទាក់ទងនឹងការ ពិន័យចំពោះការបំពានផ្សេងៗនៅក្នុងវិស័យសំណង់។

៤.៧. ក្រសួងបរិស្ថាន

- អនុក្រឹត្យលេខ១០៣ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២១ស្តីពីការកែសម្រួល មាត្រា៤ មាត្រា៩ មាត្រា១១ មាត្រា១២ មាត្រា១៧ និងឧបសម្ព័ន្ធ៤ និងឧបសម្ព័ន្ធ៥នៃ អនុក្រឹត្យលេខ២៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៩ ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យការ បំពុលទឹក
- អនុក្រឹត្យលេខ១៩ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២១ ស្តីពីការកែសម្រួលមាត្រា៧ មាត្រា១២ មាត្រា១៣ មាត្រា១៤ ឧបសម្ព័ន្ធ២ ឧបសម្ព័ន្ធ៣ និងឧបសម្ព័ន្ធ៤នៃអនុក្រឹត្យ លេខ១៨០ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៩ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងលើការចាត់ថ្នាក់ និងការដាក់ស្លាកសញ្ញាសារធាតុគីមី
- អនុក្រឹត្យលេខ១៨០ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៩ស្តីពីការគ្រប់គ្រងលើការ ចាត់ថ្នាក់ និងការដាក់ស្លាកសញ្ញាសារធាតុគីមី
- អនុក្រឹត្យលេខ៤២ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០០ ស្តីពីការបំពុលខ្យល់ និង ការត្រួតពិនិត្យសំឡេង
- អនុក្រឹត្យលេខ៣៦ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៩ ស្តីពីការគ្រប់គ្រង សំណល់រឹង
- អនុក្រឹត្យលេខ២៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៩ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងការ បំពុលទឹក។

៤.៨. ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន

- ច្បាប់ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក (វិសោធនកម្មះ ថ្ងៃទី២៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៧)
- អនុក្រឹត្យលេខ៨៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៥ ស្តីពីការបង្កើត ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់គណៈកម្មាធិការជាតិសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ផ្លូវគោក

៤..៩. ក្រសួងមហាផ្ទៃ

- ច្បាប់ស្តីពីការបង្ការ និងពន្លត់អគ្គិភ័យ ដែលបានប្រកាសឱ្យប្រើតាមព្រះរាជក្រម ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២១។ ជំពូកទី១ស្តីពី បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ មាត្រា៤ ត្រង់ចំណុចឃ្លាមួយ បញ្ជាក់ថា "ការបង្ការអគ្គិភ័យ សំដៅដល់ការអនុវត្តនូវលក្ខខណ្ឌ និងវិធានការនានាដើម្បី ធានាសុវត្ថិភាព មិនឱ្យមានអគ្គិភ័យកើតឡើង"។ ជំពូកទី៣ ស្តីពីការបង្ការអគ្គិភ័យ មាត្រា ១៨ ត្រង់ចំណុចឃ្លាមួយបញ្ជាក់ថា "រាល់សំណង់ត្រូវធានាឱ្យមានប្លង់ប្រព័ន្ធបង្ការ និងពន្លត់ អគ្គិភ័យមុនដំណើរការសាងសង់"

- ច្បាប់ស្តីពីអន្តោប្រវេសន៍ ច្បាប់ដែលបានអនុម័តដោយរដ្ឋសភា នាថ្ងៃទី២៦ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ជំពូកទី៣ ស្តីពីជនបរទេសអន្តោប្រវេសន៍ មាត្រា១៨ ចែងថាៈ ការទទួលជនបរទេសឱ្យធ្វើការត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ស្តីពីការងារនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ ក្រសួងមហាផ្ទៃមានសិទ្ធិត្រួតពិនិត្យបណ្ណ័ការងាររបស់ជនបរទេសនៅតាមរោងចក្រ សហគ្រាស ក្រុមហ៊ុន គ្រឹះស្ថាននានា ដោយសហការជាមួយក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ និងអតីតយុទ្ធជន ។
- ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងគុណភាពសុវត្ថិភាពលើផលិតផលទំនិញ និងសេវា ដែលបានអនុម័តនៅថ្ងៃទី២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០០ ជំពូកទី៣ ស្តីពីសិទ្ធិអ្នកប្រើ និងកាតព្វកិច្ច មាត្រា៣ ចែងថា ៖ ៉ផលិតករ និងសេវាករ មានកាតព្វកិច្ចបញ្ជាក់បង្ហាញជាភាសាខ្មែរលើផលិតផលទំនិញ និងសេវារបស់ខ្លួនអំពីធាតុផ្សំ វិធីប្រើប្រាស់ កាលបរិច្ឆេទផលិតផលរយៈពេលហួសកំណត់ប្រើប្រាស់ រួមទាំងគោលការណ៍ផ្សេងៗទៀត ដែលធានាបាននូវសុវត្ថិភាព និងសុខភាពអ្នកប្រើ មុននឹងផលិតផល ទំនិញ និងសេវានេះចូលក្នុងដំណើរការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម»។ ជំពូកទី៦ ស្តីពីវិធានការទប់ស្កាត់ផលិតផលទំនិញ មាត្រា២២ ចែងថា ៉ចំពោះផលិតកម្មសហគ្គាករណ៍ ពាណិជ្ជកម្មនៃផលិតផលទំនិញ ឬសេវាដែលអាចបង្កឱ្យគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ឬអាចបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់បន្ទាន់ចំពោះសុខភាព ឬសុវត្ថិភាពដល់អ្នកប្រើប្រាស់៉ ក្រសួងមានសមត្ថកិច្ចអាចចាត់វិធានការ បញ្ឈប់ជាស្ថាពរ ឬសម្រាប់រយៈពេលកំណត់មួយ បិទទ្វារគ្រឹះស្ថានផលិតជាបណ្តោះអាសន្ន ឬជាស្ថាពរ ក្នុងករណីចាំបាច់បន្ទាន់អាចធ្វើការឃាត់ទុកនៅនឹងកន្លែងរឹបអូស ឬបំផ្លាញចោលនូវផលិតផលទាំងនោះ
- អនុក្រឹត្យលេខ១៣១ អនក្រ.បក ស្តីពីលក្ខខណ្ឌ និងវិធានការនានា ស្តីពីការបង្ការ និងការពន្លត់អគ្គិភ័យរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលចុះថ្ងៃទី១៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៧។ ជំពូកទី១ ស្តីពីបទប្បញ្ញត្តិទូទៅ មាត្រា៤ ៉លក្ខខណ្ឌ និងវិធាន សំដៅដល់លក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការរៀបចំប្រព័ន្ធបង្ការ និងពន្លត់អគ្គិភ័យ ធានាសុវត្ថិភាពកុំឱ្យមានអគ្គិភ័យកើតមានឡើង៉។ ជំពូកទី៣ ស្តីពីលក្ខខណ្ឌ និងវិធានការបង្ការអគ្គិភ័យ មាត្រា៩ៈអ្នកគ្រប់គ្រងគោលដៅទីកន្លែងផលិតកែច្នៃ និង/ឬស្តុកទុកសារធាតុងាយឆេះ ឬផ្ទុះឆេះ ប្រភពភ្លើង និងប្រភពកំដៅត្រូវគោរពតាមលក្ខខណ្ឌ និងវិធានដូចខាងក្រោម ស្ថិតនៅឆ្ងាយពីទីប្រជុំជន មន្ទីរពេទ្យ សាលារៀន ផ្សារ រោងចក្រ សហគ្រាស និង/ឬអង្គភាពកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធទៅតាមទំហំនៃបរិមាណស្តុកទុក យ៉ាងតិចចំងាយ ១០០ម៉ែត្រ។ ជំពូកទី៤ ស្តីពី សិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចរបស់មន្ត្រីនគរបាល និងសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធពន្លត់អគ្គិភ័យ ត្រង់មាត្រា១៤ ត្រង់ចំណុចឃ្លាមួយបញ្ជាក់ថា ក្នុងករណីមានអគ្គិភ័យកើតឡើង មន្ត្រីនគរបាល និង/ឬ សមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធពន្លត់អគ្គិភ័យ ដឹកនាំបញ្ជាពន្លត់អគ្គិភ័យត្រូវ សហការជាមួយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងអង្គភាពផ្សេងៗទៀតជួយសង្គ្រោះអាយុជីវិតមនុស្ស សត្វ ទ្រព្យសម្បត្តិបន្ទាន់ដើម្បីការពារសន្តិសុខសណ្តាប់ធ្នាប់ របៀបរៀបរយសាធារណៈនៅក្នុង និងជុំវិញកន្លែងដែលអគ្គិភ័យកើតឡើង

- អនុក្រឹត្យលេខ ០៨៧ អនក្រ.បក ស្តីពីចំណាត់ថ្នាក់សំណង់ និងគោលដៅដែលតម្រូវឱ្យមានប្លង់ប្រព័ន្ធបង្ការ និងពន្លត់អគ្គិភ័យ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨។ ជំពូកទី២ ស្តីពីសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រង និងត្រួតពិនិត្យ មាត្រា៥៖ ក្រសួងមហាផ្ទៃ មានសមត្ថកិច្ច៖ ត្រួតពិនិត្យប្លង់ប្រព័ន្ធបង្ការ និងពន្លត់អគ្គិភ័យលើរាល់សំណង់ និងគោលដៅឱ្យបានត្រឹមត្រូវស្របតាមបទដ្ឋានបច្ចេកទេស ត្រួតពិនិត្យឧបករណ៍ សម្ភារ បរិក្ខារសម្រាប់បំពាក់ប្រព័ន្ធបង្ការ និងពន្លត់អគ្គិភ័យឱ្យស្របតាមបទដ្ឋានបច្ចេកទេស ត្រួតពិនិត្យទីតាំងស្តុក ដាក់លក់ឧបករណ៍ សម្ភារ បរិក្ខារបង្ការ និងពន្លត់អគ្គិភ័យ បញ្ជាក់ទទួលស្គាល់លើគំនូរប្លង់ប្រព័ន្ធបង្ការ និងពន្លត់អគ្គិភ័យ ចេញលិខិតផ្អាកសកម្មភាពបណ្តោះអាសន្នដល់ផ្នែកណាមួយនៃសំណង់ និងគោលដៅដែលខ្វះលក្ខខណ្ឌ និងវិធានការបង្ការ និងពន្លត់អគ្គិភ័យ
- ប្រកាសលេខ៦៣៨០ ប្រក ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៩ ស្តីពីការប្រគល់សិទ្ធិត្រួតពិនិត្យសំណង់ និងគោលដៅដែលតម្រូវឱ្យមានប្លង់ប្រព័ន្ធបង្ការ និងពន្លត់អគ្គិភ័យ។

៥. ការរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំ និងបទដ្ឋានបច្ចេកទេស ស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

- គោលការណ៍ប្រតិបត្តិស្តង់ដារស្តីពីដំណើរការ និងការគ្រប់គ្រងរោងចក្រ សហគ្រាស តាមគន្លងប្រក្រតីភាពថ្មីក្នុងបរិបទនៃជំងឺកូវីដ-១៩ ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០២២
- កម្រងព័ត៌មានជាតិ ស្តីពីសារធាតុអាបេសស្តូសនៅកម្ពុជា របស់ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះ-បណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- គោលការណ៍ណែនាំ ស្តីពីការរៀបចំគិលានដ្ឋាននៅតាមសហគ្រាស គ្រឹះស្ថានរបស់ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងក្រុមការងារ ថ្ងៃទី៣១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៧
- អនុវត្តគោលការណ៍ណែនាំនៃច្បាប់ ស្តីពីការការពារ និងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងជំងឺអេដស៍ និងអាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍នៅខែមីនា ឆ្នាំ២០០៥
- គោលការណ៍ណែនាំ ស្តីពីសុវត្ថិភាពសារធាតុគីមីនៅកន្លែងធ្វើការ។

៦. ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

រាជរដ្ឋាភិបាល បានលើកកម្ពស់ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ តាមរយៈគោលការណ៍នៃវដ្តធ្វើផែនការ- អនុវត្ត-ពិនិត្យឡើងវិញ-ធ្វើសកម្មភាព (PDCA)។ រាជរដ្ឋាភិបាល ធ្វើការយកចិត្តទុកដាក់ដល់សហគ្រាសខ្នាតតូច និងមធ្យម តាមរយៈការអនុវត្តវដ្ត នៅកន្លែងធ្វើការ។ ការបណ្តុះបណ្តាលស្តីពី ការកែលម្អការងារនៅតាមសហគ្រាសខ្នាតតូច ការកែលម្អការងារដើម្បីសុវត្ថិភាពអ្នកប្រកបការងារនៅតាមផ្ទះ ការដ្ឋានសំណង់ខ្នាតតូច គឺមានសារៈសំខាន់ក្នុងការអនុវត្តនៃការគ្រប់គ្រងផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។ នាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ បានរៀបចំផែនការមេលើកទី២ ស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ឆ្នាំ២០១៨-២០២២ ដែលជាផែនទីចង្អុលទិសសម្រាប់ជួយគាំទ្រក្នុងការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធសុវត្ថិភាព

និងសុខភាពការងារ ដោយយោងតាមអនុសញ្ញាលេខ១៥៥ ស្ដីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ និង អនុសញ្ញាលេខ១៨៧ ស្ដីពីការផ្សព្វផ្សាយសម្រាប់ការការពារសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។

III. យន្តការក្នុងការរៀបចំគោលនយោបាយជាតិ និងបទដ្ឋាន ស្ដីពីសុខភាព និង សុវត្ថិភាពការងារ

១. គោលនយោបាយជាតិសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

គោលនយោបាយជាតិសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ រៀបចំដោយក្រសួងការងារ និងបណ្ដុះ-បណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈក្រោមការគាំទ្រថវិកា និងបច្ចេកទេសរបស់ គម្រោងលើកកម្ពស់ស្តង់ដារសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារជប៉ុន នៃអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ។

២. កម្មវិធីជាតិស្ដីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

កម្មវិធីជាតិស្ដីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ រួមមាន “ផែនការមេលើកទី១ ស្ដីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ឆ្នាំ២០០៩-២០១៣” និង “ផែនការមេលើកទី២ ស្ដីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ឆ្នាំ២០១៨-២០២២” ដែលរៀបចំដោយក្រសួងការងារ និងបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈក្រោមការគាំទ្រពីអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ បាននឹងកំពុងអនុវត្តដើម្បីពង្រឹងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់រោងចក្រ សហគ្រាស។ ក្រសួងការងារ និងបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ បានអនុវត្តកម្មវិធី និងរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តមួយចំនួនស្របតាមផែនការមេលើកទី២ ដែលមានដូចជា៖

ទស្សនវិស័យ

បង្កើត និងលើកកម្ពស់វប្បធម៌ការពារសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ នៅគ្រប់ទីកន្លែងធ្វើការទាំងអស់ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

បេសកកម្ម

- បង្កើត និងអនុវត្តនូវគោលនយោបាយ បទដ្ឋាន និងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ស្ដីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ដែលគាំទ្រដល់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់អង្គការវិជ្ជាជីវៈ ក្នុងការជំរុញសកម្មភាពផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ
- លើកកម្ពស់សមត្ថភាពមន្ត្រីអធិការការងារ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធក្នុងវិស័យសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ
- លើកកម្ពស់គុណភាពសេវាសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ
- ផ្តល់ការការពារ និងលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារឱ្យបានទូលំទូលាយដល់និយោជក និងកម្មករនិយោជិតទាំងអស់
- ជំរុញឱ្យមានប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសុខភាពនិងសុវត្ថិភាពការងារនៅគ្រប់កន្លែងធ្វើការ។

គោលបំណង

- គោលបំណងទី១ ៖ ពង្រឹងប្រព័ន្ធសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារជាតិ
- គោលបំណងទី២ ៖ ពង្រឹងការងារអធិការកិច្ច និងការអនុវត្តបទដ្ឋានសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ
- គោលបំណងទី៣ ៖ ជំរុញអង្គការនិយោជក និងអង្គការកម្មករនិយោជិត ចូលរួមសកម្មភាពសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ
- គោលបំណងទី៤ ៖ រៀបចំ និងអនុវត្តកម្មវិធីពិសេសសម្រាប់មុខរបរគ្រោះថ្នាក់
- គោលបំណងទី៥ ៖ ជំរុញឱ្យមានការការពារផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ទៅដល់សហគ្រាសខ្នាតតូច និងមធ្យម និងកន្លែងធ្វើការនៅតាមជនបទ និងវិស័យសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ
- គោលបំណងទី៦ ៖ គាំទ្រ និងជំរុញកិច្ចសហការផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារលើការងារកុមារ ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន ជំងឺឆ្លង និងជំងឺមិនឆ្លងនៅតាមសហគ្រាស គ្រឹះស្ថាន។

៣. យន្តការរៀបចំបទប្បញ្ញត្តិ ស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

កម្មវិធីជាតិស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ត្រូវបានបង្កើតឡើង ដោយក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ដោយពិគ្រោះយោបល់ជាមួយគណៈកម្មាធិការត្រីភាគី។ កម្មវិធីនេះ ត្រូវបានពិនិត្យ និងវាយតម្លៃជាទៀងទាត់ដោយក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងគណៈកម្មាធិការត្រីភាគី។ គោលនយោបាយជាតិស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ អនុវត្តតាមនីតិវិធីស្រដៀងគ្នានឹងកម្មវិធីជាតិស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារផងដែរ។ បទប្បញ្ញត្តិនីមួយៗអនុវត្តតាមនីតិវិធី និងដំណើរការក្នុងការរៀបចំនិងធ្វើសេចក្តីព្រាងដូចខាងក្រោម៖

តារាងទី១៖ យន្តការរៀបចំបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

បទប្បញ្ញត្តិ	យន្តការ
រដ្ឋធម្មនុញ្ញ	ច្បាប់កំពូល
អនុសញ្ញាអន្តរជាតិ	បន្ទាប់ពីការផ្តល់សច្ចាប័នលើសន្ធិសញ្ញា និងអនុសញ្ញាអន្តរជាតិដែលមានឥទ្ធិពលដល់ច្បាប់ក្នុងស្រុក និងជាមូលដ្ឋានសម្រាប់សេចក្តីសម្រេចចិត្តរបស់តុលាការ

ច្បាប់	ច្បាប់ដែលព្រាងដោយទីស្ដីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ឬស្នើដោយរដ្ឋសភាដែលត្រូវអនុម័តដោយរដ្ឋសភា និងព្រឹទ្ធសភា មុននឹងត្រូវបានឡាយព្រះហស្ថលេខាដោយព្រះមហាក្សត្រ
ព្រះរាជក្រឹត្យ	ចេញដោយព្រះមហាក្សត្រ
អនុក្រឹត្យ	ចុះហត្ថលេខាដោយនាយករដ្ឋមន្ត្រី បន្ទាប់ពីអនុម័តដោយទីស្ដីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ឬកិច្ចប្រជុំគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
ប្រកាស	ចេញដោយរដ្ឋមន្ត្រី និងសមាជិករាជរដ្ឋាភិបាល
សេចក្ដីសម្រេច	ការសម្រេចធ្វើឡើងដោយនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រី ឬអភិបាលខេត្ត
សារាចរ	ចេញដោយនាយករដ្ឋមន្ត្រី ឬរដ្ឋមន្ត្រីដើម្បីពន្យល់ ឬបញ្ជាក់ពីវិធានការណ៍ ឬផ្ដល់ការណែនាំ
ដីការ	បទបញ្ជាចេញដោយអភិបាលខេត្ត

៤. នាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ

នាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ ជាអង្គភាពជំនាញមានតួនាទី និងភារកិច្ចពាក់ព័ន្ធផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៅក្នុងក្រសួងការងារ និងបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ ដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះការអភិវឌ្ឍ និងអនុវត្តគោលនយោបាយ ព្រមទាំងយុទ្ធសាស្ត្រជាតិ ស្ដីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។

តួនាទី និងទំនួលខុសត្រូវ

យោងតាមអនុក្រឹត្យលេខ ២៨៣ អនក្រ.បក ស្ដីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងការងារ និងបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៤ នៅជំពូកទី៦ មាត្រា១៩ អំពីតួនាទី និងភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវរបស់នាយកដ្ឋានពេទ្យការងារដូចខាងក្រោម៖

- តាក់តែងអត្ថបទច្បាប់ និងបទបញ្ញាការងារពាក់ព័ន្ធដល់អនាម័យការងារ និងបច្ចេកទេសសន្តិសុខការងារក្នុងការការពារទប់ស្កាត់រាល់ហានិភ័យវិជ្ជាជីវៈរបស់កម្មករនិយោជិត
- ចងក្រងឯកសារបច្ចេកទេសក្នុងវិស័យអនាម័យ និងសន្តិសុខការងារ ធ្វើការផ្សព្វផ្សាយអប់រំជាប្រចាំដល់កម្មករនិយោជិតដែលកំពុងធ្វើការនៅតាមរោងចក្រ សហគ្រាស
- ឃ្លាំមើលជាប្រចាំអំពីសុខភាពកម្មករនិយោជិត ដែលប៉ះពាល់ឬខូចខាតដោយសារប្រកបការងារ
- រៀបចំ ត្រួតពិនិត្យ វាយតម្លៃ និងទាក់ទងជាប្រចាំនូវរាល់សកម្មភាពរបស់អង្គភាពពេទ្យការងារ និងត្រួតពិនិត្យពេទ្យនៅតាមសហគ្រាស គ្រឹះស្ថាន ជាពិសេសគ្រប់គ្រងលើការងារសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈពេទ្យ

- ទាក់ទងជាមួយបណ្ដាប្រទេសក្នុងតំបន់ និងប្រទេសជឿនលឿនក្នុងការស្រាវជ្រាវលើគោលនយោបាយ និងបច្ចេកទេសខាងអនាម័យ និងសន្តិសុខការងារ
- ពិនិត្យសុខភាពកម្មករនិយោជិតមុនពេលចូលធ្វើការជាកាលិក ឬសារជាថ្មីទៅតាមសំណូមពរចាំបាច់ និងរៀបចំឯកសារសុខភាពឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
- បណ្ដុះបណ្ដាល ផ្សព្វផ្សាយ និងអប់រំស្ដីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារដល់មន្ត្រីអធិការកិច្ចការងារ អធិការពេទ្យការងារ និយោជក កម្មករនិយោជិត គ្រូពេទ្យសហគ្រាស និងមន្ត្រីសុវត្ថិភាពការងារ
- ជំរុញលើកទឹកចិត្ត និងគាំទ្រខាងហិរញ្ញវត្ថុ ចំពោះការសិក្សាវិស័យសុខាភិបាលពាក់ព័ន្ធដល់សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងាររបស់កម្មករនិយោជិត។

រូបភាពទី២៖ អង្គការលេខនៃនាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ

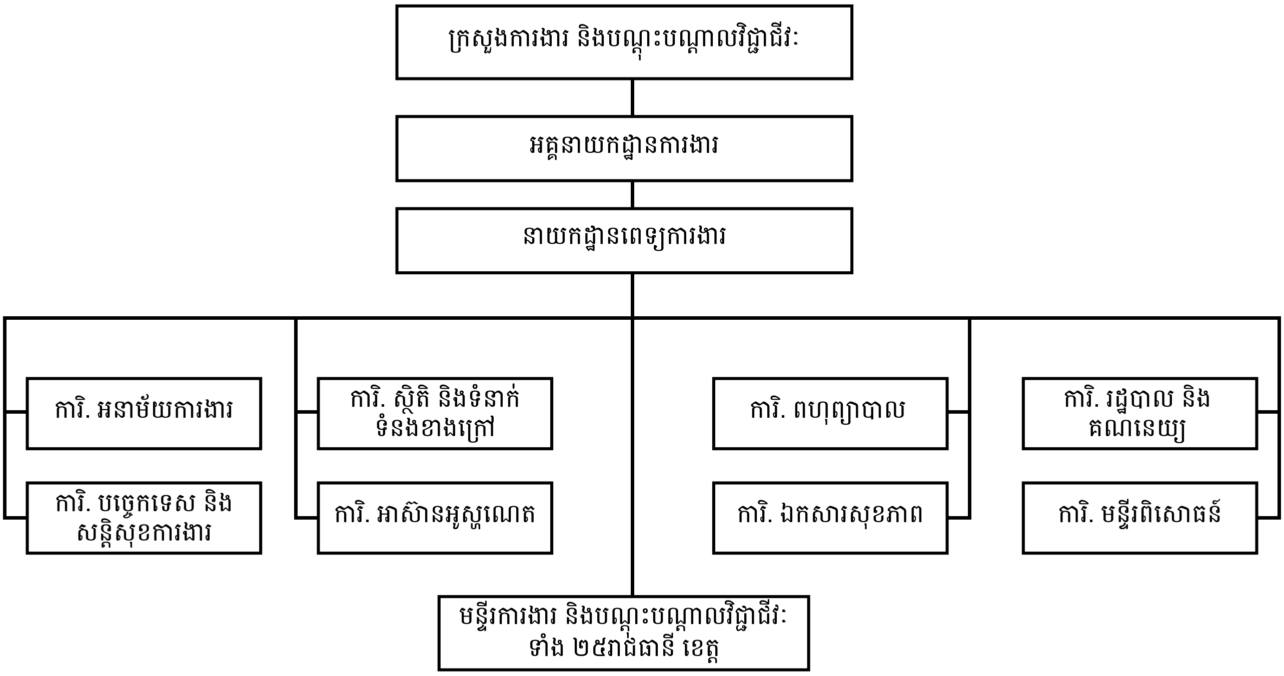

៥. រចនាសម្ព័ន្ធជាតិត្រីភាគី ស្ដីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

គណៈកម្មាធិការត្រីភាគីជាតិ ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយផ្អែកលើប្រធានបទដែលទាក់ទងនឹងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។

៥.១. គណៈកម្មការប្រឹក្សាការងារ

គណៈកម្មការប្រឹក្សាការងារ ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងឆ្នាំ១៩៩៩ ជាយន្តការពិគ្រោះយោបល់ត្រីភាគីថ្នាក់ជាតិសម្រាប់ដោះស្រាយបញ្ហាក្នុងវិស័យការងារ រួមទាំងបញ្ហាសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

នៅកម្ពុជា។ គណៈកម្មការប្រឹក្សាការងាររៀបចំការប្រជុំចាំបាច់យ៉ាងហោចណាស់ពីរដងក្នុងមួយឆ្នាំ។ កិច្ចប្រជុំ អាចធ្វើឡើងដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យការងារ តាមគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់ប្រធានគណៈកម្មការ ឬតាមសំណើរបស់អនុប្រធានម្នាក់។

គណៈកម្មការប្រឹក្សាការងារ មានកាតព្វកិច្ច ស្រាវជ្រាវរាល់បញ្ហាដែលទាក់ទងមុខរបរនៃកម្មករនិយោជិត ប្រាក់ឈ្នួល ការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ចលនាកម្លាំងពលកម្មក្នុងប្រទេស ទេសន្តរប្រវេសន៍ ការរៀបចំឱ្យរឹតតែប្រសើរឡើងនូវលក្ខខណ្ឌខាងសម្ភារ និងស្មារតីនៃកម្មករនិយោជិត ព្រមទាំងបញ្ហាសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។

❖ ការទទួលខុសត្រូវ

- លើកយោបល់ណែនាំអំពីអត្រាបៀវត្សអប្បបរមាដែលត្រូវធានា
- ផ្តល់យោបល់ជាមុនដើម្បីពង្រីកដែនអនុវត្តអនុសញ្ញារួម ឬក្នុងករណីដែលគ្មានអនុសញ្ញារួមទេ ផ្តល់យោបល់ជាយថាហេតុជាមុនចំពោះបទបញ្ជានៃលក្ខខណ្ឌមុខរបរនៅក្នុងវិជ្ជាជីវៈមួយ ឬនៅក្នុងវិស័យសកម្មភាពណាមួយជាក់លាក់។

❖ មូលដ្ឋានច្បាប់

ច្បាប់ស្តីពីការងារ ជំពូកទី១៥ មាត្រា៣៥៧។

៤.២. គណៈកម្មាធិការជាតិសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

គណៈកម្មាធិការជាតិសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ដែលសរសេរអក្សរកាត់ថា គ.ជ.ស.ក គឺជាយន្តការត្រីភាគីមួយផ្សេងទៀតសម្រាប់ពិគ្រោះយោបល់ សម្របសម្រួល សហប្រតិបត្តិការ តាមដាន និងផ្តល់យោបល់ជូនរាជរដ្ឋាភិបាលលើបញ្ហាសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។ ប្រធានគណៈកម្មាធិការ គឺរដ្ឋមន្ត្រី ឬជារដ្ឋលេខាធិការក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ។ គណៈកម្មាធិការនេះ មានតួនាទី និងភារកិច្ចចម្បងៗក្នុងការពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់លើគោលនយោបាយ បទប្បញ្ញត្តិ និងផែនការសកម្មភាពនានាពាក់ព័ន្ធសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។ ម្យ៉ាងវិញទៀតគណៈកម្មាធិការក៏មានតួនាទីក្នុងការសហការ និងសម្របសម្រួលជាមួយគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធដើម្បីកៀងគរធនធានបច្ចេកទេស និងហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់គាំទ្រសកម្មភាពលើកកម្ពស់សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។

❖ ការគ្រប់គ្រងដោយគណៈកម្មាធិការ

គណៈកម្មាធិការ ផ្តល់ការណែនាំ និងទិសដៅស្តីពីគោលនយោបាយសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ បទប្បញ្ញត្តិ បទដ្ឋាន ការបណ្តុះបណ្តាល ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងអំពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ និងការសម្របសម្រួលជាមួយស្ថាប័នជាតិ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ និងអន្តរជាតិ វិស័យឯកជន និង

អង្គការសង្គមស៊ីវិល ក្នុងការកៀងគរហិរញ្ញវត្ថុ និងបច្ចេកទេស ដើម្បីគាំទ្រសកម្មភាពសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។

❖ មូលដ្ឋានច្បាប់

- អនុក្រឹត្យលេខ២៣៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៦ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់គណៈកម្មាធិការជាតិសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ
- ប្រកាសលេខ៣២៥ កប/ប្រក ពក ចុះថ្ងៃទី១១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៧ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់លេខាធិការដ្ឋាននៃគណៈកម្មាធិការជាតិសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ
- សេចក្តីសម្រេចលេខ ០០១/១៧ គជសក ចុះថ្ងៃទី២២ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៧ ស្តីពីសេចក្តីសម្រេចលើការរៀបចំសមាសភាពនៃគណៈកម្មាធិការជាតិសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។

៤.៣. គណៈកម្មាធិការសម្របសម្រួលត្រីភាគីប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍ និងគ្រឿងញៀននៅកន្លែងធ្វើការ

គណៈកម្មាធិការសម្របសម្រួលត្រីភាគីប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍ និងគ្រឿងញៀននៅកន្លែងធ្វើការ ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ។ ដោយសារបញ្ហាគ្រឿងញៀនបានកើនឡើង និងមានការទាក់ទងជាមួយជំងឺអេដស៍ គណៈកម្មាធិការត្រីភាគីនេះបានរួមបញ្ចូលបញ្ហាគ្រឿងញៀនជាមួយគណៈកម្មាធិការនេះក្រោមចំណងជើងថ្មី "គណៈកម្មាធិការសម្របសម្រួលត្រីភាគីប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍ និងគ្រឿងញៀននៅកន្លែងធ្វើការ"។ គណៈកម្មាធិការត្រីភាគី រួមមានតំណាង ៦ រូប មកពីតំណាងរាជរដ្ឋាភិបាល អង្គការនិយោជក អង្គការកម្មករនិយោជិត ទីភ្នាក់ងារសហប្រជាជាតិ អង្គការអន្តរជាតិ និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដែលធ្វើការក្នុងវិស័យនេះ។ គណៈកម្មាធិការសម្របសម្រួលបច្ចេកទេសដឹកនាំដោយរដ្ឋលេខាធិការក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងតំណាងមកពីអង្គការនិយោជក និងនិយោជិត។ គណៈកម្មាធិការត្រីភាគី ត្រូវបានជួយសម្រួលការងារដោយក្រុមលេខាធិការដ្ឋានប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍ និងគ្រឿងញៀន ដែលចាត់តាំងដោយក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ចាត់ចែងរៀបចំកិច្ចប្រជុំយ៉ាងតិច៦ដង ក្នុងមួយឆ្នាំ និងមានអាណត្តិដូចអាណត្តិរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងឆ្នាំ២០១៣ និង២០១៨ រហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ន។

❖ ការគ្រប់គ្រងដោយគណៈកម្មាធិការ

គណៈកម្មាធិការត្រីភាគី សម្របសម្រួល និងផ្តល់គោលនយោបាយ ការណែនាំជាយុទ្ធសាស្ត្រ និងការអប់រំអំពីបញ្ហាជំងឺអេដស៍ និងគ្រឿងញៀននៅកន្លែងធ្វើការ។ គណៈកម្មាធិការសម្របសម្រួល

បច្ចេកទេស ផ្តល់ការណែនាំ អំពីជំងឺអេដស៍ និងគ្រឿងញៀនដែលមានដូចជាប្រកាស និងគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មការអេដស៍សម្រាប់ក្រុមការងារនៅកន្លែងធ្វើការ។

❖ មូលដ្ឋានច្បាប់

- ប្រកាសលេខ៤២៨/១៩ បក/ប្រក ចុះថ្ងៃទី០១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៩ ស្តីពីការកែសម្រួលគណៈកម្មាធិការប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍
- ប្រកាសលេខ០១៣/១៦ បក/ប្រក ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៦ ស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មាធិការសម្របសម្រួលត្រីភាគីស្តីពីជំងឺអេដស៍ និងគ្រឿងញៀន
- ប្រកាសលេខ២៥៥ បក/ប្រក ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨ ស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មាធិការសម្របសម្រួលត្រីភាគីស្តីពីជំងឺអេដស៍។

៦. យន្តការសម្របសម្រួល និងសហការ

៦.១. ថ្នាក់ជាតិ

គោលនយោបាយ និងសកម្មភាពស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ នៅថ្នាក់ជាតិត្រូវបានពិភាក្សា និងអភិវឌ្ឍ តាមរយៈកិច្ចសហប្រតិបត្តិការត្រីភាគី។ ក្រៅពីគណៈកម្មាធិការត្រីភាគីថ្នាក់ជាតិ ក្រុមប្រឹក្សាពិគ្រោះយោបល់ សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ជាច្រើនប្រភេទ ត្រូវបានរៀបចំឡើងសម្រាប់ពិគ្រោះយោបល់លើបញ្ហាសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ និងការចែករំលែកបទពិសោធន៍ព័ត៌មាន និងចំណេះដឹង។ ឧទាហរណ៍នៅក្នុងវិស័យកាត់ដេរ ក្រុមប្រឹក្សាពិគ្រោះយោបល់សំខាន់ៗត្រូវបានបង្កើតឡើងចំនួន ៧ក្រុម និងគណៈកម្មាធិការ ត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់ពិគ្រោះយោបល់លើសុខភាពកម្មករ។

នៅថ្នាក់ជាតិ ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធធ្វើការរួមគ្នាលើបញ្ហាសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ដែលទាមទារ ឱ្យមានការចែករំលែកចំណេះដឹង និងជំនាញបច្ចេកទេសរបស់ក្រសួងនីមួយៗ។ ឧទាហរណ៍ ប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យរួមគ្នាត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីលើកកម្ពស់ការផ្សព្វផ្សាយស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៅកន្លែងធ្វើការ។ សេចក្តីលម្អិតបន្ថែម ត្រូវបានចែងនៅក្នុងផ្នែកទី៧.១ "យន្តការសម្រាប់ធានាការអនុលោមភាព"។ ក្រសួងផ្តោតលើការពង្រឹងទំនាក់ទំនងរវាងថ្នាក់កណ្តាល និងរាជធានីខេត្ត លើការបណ្តុះបណ្តាល និងកម្មវិធីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ត្រូវបានផ្តល់ជូនមន្ត្រីនៅថ្នាក់ខេត្តដើម្បីអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស។

កិច្ចសហការរវាងរាជរដ្ឋាភិបាល អង្គការនិយោជក អង្គការកម្មករនិយោជិត អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងអង្គការអន្តរជាតិដើម្បីផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍យ៉ាងច្រើនដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធ។

ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈបានសហការជាមួយអង្គការទាំងនេះលើការប្រឹក្សា និងគំនិតផ្តួចផ្តើមធ្វើគោលនយោបាយ។ ការបណ្តុះបណ្តាល និងឧបករណ៍អនុវត្តជាក់ស្តែងជាច្រើនដែលត្រូវបានជ្រើសរើសលើប្រធានបទស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរយៈការសហការរវាងក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងអង្គការដៃគូ ។ "ឯកសារកម្រងព័ត៌មានជាតិអាសបេស្តុសកម្ពុជា" គឺជាឯកសារដែលបានមកពីការសហការគ្នាជាមួយ នឹងអង្គការជាដៃគូដែលដឹកនាំដោយក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ។

នៅកម្រិតវិស័យឧស្សាហកម្ម សមាគមឧស្សាហកម្ម មានទំនាក់ទំនងល្អជាមួយរាជរដ្ឋាភិបាល អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងអង្គការអន្តរជាតិតាមរយៈគម្រោង។ កិច្ចសហការស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ដែលត្រូវបានគេពិចារណា និងបង្កើតឡើងជាពិសេសនៅក្នុងវិស័យកាត់ដេរ។ គម្រោងរោងចក្រកាន់តែប្រសើរនៅកម្ពុជា មានបណ្តាញទំនាក់ទំនងរឹងមាំ រវាងរាជរដ្ឋាភិបាល ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ អង្គការជាតិ អង្គការអន្តរជាតិ អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ និងសាជីវកម្មហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ អង្គការនិយោជក សមាគមរោងចក្រកាត់ដេរនៅកម្ពុជា អង្គការកម្មករនិយោជិត និងសហព័ន្ធសហជីពជាតិកម្ពុជា។ គម្រោងរោងចក្រកាន់តែប្រសើរនៅកម្ពុជាផ្តល់កម្មវិធីសម្រាប់ការវាយតម្លៃកន្លែងការងារ ការបណ្តុះបណ្តាល និងការប្រឹក្សាផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ នៅកម្រិតរោងចក្រ ក៏ដូចជាការស្រាវជ្រាវ និងការតស៊ូមតិនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់តំបន់។ ពង្រឹងសកម្មភាពសម្រាប់ការអប់រំនៅរោងចក្រ គឺជាបណ្តាញមួយផ្សេងទៀតរវាងសមាគមរោងចក្រកាត់ដេរនៅកម្ពុជា និងអង្គការឃែរ ដែលជាអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដោះស្រាយបញ្ហា កង្វះអាហារូបត្ថម្ភ ចំពោះកម្មករនិយោជិត និងការរំលោភសិទ្ធិយេនឌ័រ និងអំពើហិង្សានៅកន្លែងធ្វើការ។

នៅក្នុងវិស័យសំណង់យន្តការសហប្រតិបត្តិការត្រីភាគី កំពុងអភិវឌ្ឍជាបណ្តើរៗ។ នៅឆ្នាំ ២០១៨ ក្រុមប្រឹក្សាគម្រោងនៃអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារជប៉ុន បានលើកកម្ពស់ស្តង់ដារសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារក្នុងវិស័យសំណង់នៅកម្ពុជា ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយគណៈកម្មាធិការជាតិសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ តំណាងរាជរដ្ឋាភិបាល និយោជក និងអង្គការកម្មករនិយោជិត វិស័យឯកជន និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល បានចូលរួមប្រឹក្សាយោបល់។ គោលបំណងនៃក្រុមប្រឹក្សា គឺដើម្បីចែករំលែកការអនុវត្តល្អដែលមានស្រាប់ទាក់ទងនឹងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ នៅកម្រិតសហគ្រាស និងពង្រឹងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ តាមរយៈដំណើរការពិគ្រោះយោបល់ត្រីភាគី និងលើកកម្ពស់វិធានការជាក់ស្តែង ដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យនៃគ្រោះថ្នាក់ការងារ និងការរងរបួស។

៦.២. ថ្នាក់រោងចក្រ សហគ្រាស

គណៈកម្មការសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ថ្នាក់រោងចក្រ សហគ្រាសបានដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការអនុវត្តសកម្មភាព សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។ រាជរដ្ឋាភិបាលផ្ដល់ការគាំទ្របន្ថែមដល់កម្មករនិយោជិត ក្នុងពេលដែលធ្វើការជាមួយអង្គការពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ដើម្បីរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំក្នុងការគាំទ្រដល់សកម្មភាពរបស់គណៈកម្មការសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។ ការគាំទ្រថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់រោងចក្រ សហគ្រាស គឺចាំបាច់ដើម្បីទ្រទ្រង់សកម្មភាពរបស់គណៈកម្មការសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៅកន្លែងធ្វើការ។

៧. ប្រព័ន្ធសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ៖ មធ្យោបាយ និងឧបករណ៍

៧.១. យន្តការដើម្បីធានាការអនុលោមតាមច្បាប់

៧.១.១. ការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រសួងក្នុងការធ្វើអធិការកិច្ចសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

ការត្រួតពិនិត្យរបស់មន្ត្រីអធិការកិច្ចការងារផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ត្រូវបានធ្វើដោយក្រសួងការងារ និងបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ នៅថ្នាក់កណ្ដាល និងថ្នាក់មន្ទីររាជធានី ខេត្តទាំង២៥។ នាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ ទទួលខុសត្រូវចំពោះការធ្វើអធិការកិច្ចការងារផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៅតាមរោងចក្រ សហគ្រាស។

❖ មូលដ្ឋានច្បាប់៖

អនុក្រឹត្យលេខ ២៨៣ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៤ ស្ដីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងការងារ និងបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈនៅជំពូកទី៦ មាត្រា១៥ អំពីតួនាទី និងភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវរបស់នាយកដ្ឋានអធិការកិច្ចការងារ និងមាត្រា១៩ អំពីតួនាទី និងភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវរបស់នាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ។

❖ អធិការកិច្ចការងារតែមួយ

អធិការកិច្ចការងារតែមួយមានអង្គភាពចំនួន ៨ ចំណុះឱ្យក្រសួងការងារ និងបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈដែលមានដូចខាងក្រោម៖

- នាយកដ្ឋានអធិការកិច្ចការងារ
- នាយកដ្ឋានវិវាទការងារ
- នាយកដ្ឋានមុខរបរ និងហត្ថពលកម្ម
- នាយកដ្ឋានការងារកុមារ

- នាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ
- នាយកដ្ឋានបណ្តុះបណ្តាល
- បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន នៃគណៈកម្មការដោះស្រាយបញ្ហាកូដកម្ម បាតុកម្មនៅតាមគ្រប់មុខសញ្ញា។

❖ ផ្នែកអធិការកិច្ចការងារតែមួយ

នៅថ្នាក់ជាតិ អធិការកិច្ចការងារតែមួយត្រូវបានបែងចែកជាក្រុម។ ឧទាហរណ៍នៅឆ្នាំ ២០១៨ អធិការកិច្ចការងារតែមួយត្រូវបានបែងចែកជា ១៣ ក្រុម ដែលក្រុមនីមួយៗមានសមាជិក ៧នាក់ ដោយមានមន្ត្រី០១នាក់ ត្រូវបានតែងតាំងជាប្រធានក្រុម។ លើសពីនេះក្រុមអន្តរាគមន៍ចំនួន ២ ក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើងផងដែរ។ ក្រុមអន្តរាគមន៍នីមួយៗមានប្រធាន ០១នាក់ និងអនុប្រធាន០១នាក់ និងមានសមាជិកពី១០នាក់ ទៅ១១នាក់។

❖ ក្រុមអន្តរាគមន៍

ក្រុមអន្តរាគមន៍ត្រួតពិនិត្យ លើក្រុមអធិការកិច្ចការងារតែមួយទាំងអស់។ ក្រុមអន្តរាគមន៍ទី ១ ទទួលខុសត្រូវក្នុងការសម្របសម្រួល និងត្រួតពិនិត្យក្រុមអធិការកិច្ចការងារតែមួយចាប់ពីក្រុមទី ១ ដល់ក្រុមទី៦។ ក្រុមអន្តរាគមន៍ទី ២ គ្រប់គ្រងក្រុមអធិការកិច្ចការងារ តែមួយចាប់ពីក្រុមទី ៧ ដល់ក្រុមទី១៣ ។

❖ ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នអំពីអធិការកិច្ចការងារតែមួយ

- ក្រុមអធិការកិច្ចការងារតែមួយថ្មីចំនួន ៤ក្រុម ត្រូវបានរៀបចំឡើង។ ក្រុមថ្មីនេះតាមដានបញ្ហាជួលសន្លប់និងការត្រួតពិនិត្យនៅក្នុងវិស័យសំណង់ ឡឥដ្ឋ និងវិស័យសេវាកម្សាន្ត។ ក្រុមអធិការកិច្ចការងារតែមួយមានសមាជិក ៧ នាក់ក្នុងមួយក្រុម។

❖ មូលដ្ឋានច្បាប់៖

- លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិលេខ ១០២/១៩ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែសីហាឆ្នាំ ២០១៩
- នៅឆ្នាំ ២០២០ ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ បានចេញប្រកាសថ្មីស្តីពីក្រុមអធិការកិច្ចការងារ ដែលមានមន្ត្រីមកពីអង្គភាពចំនួន ៣ រួមមាននាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ នាយកដ្ឋានអធិការកិច្ចការងារ និងបេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម។ បច្ចុប្បន្ននេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបានបង្កើតក្រុមអធិការកិច្ចអន្តរក្រសួងដែលផ្តោតលើវិស័យផលិតកម្ម ការងារ សេវាកម្សាន្ត និងបរិស្ថាន ដោយមានសមាសភាព ក្រុមអធិការកិច្ចមកពីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា និងនវានុវត្តន៍ និងក្រសួងបរិស្ថាន និង

ក្រុមអធិការកិច្ចមកពីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងទេសចរណ៍ និងក្រសួងបរិស្ថាន។

❖ មូលដ្ឋានច្បាប់៖

បទបញ្ជាអន្តរក្រសួងលេខ ០៧២ / ២០ ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែកុម្ភៈឆ្នាំ ២០២០ ស្តីពីការបង្កើតក្រុមអធិការកិច្ចអន្តរក្រសួងសម្រាប់ឧស្សាហកម្ម ទេសចរណ៍។ បទបញ្ជាអន្តរក្រសួងលេខ០៧៣/ ២០ ស្តីពីការបង្កើតក្រុមអធិការកិច្ចអន្តរក្រសួងសម្រាប់វិស័យផលិតកម្ម ។

៧.១.២. ប្រព័ន្ធអធិការកិច្ចការងារ

ការធ្វើអធិការកិច្ចការងារមាន ៣ ប្រភេទ៖

១-អធិការកិច្ចការងារសាមញ្ញ ៖ ធ្វើឡើងជាទៀងទាត់ ដោយមានការជូនដំណឹងជាមុនដល់ម្ចាស់ នាយក រោងចក្រ សហគ្រាស។ លិខិតជូនដំណឹងមានខ្លឹមសារ បញ្ជាក់នូវកម្មវត្ថុនៃការចុះធ្វើអធិការកិច្ចការងារដូចជា៖

- ឯកសារចាំបាច់ដែលត្រូវដាក់ឱ្យអធិការកិច្ចការងារត្រួតពិនិត្យ
- លក្ខខណ្ឌការងារដែលត្រូវត្រួតពិនិត្យ។

២- អធិការការងារពិសេស ៖ ធ្វើឡើងដោយគ្មានជូនដំណឹងជាមុន បន្ទាប់ពីអធិការការងារបានរកឃើញភាពមិនអនុលោមតាមច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានពាក់ព័ន្ធដែលបានកំណត់ក្នុងរបាយការណ៍អធិការកិច្ចការងារ និងលិខិតដាក់កំហិត។ ក្នុងករណីឃើញភាពមិនអនុលោមនៅតែបន្តកើតមាន ម្ចាស់ នាយក រោងចក្រ សហគ្រាស ត្រូវចាត់ទុកថាមិនគោរពច្បាប់ នឹងត្រូវផ្តន្ទាទោស និងពិន័យជាប្រាក់តាមច្បាប់ជាធរមាន ព្រមទាំងចាត់វិធានការដទៃទៀតពីក្រសួង ឬស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ។

៣- អធិការកិច្ចការងារពិសេសក្រៅកម្មវិធី ៖ គឺធ្វើឡើងក្រោយពីមានបណ្តឹង សំណើ ហានិភ័យនានា ការចាំបាច់របស់ក្រសួងជំនាញ ឬទទួលបានព័ត៌មានពីសារព័ត៌មាន និងបណ្តាញព័ត៌មានទំនាក់ទំនងសង្គមពីករណីមិនបានអនុវត្តត្រឹមត្រូវរបស់ម្ចាស់ ឬនាយក រោងចក្រ សហគ្រាស និងកម្មករនិយោជិតអំពីការរំលោភបំពានច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ។

នៅរាជធានីភ្នំពេញមានការបែងចែកគ្នាបានយ៉ាងច្បាស់អំពីអធិការកិច្ចការងារ និងអធិការផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។ នៅតាមបណ្តាខេត្ត គឺមានការបញ្ចូលគ្នារវាងអធិការកិច្ចការងារ និងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។

រូបភាពទី៣៖ ប្រព័ន្ធអធិការកិច្ចការងារ

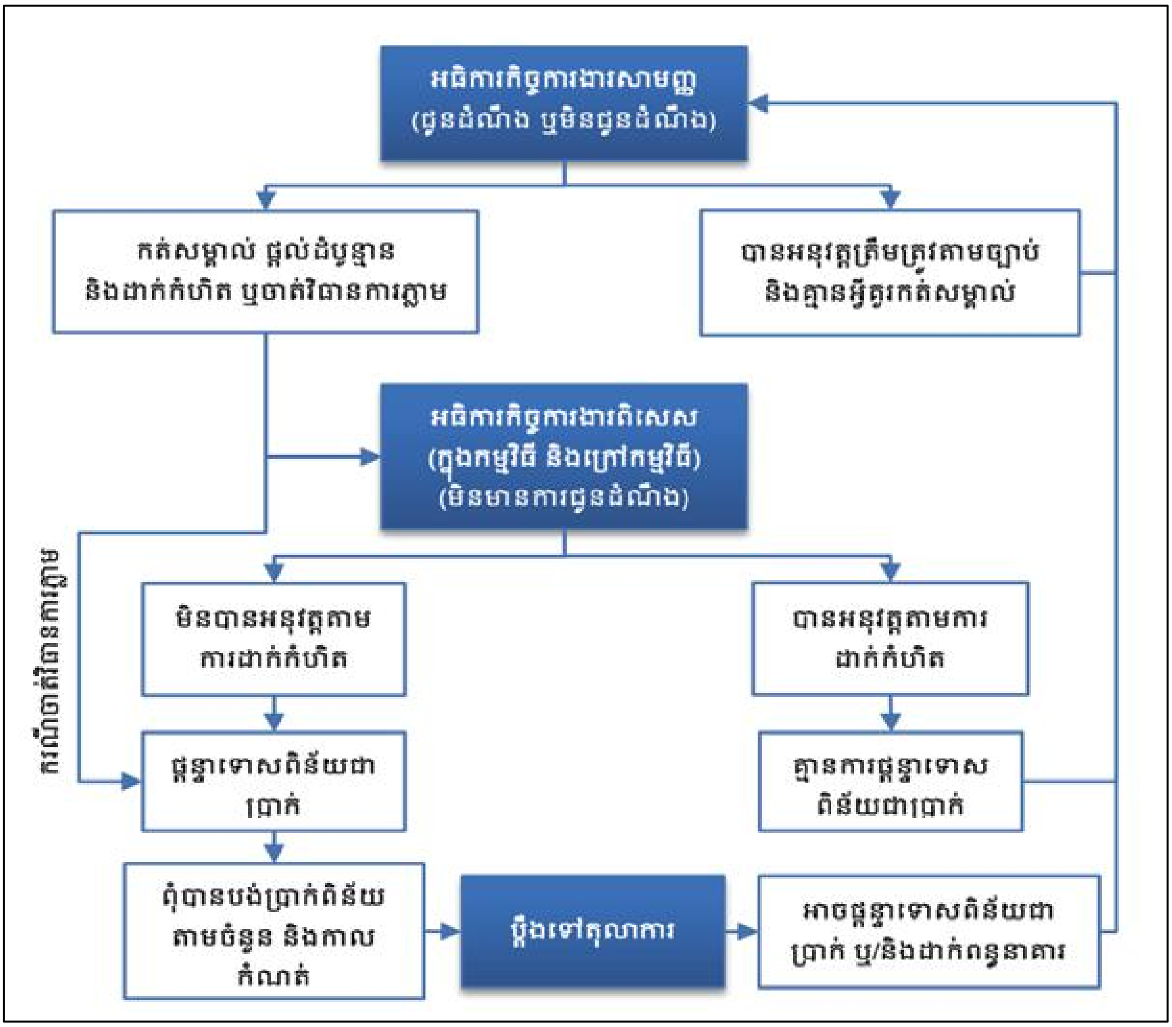

- ❖ គោលដៅអ្នកធ្វើអធិការកិច្ច

អធិការកិច្ចការងារ ត្រូវមើល និងត្រួតពិនិត្យកន្លែងធ្វើការនៅតាមរោងចក្រ សហគ្រាសផ្តែកលើជំនាញសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។ អធិការការងារ ត្រូវជូនដំណឹងដល់និយោជកជាមុន អំពីការរំលោភបំពានដែលបានរកឃើញ មុនពេលសរសេរក្នុងរបាយការណ៍។ ការជូនដំណឹងជាមុននេះ គឺដើម្បីផ្តល់ការព្រមានដល់និយោជកឱ្យចាត់វិធានការកែតម្រូវមុនពេលផុតកំណត់នៃសេចក្តីជូនដំណឹង។ ទោះយ៉ាងណាប្រសិនបើអធិការកិច្ចការងារ ឃើញថាការរំលោភបំពាននោះមានផលប៉ះពាល់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរដល់សុវត្ថិភាព និងសុខភាពរបស់កម្មករ នោះអធិការត្រូវតែរាយការណ៍ពីការរំលោភបំពានជាផ្លូវការដោយមិនចាំបាច់រង់ចាំការផុតកំណត់នៃសេចក្តីជូនដំណឹង។

❖ ការត្រួតពិនិត្យនៃអធិការកិច្ចការងារ

មន្ត្រីអធិការកិច្ចការងារ ជាមន្ត្រីរាជការ ឬមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ដែលមានតួនាទីក្នុងការចុះធ្វើអធិការកិច្ចការងារតាមរោងចក្រ សហគ្រាសក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

❖ មូលដ្ឋានច្បាប់៖

ច្បាប់ស្តីពីការងារ មាត្រា ២៣៣ ដល់ មាត្រា២៣៧

❖ ការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីក្រមព្រហ្មទណ្ឌ

ប្រសិនបើមានការរំលោភបំពានលើផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងដំណើរការនៃអធិការកិច្ចនោះ អ្នកតំណាងក្រុមហ៊ុន នាយកក្រុមហ៊ុន អ្នកគ្រប់គ្រង ឬនាយកប្រតិបត្តិដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវបានផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ ដោយកំណត់ប្រាក់ឈ្នួលស្មើនឹង ៣០ ទៅ ១២០ថ្ងៃនៃប្រាក់ឈ្នួលយោងប្រចាំថ្ងៃ។ ក្នុងករណីធ្ងន់ធ្ងរបំផុតអ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើសអាចត្រូវបានផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ និងដាក់ពន្ធនាគារ ឬទោសណាមួយក្នុងចំណោមទោសទាំងពីរ ។

❖ មូលដ្ឋានច្បាប់៖

ច្បាប់ស្តីពីការងារ មាត្រា៣៧៥ មាត្រា៣៧៦ និងមាត្រា៣៧៧

៧.១.៣. វិសាលភាពនៃការគ្របដណ្តប់

អធិការកិច្ចការងារ គឺគ្របដណ្តប់ការងារទាំងអស់នៅតាមសហគ្រាស ក្រុមហ៊ុន ក្នុងវិស័យឯកជនដែលស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់ស្តីពីការងារ នៃប្រទេសកម្ពុជាដូចមានកំណត់នៅក្នុងជំពូកទី១ មាត្រា១។

៧.១.៤. តួនាទីរបស់មន្ត្រីអធិការកិច្ចការងារ

- ធានាដល់ការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីការងារ ច្បាប់ស្តីពីរបបសន្តិសុខសង្គម ច្បាប់ស្តីពីសហជីព លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យការងារ
- ជូនដំណឹង និងផ្តល់ដំបូន្មានបច្ចេកទេសចំពោះនិយោជក និងកម្មករនិយោជិតអំពីមធ្យោបាយដ៏មានប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីគោរពបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់
- ផ្តល់ព័ត៌មានទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនូវការមិនគប្បី ឬការរំលោភផ្សេងៗ ដែលពុំទាន់មានបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ជាធរមាននៅឡើយ
- ជូនយោបល់អំពីបញ្ហាទាក់ទង នឹងការរៀបចំ ឬកែប្រែសហគ្រាស និងអង្គការចាត់តាំង ដែលបានអនុញ្ញាតអំពីអាជ្ញាធររដ្ឋបាល ហើយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា១ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ
- ត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិដែលទាក់ទងនឹងលក្ខខណ្ឌជីវភាពនៃកម្មករនិយោជិត និងគ្រួសារនៃជនទាំងនេះ

- ធ្វើការត្រួតពិនិត្យបច្ចេកទេសខាងអនាម័យការងារ (កម្រិតពន្លឺ សំឡេង ធូលី រំញ័រ និងហានិភ័យផ្នែករូបសាស្ត្រដែលបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗទៀត)
- បង្កើតបណ្តាញសុវត្ថិភាព និងសុខភាពដល់រោងចក្រ សហគ្រាស
- លើកកម្ពស់ការពិនិត្យសុខភាពដល់កម្មករនិយោជិត
- បង្កើតក្រុមការងារ ឬគណៈកម្មការអេដស៍ និងគ្រឿងញៀននៅតាមរោងចក្រ សហគ្រាស
- ផ្តល់ការការពារសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារដល់កម្មករនិងវិធានការណ៍ការពារគ្រោះថ្នាក់ការងារ និងជំងឺវិជ្ជាជីវៈ
- ណែនាំនិយោជក និងកម្មករនិយោជិតអំពីបទបញ្ជា និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ
- ណែនាំពីវិធានការណ៍ដែលបានដាក់ចេញ នៅក្នុងពេលមានការរីករាលដាលនៃជំងឺឆ្លង
- អង្កេតគ្រោះថ្នាក់ការងារនៅកន្លែងធ្វើការ និងវិធានការណ៍ការពារគ្រោះថ្នាក់ការងារ
- អនុវត្តការចុះធ្វើអធិការកិច្ច និងពិន័យចំពោះការរំលោភច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិ។

៧.១.៥. ចំនួននៃការធ្វើអធិការកិច្ចការងារ

តារាងទី២៖ ចំនួនការធ្វើអធិការកិច្ច នៅថ្នាក់កណ្តាល និងថ្នាក់ខេត្ត

ឆ្នាំ	ចំនួនមន្ត្រីអធិការកិច្ចការងារ		ចំនួនសរុប	ភេទ	
	ថ្នាក់កណ្តាល	ថ្នាក់ខេត្ត		ប្រុស	ស្រី
២០១៣	៤៤	២៥០	២៩៤	២៦៥	២៩
២០១៤	១៥៩	២៧២	៤៣១	៣៨៦	៤៥
២០១៥	១៤៨	២៩៦	៤៤៤	៣៩១	៥៣
២០១៦	១៥៨	៤២៧	៥៨៥	៥១០	៧៥
២០១៧	១៣៥	៤៣៦	៥៧១	៤៨៦	៨៥
២០១៨	១១០	៤៧៤	៥៨៤	៤៩៧	៨៧
២០១៩	១៤៦	៤៦០	៦០៦	៥១១	៩៥

៧.១.៦. ចំនួននៃការចុះធ្វើអធិការកិច្ចការងារនៅថ្នាក់កណ្តាល និងថ្នាក់ខេត្ត

តារាង៣៖ ចំនួនការធ្វើអធិការកិច្ច នៅថ្នាក់កណ្តាល និងថ្នាក់ខេត្ត

សកម្មភាព	ឆ្នាំ						
	២០១៣	២០១៤	២០១៥	២០១៦	២០១៧	២០១៨	២០១៩
ចំនួនអធិការកិច្ចសាមញ្ញ	២,២១៩	៦,៨១១	៨,៧៨៩	៨,១៩៧	៨,៦៨៩	៨,៤០២	៨,០៩៥
អធិការកិច្ចពិសេស	២២៧	៣៨០	៣៣៣	៥៦៦	៥៩៥	៦១៩	៥៦១
អធិការកិច្ចពិសេស (មិនមានការជូនដំណឹងជាមុន)	-	-	២១៧	៣៧៩	៤៣៣	៣២៩	២៦៦
ផ្តល់ដំបូន្មាន	២៩៥	៨០៥	៦៤៨	៨៤២	៨៩៣	១០០	៩៧៧
ពិន័យ	-	-	៣០	៦០	៨១	១៦	១៣៦
ប្តឹងទៅតុលាការ	-	-	-	-	០៥	០៤	០៦

ប្រភព៖ នាយកដ្ឋានអធិការកិច្ចការងារ

៧.១.៧. កិច្ចសហការក្នុងការចុះធ្វើអធិការកិច្ចការងារ

នៅពេលដែលគ្រោះថ្នាក់កើតឡើង នៅរោងចក្រ សហគ្រាស មន្ត្រីអធិការកិច្ចមានកិច្ចសហការជាមួយមន្ត្រីជំនាញនៃអង្គភាពដទៃទៀតនៃក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ឬក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត (ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងឧស្សាហកម្ម វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកវិទ្យា និងនវានុវត្តន៍ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម និងក្រសួងរៀបចំដែនដីនគរូបនីយកម្ម និងសំណង់) និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ដើម្បីធ្វើការអង្កេត។ ដោយផ្អែកលើកម្មវិធីនៃការចុះអធិការកិច្ចនាពេលបច្ចុប្បន្ន ការធ្វើអធិការកិច្ចត្រូវបានពង្រីកវិសាលភាពនៃការគ្របដណ្តប់លើវិស័យចាំបាច់បន្ថែមទៀត។

៧.១.៨. បញ្ជីផ្ទៀងផ្ទាត់ និងឧបករណ៍សម្រាប់ធ្វើអធិការកិច្ចការងារ

មន្ត្រីអធិការកិច្ច បានប្រើប្រាស់នូវរបាយការណ៍ស្តីពីអធិការកិច្ចការងារសម្រាប់ធ្វើជាបញ្ជីផ្ទៀងផ្ទាត់ និងឧបករណ៍សម្រាប់វាស់វែងមួយចំនួននៅពេលចុះធ្វើអធិការកិច្ចការងារ(វាស់ពន្លឺ សំឡេង កម្តៅ)។

៧.១.៩. ការបណ្តុះបណ្តាលមន្ត្រីអធិការកិច្ចការងារ

យុទ្ធសាស្ត្រជាតិសម្រាប់បណ្តុះបណ្តាលមន្ត្រីអធិការកិច្ចការងារ និងអភិបាលការងារ មិនទាន់បានអភិវឌ្ឍនៅឡើយនាពេលបច្ចុប្បន្ន។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅក្នុងកម្មវិធីជាតិស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ មានផែនការក្នុងការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធបណ្តុះបណ្តាលជាបន្តបន្ទាប់ដល់មន្ត្រីអធិការកិច្ចការងារ។ ការបណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់មន្ត្រីអធិការកិច្ច ផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ រួមបញ្ចូលដូចខាងក្រោម៖

- ច្បាប់ស្តីពីការងារ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធនឹងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ
- ក្រមសីលធម៌មន្ត្រីអធិការកិច្ចការងារ

- របាយការណ៍អធិការកិច្ចការងារ និងគោលការណ៍ណែនាំ
- ការរៀបចំ និងរបៀបនៃការចុះធ្វើអធិការកិច្ច
- ការយល់ដឹងអំពីមូលដ្ឋានគ្រឹះសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ
- ការគ្រប់គ្រងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៅកន្លែងធ្វើការងារ
- ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ និងវិភាគទិន្នន័យសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ
- គោលនយោបាយ និងស្តង់ដារសុវត្ថិភាព។

ការកសាងសមត្ថភាពដើម្បីលើកកម្ពស់ជំនាញអធិការកិច្ចការងារ និងចំណេះដឹងទាក់ទងនឹងផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៅក្នុងប្រទេស ចាំបាច់ត្រូវការអភិវឌ្ឍបន្ថែមទៀត។

៧.២. មជ្ឈមណ្ឌលព័ត៌មានសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

នៅថ្នាក់ជាតិ ស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាល មានកិច្ចសហការគ្នាលើព័ត៌មានផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារដើម្បីឱ្យមានការប្រសើរឡើង និងការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង តាមរយៈការប្រើប្រាស់សេវាបណ្តាញសង្គម គេហទំព័រ និងហត់ឡាញ។ មានការសហការគ្នាជាលក្ខណៈអន្តរជាតិដែលមានការចូលរួមពីក្រសួងស្ថាប័ននៃប្រទេសអាស៊ាន ដែលមានបណ្តាញឈ្មោះថា អាស៊ានអូសូណេត។

ក្នុងកិច្ចសហការជាមួយស្ថាប័នអន្តរជាតិ និងម្ចាស់ជំនួយជាទ្វេភាគី ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះ-បណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ បានបង្កើតឧបករណ៍មួយចំនួនដើម្បីធ្វើឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើងនូវលក្ខខណ្ឌសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៅកន្លែងធ្វើការងារ។ នាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ បានផលិតខិតប័ណ្ណចំនួន ២,០០០ សន្លឹក និងបដាចំនួន ៣,០០០ផ្ទាំង ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ និងលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងដល់កម្មករនិយោជិតនៅតាមរោងចក្រ សហគ្រាស ទាក់ទងនឹងសុវត្ថិភាពសារធាតុគីមី ការលើកដាក់ទម្ងន់ និងការប្រើប្រាស់សម្ភារការពារបុគ្គល ក្រោមជំនួយរបស់ទីភ្នាក់ងារសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារកូរ៉េ និងបដា ចំនួន ១,២០០ផ្ទាំង ទាក់ទងនឹងសុវត្ថិភាពអគ្គិសនី ក្រោមកិច្ចសហការជាមួយគម្រោងរោងចក្រកាន់តែប្រសើរនៅកម្ពុជានៃអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ។

តារាងទី៤៖ គេហទំព័រព័ត៌មានផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ របស់ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

ស្ថាប័ន	**មាតិកានៃព័ត៌មានស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ**	**គេហទំព័រ**
ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ	ច្បាប់ គោលនយោបាយ ប្រព័ន្ធអធិការកិច្ច និងស្ថិតិគ្រោះថ្នាក់ការងារ និងជំងឺវិជ្ជាជីវៈ	http://www.mlvt.gov.kh
បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម	ច្បាប់ កម្មវិធី ប្រាក់សោធន របបធានារ៉ាប់រងផ្នែកថែទាំសុខភាព ផ្នែកហានិភ័យការងារ និងស្ថិតិនៃគ្រោះថ្នាក់ការងារ និងជំងឺ	http://www.nssf.gov.kh

៧.៣. សេវាផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

តាមតម្រូវការរបស់រោងចក្រ សហគ្រាស រាល់បទប្បញ្ញត្តិទាំងអស់ និយោជកត្រូវតែរៀបចំ និងចងក្រងទុក ដូចជាវិធានការការពារនូវហានិភ័យទាំងឡាយដែលមាននៅក្នុងរោងចក្រ សហគ្រាស ការផ្តល់នូវវគ្គបណ្តុះបណ្តាលដល់កម្មករនិយោជិត និងគ្រូពេទ្យប្រចាំគិលានដ្ឋានរបស់រោងចក្រ សហគ្រាស ការការពារហានិភ័យសុខភាព ការសង្គ្រោះបឋម សេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់ និងសេវាសុខភាពផ្សេងៗ ដែលស្ថិតនៅក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់និយោជក។ ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ បានចេញប្រកាសលេខ១៧៦ ស្តីពីការអប់រំអនាម័យ និងបច្ចេកទេសសន្តិសុខការងារដល់កម្មករនិយោជិត ប្រតិភូបុគ្គលិក និងសហជីព ចុះនៅថ្ងៃទី១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៣ ទាមទារឱ្យនិយោជកផ្តល់នូវការអប់រំណែនាំស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារទៅដល់បុគ្គលិក កម្មករនិយោជិតចូលធ្វើការដំបូង នៅពេលផ្លាស់ប្តូរការងារ ឬការផ្លាស់ប្តូរប៉ុស្តិ៍ការងារ ឬការឈប់សម្រាកពីការងារក្នុងរយៈពេល១ខែយ៉ាងយូរ។

ចំពោះតម្រូវការនៃគ្រូពេទ្យប្រតិបត្តិការ ឬគ្រូពេទ្យក្នុងរោងចក្រ សហគ្រាស ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈបានបង្ហាញក្នុងប្រកាសរួមរវាងក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា និង ក្រសួងសុខាភិបាល លេខ៣៣០ ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពី ការរៀបចំគិលានដ្ឋានសហគ្រាស។ ចំនួននៃបុគ្គលិក សុខាភិបាលដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ ត្រូវបានកំណត់ទៅតាមចំនួនកម្មករនិយោជិតដែលមាននៅក្នុងរោងចក្រ សហគ្រាស។

តារាងទី៥៖ ចំនួន និងគុណភាពនៃបុគ្គលិកសុខាភិបាល

ចំនួនកម្មករនិយោជិតក្នុងរោងចក្រ សហគ្រាស	ចំនួនគិលានុបដ្ឋាក ឬគិលានុបដ្ឋាយិកា	ចំនួនគ្រូពេទ្យ	វត្តមានអប្បបរមារបស់គ្រូពេទ្យ សម្រាប់មួយវេន ៨ម៉ោង
៥០-៣០០	១នាក់	វេជ្ជបណ្ឌិត១នាក់ឬ គ្រូពេទ្យមធ្យម១នាក់	២ម៉ោង
៣០១-៦០០	១នាក់	វេជ្ជបណ្ឌិត១នាក់	២ម៉ោង
៦០១-៩០០	២នាក់	វេជ្ជបណ្ឌិត១នាក់	៣ម៉ោង
៩០១-១៤០០	២នាក់	វេជ្ជបណ្ឌិត១នាក់	៤ម៉ោង
១៤០១-២០០០	២នាក់	វេជ្ជបណ្ឌិត១នាក់	៦ម៉ោង
លើសពី២០០០	៣នាក់	វេជ្ជបណ្ឌិត១នាក់	៨ម៉ោង

អធិការផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ បានផ្តល់ដំបូន្មានស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ដោយផ្អែកលើការអនុវត្តច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិនៅកន្លែងធ្វើការដល់រោងចក្រ សហគ្រាស។ ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្គោលស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ សម្រាប់មន្ត្រីអធិការកិច្ចការងារផងដែរ។

សហព័ន្ធនិយោជក និងសមាគមពាណិជ្ជកម្មកម្ពុជា និងសមាគមរោងចក្រកាត់ដេរនៅកម្ពុជា ផ្តល់សេវាប្រឹក្សាបច្ចេកទេស និងច្បាប់ពាក់ព័ន្ធសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារដល់សមាជិករបស់ពួកគេ។ អង្គការកម្មករនិយោជិត ផ្តល់ប្រឹក្សាស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារដល់សមាជិកគាត់ផងដែរ។

៧.៤. ការអប់រំ និងការបណ្តុះបណ្តាលអំពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ដោយរាជរដ្ឋាភិបាល

រាជរដ្ឋាភិបាល បានផ្តល់នូវការបណ្តុះបណ្តាលជាច្រើនវគ្គដោយមានកិច្ចសហការពីនិយោជក អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងអង្គការអន្តរជាតិ។ ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈបានចូលរួមចំណែកក្នុងការផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដល់កម្មករនិយោជិតនៅក្នុងសហគ្រាសខ្នាតតូច និងមធ្យម ក្នុងវិស័យកសិកម្ម និងសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធក៏ដូចជាវិស័យដែលមានហានិភ័យខ្ពស់ដូចជា ផ្នែកផលិតកម្ម និងសំណង់។ ការបណ្តុះបណ្តាល ផ្តោតជាសំខាន់ទៅលើការការពារគ្រោះថ្នាក់ការងារ និងជំងឺ ដោយចេញពីគំនិតផ្តួចផ្តើមជួយខ្លួនឯងរបស់កម្មករនិយោជិត និងនិយោជក ស្របតាមស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ។ ដូចគ្នានេះដែរ កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់កម្មករសំណង់ក៏ត្រូវបានពង្រឹងផងដែរ។ នៅឆ្នាំ២០១៩ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ បានរៀបចំវគ្គបណ្តុះបណ្តាលស្តីពី ការកែលម្អរបៀបធ្វើការនៅការដ្ឋានសំណង់ខ្នាតតូច (WISCON) ដល់មន្ត្រីនាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ មន្ត្រីនៃមន្ទីរការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ រាជធានី-ខេត្ត និងសហជីព ដោយសហការជាមួយអង្គការអន្តរ

ជាតិខាងការងារ។ កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលអំពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនេះផ្តោតទៅលើគ្រោះថ្នាក់ការងារផ្នែកសំណង់ ក្រោមការដឹកនាំរបស់ក្រសួង ដោយមានការឧបត្ថម្ភពីគម្រោងលើកកម្ពស់ស្តង់ដារសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៅក្នុងវិស័យសំណង់នៅកម្ពុជានៃកម្មវិធីពហុភាគីរបស់ជប៉ុន។

កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់មន្ត្រីជំនាញសុវត្ថិភាពសំណង់ ក៏ត្រូវបានប្រព្រឹត្តទៅយ៉ាងរលូនដោយមានការឧបត្ថម្ភគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេសពីទីភ្នាក់ងារសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារកូរ៉េ។ ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ បានបើកវគ្គបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីការពង្រឹងសមត្ថភាពផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារផ្នែកសំណង់ដល់មន្ត្រីអធិការកិច្ចការងារ ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០១៩។ សកម្មភាពបណ្តុះបណ្តាលត្រូវបានអនុវត្ត ចាប់ពីឆ្នាំ២០១៣ដល់២០១៩មានដូចខាងក្រោម៖

តារាងទី៦៖ សកម្មភាពបណ្តុះបណ្តាលដែលបានអនុវត្តនៅចន្លោះឆ្នាំ២០១៣-២០១៩ មានដូចខាងក្រោម៖

កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល	ឆ្នាំ	ប្រភេទនៃការបណ្តុះបណ្តាល	ចំនួនអ្នកចូលរួម			ព័ត៌មានស្តីពីអ្នកចូលរួម
			ប្រុស	ស្រី	សរុប	
ការកែលម្អរបៀបធ្វើការនៅការដ្ឋានសំណង់ខ្នាតតូច (WISCON)	២០១០-២០១៩	គ្រូបង្គោល	១៩៣	៣៣	២២៦	មន្ត្រីមន្ទីរការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ២៥ រាជធានីខេត្ត មន្ត្រីនាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ និងសហជីព
		ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង	៤៧៥	១៩៣	៦៦៨	សហជីព អ្នកម៉ៅការ មេការ (ភ្នំពេញ កណ្តាល កំពង់ស្ពឺ សៀមរាប កំពត ព្រះសីហនុ មណ្ឌលគីរី)
ការកែលម្អរបៀបធ្វើការងារដើម្បីសុវត្ថិភាពអ្នកប្រកបការងារនៅតាមផ្ទះ (WISH)	២០០៩-២០១៥	គ្រូបង្គោល	៨	៣២	៤០	កំពង់ស្ពឺ ស្វាយរៀង
		ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង	១.០៥៥	៥៨៦	១.៦៤១	មណ្ឌលគីរី រតនៈគីរី ភ្នំពេញ កណ្តាល សៀមរាប កំពង់ឆ្នាំង តាកែវ កែប និង កំពង់ស្ពឺ
ការកែលម្អលក្ខខណ្ឌធ្វើការនៅតាមសហគ្រាសខ្នាតតូច	២០១៣-២០១៤	គ្រូបង្គោល	២៦	១៤	៤០	មន្ត្រីនាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ មន្ទីរការងាររាជធានីភ្នំពេញ ស្វាយរៀង

(WISE)		ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង	៦៧	១៩	៨៦	ព្រៃវែង កំពង់ស្ពឺ កំពង់សោម
ការកែលម្អរបៀបធ្វើការងារនិងអភិវឌ្ឍភូមិដ្ឋាន (WIND)	២០១២-២០១៥	គ្រូបង្គោល	១១	២៩	៤០	មន្ត្រីនាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ និងមន្ទីរការងារខេត្ត (កំពង់ស្ពឺ និងស្វាយរៀង)
		ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង	៧០	១២៨	១៩៨	កម្មករនិយោជិត (ភ្នំពេញ តាកែវ និងព្រៃវែង)

ប្រភព៖នាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ(នពក)

ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាដែលកំពុងកើតមាននៅកន្លែងធ្វើការ ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ បានពង្រីកកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលជាក់លាក់សម្រាប់សង្គ្រោះបឋម ការការពារការដួលសន្លប់ និងកម្មវិធីផ្សេងៗទៀត។

តារាងទី៧៖ ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ រួមទាំងជំនួយសង្គ្រោះបឋម ដោយផ្អែកលើប្រកាសលេខ១៧៦ ដែលបានដាក់ឱ្យអនុវត្តក្នុងឆ្នាំ២០១៣

ឆ្នាំ	ប្រភេទបណ្តុះបណ្តាល	ចំនួនអ្នកចូលរួម			ព័ត៌មានអ្នកចូលរួម
		ប្រុស	ស្រី	សរុប	
២០១៦-២០១៩	ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាព ការងារ និងសង្គ្រោះបឋម	៨,៧៤៥	១,២៥១	៩,៩៩៦	កម្មករនិយោជិតទូទាំងប្រទេស
	ការកសាងសមត្ថភាពមន្ត្រីមកពីមន្ទីរខេត្ត	៣០	១១	៤១	មន្ត្រីមកពីមន្ទីរខេត្ត

ប្រភព៖ នាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ(នពក)

តារាងទី៨៖ សិក្ខាសាលាស្ដីពីការការពារការដួលសន្លប់នៅកន្លែងធ្វើការ

ឆ្នាំ	ចំនួនសហគ្រាស	ចំនួនកម្មករ	
		សរុប	ស្រី
២០១២	១៥	២៨.០០០	២៥.២០០
២០១៣	៧១	១០.៩១៧	៩.៨២៥
២០១៤	២៧	៣.១០០	២.៧៩០
២០១៥	៩០	១៣.៤៥០	១២.១០៥
២០១៦	៧៧	១៣.០៤២	១១.៧៣៨
២០១៧	៨៨	៧.២៩៦	៥.១២៩
សរុប	៣៦៨	៧៥.៨០៥	៦៦.៧៨៧

ប្រភព៖ បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម (បសស)

តារាងទី៩៖ វគ្គបណ្ដុះបណ្ដាលគ្រូបង្គោលស្ដីពីការការពារ ការដួលសន្លប់នៅកន្លែងធ្វើការ

ឆ្នាំ	បណ្ដុះបណ្ដាលគ្រូបង្គោលស្ដីពី ការការពារ ការដួលសន្លប់នៅកន្លែងធ្វើការ	
	ចំនួនអ្នកចូលរួម	វិញ្ញាបនបត្រ
២០១៦	៤២៩ (ស្រី២៦០)	៤២៩

ប្រភព៖ បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម(បសស)

៧.៥. ការបណ្ដុះបណ្ដាលសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ រៀបចំដោយអង្គការនិយោជក និងអង្គការកម្មករនិយោជិត

អង្គការនិយោជក និងអង្គការកម្មករនិយោជិត បាននិងកំពុងផ្ដល់ការបណ្ដុះបណ្ដាលជាមួយនឹងការភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងយ៉ាងរឹងមាំជាមួយរាជរដ្ឋាភិបាល អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងអង្គការអន្តរជាតិ។ ប្រធានបទនៃការបណ្ដុះបណ្ដាលឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីផលប្រយោជន៍ស្ដីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារក្នុងប្រទេសកម្ពុជា នៅផ្នែកវាយនភណ្ឌកាត់ដេរ បានក្លាយជាវិស័យដ៏សំខាន់មួយ ។ សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារក្នុងរោងចក្រ អាហាររូបត្ថម្ភ និងសុខភាពបន្តពូជ ចំពោះកម្មករ កម្មការិនីវ័យក្មេង ជំងឺអេដស៍ និងគ្រឿងញៀន ភាគច្រើនគឺជាចំណុចដែលគេតែងតែលើកឡើងជាប្រធានបទបណ្ដុះបណ្ដាល ។

❖ អង្គការនិយោជក

អង្គការនិយោជក បានធ្វើការបណ្ដុះបណ្ដាលទៅលើការអភិវឌ្ឍជំនាញផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ សម្រាប់និយោជក និងកម្មករនិយោជិត ដែលជាស្ថាប័នតំណាងសហព័ន្ធនិយោជក និង

សមាគមពាណិជ្ជកម្មកម្ពុជា និងសមាគមរោងចក្រកាត់ដេរនៅកម្ពុជា មានចំណងស្ថាប័នរឹងមាំ ដើម្បីចែកចាយ ព័ត៌មាន និងគោលនយោបាយស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។

❖ សហព័ន្ធនិយោជក និងសមាគមពាណិជ្ជកម្មកម្ពុជា

ចាប់តាំងពីឆ្នាំ២០០៧ សហព័ន្ធនិយោជក និងសមាគមពាណិជ្ជកម្មកម្ពុជា បានផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលទាំងក្នុង និងក្រៅប្រទេស ដោយសហការជាមួយអង្គការអន្តរជាតិ។ សហព័ន្ធនិយោជក និងសមាគមពាណិជ្ជកម្មកម្ពុជា បានធ្វើការបណ្តុះបណ្តាលជាង ៦០០វគ្គ និងមានអ្នកចូលរួមលើសពី ១០,០០០នាក់។ សហព័ន្ធនិយោជក និងសមាគមពាណិជ្ជកម្មកម្ពុជា បានផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដោយសហការជាមួយសមាគមសម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការបច្ចេកទេសនៅក្រៅប្រទេស និងភាពជាដៃគូប្រកបដោយនិរន្តរភាព (AOTS) នៅប្រទេសជប៉ុន ប្រហែល ៦វគ្គ ក្នុងមួយឆ្នាំ ដែលមានសមាជិកអាចចូលរួមបានក្រោមអាហារូបករណ៍ផ្តល់ដោយ AOTS ។

❖ សមាគមរោងចក្រកាត់ដេរនៅកម្ពុជា

សមាគមរោងចក្រកាត់ដេរនៅកម្ពុជាផ្តល់នូវវគ្គបណ្តុះបណ្តាលជាច្រើនផ្នែកដល់សមាជិករបស់ខ្លួនក្នុងនោះផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ត្រូវបានបញ្ចូលក្នុងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលច្បាប់ស្តីពីការងារ ។ ការបណ្តុះបណ្តាលអំពី ចំណេះដឹងមូលដ្ឋានស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ វិធានការការពារ និងសំណង ត្រូវបានគ្របដណ្តប់ ដែលមានរយៈពេល៨ម៉ោង។ ដោយមានការសហការជាមួយអង្គការយ៉េរ សមាគមរោងចក្រកាត់ដេរនៅកម្ពុជា ក៏បានផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលផងដែរស្តីពីយេនឌ័រ អំពើហិង្សា ការបៀតបៀនផ្លូវភេទដល់កម្មករនិយោជិតក្នុងរោងចក្រកាត់ដេរ។

❖ អង្គការកម្មករនិយោជិត

សហជីពមូលដ្ឋាន បានរៀបចំការបណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍជំនាញផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ដល់កម្មករនិយោជិត និងពង្រីកប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារមូលដ្ឋានដោយគំនិតផ្តួចផ្តើមនៃកម្មករនិយោជិត និងនិយោជក។ សហជីពមូលដ្ឋាន បានចូលរួមចំណែកយ៉ាងច្រើនក្នុងការពង្រីកការបណ្តុះបណ្តាលសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារដល់កម្មករនិយោជិត ឧទាហរណ៍ការសហការរវាងរាជរដ្ឋាភិបាល អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ សហព័ន្ធសហជីពកម្មករសំណង់ និងព្រៃឈើកម្ពុជា និងសហភាពចលនាកម្មករកម្ពុជាបានរៀបចំកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល ស្តីពីការកែលម្អរបៀបធ្វើការនៅការដ្ឋានសំណង់ខ្នាតតូចដែលមានកម្មករនិយោជិតជាង ២៧០នាក់ ចូលរួមក្នុងឆ្នាំ២០១៨-២០១៩។ សហព័ន្ធសហជីពកម្មករចំណីអាហារ និងសេវាកម្មកម្ពុជា បានផ្តល់នូវកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ នៅក្នុងឧស្សាហកម្មចំណីអាហារ ដោយមានការគាំទ្រពីប្រជាជនអូស្ត្រាលីសម្រាប់ការអប់រំសុខភាព និងការអភិវឌ្ឍនៅក្រៅប្រទេស ។

៨. ប្រព័ន្ធសំណងគ្រោះថ្នាក់ការងារ និងជំងឺ

៨.១. យន្តការ និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ស្ថាប័ន

ការទទួលខុសត្រូវក្នុងការជំរុញការការពារគ្រោះថ្នាក់ការងារ និងជំងឺនានា គឺស្ថិតនៅក្រោម បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម។ បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម គឺជាគ្រឹះស្ថានសាធារណៈរដ្ឋបាលដែលត្រូវ បង្កើតដោយព្រះរាជក្រិត្យ ស្ថិតនៅក្រោមអាណាព្យាបាលបច្ចេកទេសនៃក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យការងារ និងស្ថិតក្រោមអាណាព្យាបាលហិរញ្ញវត្ថុនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ។

ការចុះបញ្ជិកាវោងចក្រ សហគ្រាស និងកម្មករនិយោជិតចូលទៅក្នុង បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម គឺ ចាំបាច់សម្រាប់និយោជកទាំងអស់ ។ ការចុះបញ្ជិកាសហគ្រាសថ្មីត្រូវធ្វើក្នុងរយះពេល៣០ថ្ងៃ។

ចាប់តាំងពីឆ្នាំ២០០៨-២០១៧ រោងចក្រ សហគ្រាសសរុបចំនួន ១០.៨៤៩ មានកម្មករសរុប ចំនួន ១,៤៣៤,៣១៦នាក់ បានចុះបញ្ជិកាជាសមាជិកនៅបេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម។ រោងចក្រ សហគ្រាស ភាគច្រើនជារោងចក្រ សហគ្រាស ផ្នែកវាយនភណ្ឌកាត់ដេរសម្លៀកបំពាក់ និងស្បែកជើង និងផ្នែកសេវាកម្ម (សណ្ឋាគារ និងភោជនីយដ្ឋាន)។

៨.២. វិសាលភាព

បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម គឺជាប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងរបបសន្តិសុខសង្គមសាធារណៈ ដែលគ្រប ដណ្តប់លើជំងឺវិជ្ជាជីវៈ និងគ្រោះថ្នាក់ការងារ ក្នុងម៉ោងធ្វើការ និងក្នុងពេលធ្វើដំណើរ។ វិសាលភាពនៃ របបសន្តិសុខសង្គមមានដូចខាងក្រោម៖

- សេវាថែទាំសុខភាពសម្រាប់គ្រោះថ្នាក់ការងារ
- ការផ្តល់ប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំថ្ងៃ ក្នុងករណីបាត់បង់សមត្ថភាពការងារជាបណ្តោះអាសន្ន
- ការផ្តល់ប្រាក់ឈ្នួល ឬប្រាក់បំណាច់ សម្រាប់ជនពិការ ក្នុងករណីបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ ជាអចិន្ត្រៃយ៍
- ការផ្តល់វិភាជន៍បូជាសព និងតាវកាលិកឧត្តរជីវី ក្នុងករណីមរណភាព។

អត្រាភាគទាននៃការចូលរួមចំណែកសម្រាប់របបសន្តិសុខសង្គម គឺជាអត្រាដែលបានកំណត់ ចំនួន ០.៨% នៃប្រាក់ឈ្នួលជាប់ភាគទានរបស់កម្មករ។ ស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ការបង់ភាគទានផ្នែកហានិភ័យការងារ មានចំនួនកើនឡើងទៅតាមវិសាលភាពនៃរបបសន្តិសុខសង្គម និងនិយោជកចាំបាច់ត្រូវបង់ភាគទានផ្សេងៗគ្នា។

តារាងទី១០៖ ការចំណាយសម្រាប់គ្រោះថ្នាក់ការងារ ការថែទាំសុខភាព និងការដួលសន្លប់

ឆ្នាំ	២០១១	២០១២	២០១៣	២០១៤	២០១៥	២០១៦	២០១៧	២០១៨
សរុបការចំណាយ (គិតជាប៊ីលានរៀល)	៤.០៩	៥.០៦	៦.៩២	៩.៥៥	១២.១៥	១៥.៨៣	៤៦.០៦	១៨៧.៨៤
គ្រោះថ្នាក់ការងារ	៤.០៩	៥.០៦	៦.៩២	៩.៥៥	១២.១៥	៧៩.៦	១៩.៥២	២០.៥៣
	-	-	-	-	-	៧.៨៦	២៦.៥៤	១៦៧.៣១

ប្រភព៖ បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម(បសស)

៨.៣ បញ្ជីគ្រោះថ្នាក់ការងារ និងរបួស

៨.៣.១. ចំនួនកម្មករនិយោជិតទទួលរងគ្រោះថ្នាក់ការងារ មានជំងឺ និងស្លាប់ដែលបានចុះឈ្មោះ

ចាប់ពីឆ្នាំ២០០៨ ដល់ឆ្នាំ២០១៩ គ្រោះថ្នាក់ការងារ និងរបួសមានចំនួន ២៣៧,៤២១ ករណី ត្រូវបានរាយការណ៍ពីរោងចក្រ សហគ្រាស។ ក្នុងចំណោមគ្រោះថ្នាក់ និងរបួសសរុបដែលបានចុះបញ្ជី នៅចន្លោះឆ្នាំ២០០៨ ដល់ឆ្នាំ២០១៩ មានចំនួន ១៧១,៥២១ករណី ត្រូវបានរាយការណ៍ជាគ្រោះថ្នាក់ការងារ។ ក្នុងរយៈពេលនោះ ចំនួនអ្នកទទួលរងគ្រោះថ្នាក់ការងារនៅកន្លែងធ្វើការ បានកើនឡើងនៅពេលដែលចំនួនកម្មករនិយោជិតដែលបានចុះបញ្ជិកាក៏មានការកើនឡើងដូចគ្នា។ បន្ទាប់ពីឆ្នាំ២០១៨ ចំនួនអ្នករងរបួសនៅកន្លែងធ្វើការមានការថយចុះបន្តិចម្តងៗ។ ការថយចុះនេះ អាចត្រូវបានចូលរួមដោយវិធីសាស្ត្រជាក់លាក់នៃសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៅកន្លែងធ្វើការនៅក្នុងវិស័យ ដែលមានហានិភ័យខ្ពស់ដូចជាវិស័យកាត់ដេរសំលៀកបំពាក់ និងស្បែកជើង។

យោងលើទិន្នន័យដែលបានរាយការណ៍ បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម បានរៀបចំកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល និងកិច្ចប្រជុំជាច្រើនដែលផ្តោតសំខាន់លើការការពារគ្រោះថ្នាក់ការងារ និងការរងរបួស។ កម្មវិធីពិសេសសម្រាប់ការការពារករណីដួលសន្លប់ និងគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ត្រូវបានយកចិត្តទុកដាក់។

តារាងទី១១៖ ករណីស៊ើបអង្កេតនៃចំនួនអ្នករងរបួស និងស្លាប់ដោយគ្រោះថ្នាក់ការងារក្នុងមួយឆ្នាំ

ឆ្នាំ	ចំនួនកម្មករដែលបានចុះបញ្ជិកា	ចំនួនគ្រោះថ្នាក់ការងារដែលបានរាយការណ៍	ភាគរយគ្រោះថ្នាក់ការងារ(%)	ស្លាប់	ភាគរយស្លាប់(%)
២០១១	៦៧៤,២១៧	១២,៥៧១	១.៨៦	៤៧	០.០០៧
២០១២	៧៦៨,១៣៤	១៤,២៣៣	១.៨៥	៥៩	០.០០៨
២០១៣	៨៤៧,១៧៥	១៦,៧៧៥	១.៩៨	៩៦	០.០១១
២០១៤	១,០២១,៥៨៨	១៨,៦៩៩	១.៨៣	៩៦	០.០០៩
២០១៥	១,០៧៧,០៧៩	៣០,២៨១	២.៨១	១៨១	០.០១៧
២០១៦	១,១៣៦,២៧១	៣៤,៥១៣	៣.០៤	១៦៨	០.០១៥
២០១៧	១,៤៣៥,៣១៦	៤៥,៨៨២	៣.២០	២២២	០.០១៦
២០១៨	១,៤៨០,៩៣២	៣៣,៧១២	២.២៨	២០៧	០.០១៤

២០១៩	១,៣២៤,៥៦៥	១៩,៤៩០	១.៤៧	២៦៣	0.0២
សរុប	៩,៧៦៥,២៧៧	២២៦,១៥៦	២.៣២	១៣៣៩	0.0១៤

ប្រភព៖ បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម

រូបភាពទី៤ ចំនួនអ្នករបួសដោយការងារក្នុងមួយឆ្នាំតាមវិស័យនីមួយៗ

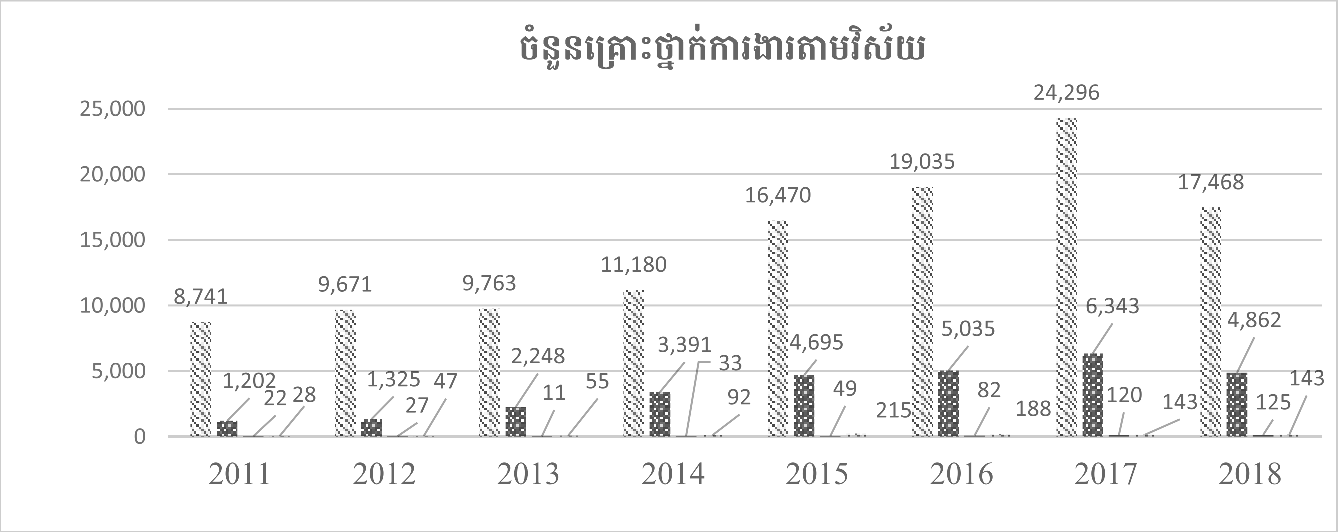

ប្រភព៖ បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម

សំណង់៖

ស្ថិតិផ្លូវការនៃបញ្ហាសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ សម្រាប់វិស័យសំណង់ មានការកើនឡើងគួរឱ្យកត់សម្គាល់ តាមរយៈការស្ទង់មតិដែលធ្វើឡើងក្នុងឆ្នាំ២០១៧ ដោយសហព័ន្ធសហជីពកម្មករសំណង់និងឈើកម្ពុជា បានបង្ហាញថា (១៩%) នៃអ្នកឆ្លើយតបបានរងគ្រោះថ្នាក់ទាក់ទងនឹងការងារ (១៩៦ ករណីក្នុងចំណោមកម្មករ១,០១០នាក់)។ ការស្ទង់មតិមួយផ្សេងទៀតដែលធ្វើឡើងដោយ BWI នៅក្នុងឆ្នាំ២០០៨ ដែលបានបង្ហាញអំពីបញ្ហាសុខភាពការងារចំនួន៧៖ អាបេសស្តូស ឬធូលី ដែលមានហានិភ័យ(៦៧.៣%) គ្រោះថ្នាក់ទាក់ទងនឹងការងារ(៤០.៦%) សារធាតុគីមី(២៩.៧%) ជំងឺឆ្លង (២២.៨%) កង្វះរបាំងការពារសុវត្ថិភាពម៉ាស៊ីន(១៨.៨%) ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍គ្មានសុវត្ថិភាព និងស្ត្រេសការងារ(៧.៩%) កន្លែងធ្វើការគ្មានអនាម័យ(៥.៩%) និងផ្សេងៗ(៥%)។

៨.៣.២. ការអង្កេតចំនួនគ្រោះថ្នាក់ការងារ និងស្លាប់ប្រចាំឆ្នាំ

យោងតាមស្ថិតិដែលផ្តល់ដោយបេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម ៧០% នៃកម្មករនិយោជិតមានគ្រោះថ្នាក់ការងារ ភាគច្រើននៃស្ត្រីធ្វើការក្នុងវិស័យកាត់ដេរសម្លៀកបំពាក់ អាចជាហេតុផលមួយដែលចំនួនស្ត្រីមានគ្រោះថ្នាក់ច្រើន។ ទោះយ៉ាងណា ភាគរយនៃគ្រោះថ្នាក់ការងារស្ត្រី បានធ្លាក់ចុះចាប់តាំងពីឆ្នាំ២០១៧។ គម្រោងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារជាច្រើនដែលមានប្រសិទ្ធភាពបានផ្តោតលើកម្មការិនីនៅក្នុងវិស័យកាត់ដេរសម្លៀកបំពាក់ វាហាក់ដូចជាបានរួមចំណែកដល់ការថយចុះនៃគ្រោះថ្នាក់ការងារនៅកន្លែងធ្វើការ។

តារាងទី១២៖ ការអង្កេតចំនួនគ្រោះថ្នាក់ការងារ

ឆ្នាំ	គ្រប់វិស័យ	ប្រុស	ស្រី	ភាគរយស្រី(%)
២០១១	១២,៥៧១	២,៨៣៧	៩,៧៣៤	៧៧.៤៣
២០១២	១៤,២៣៣	៣,៥២៤	១០,៧០៩	៧៥,២៤
២០១៣	១៦,៧៧៥	៤,៧៤៥	១២,០៣០	៧១.៧១
២០១៤	១៨,៦៩៩	៤,៨៧៩	១៣,៨២០	៧៣.៩១
២០១៥	៣០,២៨១	៨,០០៨	២២,២៧៣	៧៣.៥៥
២០១៦	៣៤,៥១៣	៨,៨៣០	២៥,៦៨៣	៧៤.៤២
២០១៧	៤៥,៨៨២	១១,១០៩	៣៤,៧៧៣	៧៥.៧៩
២០១៨	៣៣,៧១២	៩,០៩៣	២៤,៦១៩	៧៣.០៣
២០១៩	១៩,៤៩០	៦,៩៦១	១២,៥២៩	៦៤.២៨

ប្រភព៖ បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម

ការបារម្ភទាក់ទងនឹងការស្លាប់របស់កម្មករជាបុរសមានចំនួនភាគច្រើន។ លើសពីនេះទៀត ចំនួនអ្នកស្លាប់បានកើនឡើងយ៉ាងខ្លាំងចាប់តាំងពីឆ្នាំ២០១៤។ ការវាយតម្លៃបន្ថែមទៀត រួមទាំងការសិក្សាតាមវិស័យ និងសកម្មភាពរបស់សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារត្រូវបានសង្កត់ធ្ងន់។

តារាងទី១៣៖ ករណីគ្រោះថ្នាក់ការងារបណ្តាលឱ្យស្លាប់តាមភេទ

ឆ្នាំ	សរុប	ប្រុស	ស្រី	ភាគរយស្រី (%)
២០១១	៤៧	៣២	១៥	៣១.៩
២០១២	៥៩	៣៧	២២	៣៧.៣
២០១៣	៩៦	៦៦	៣០	៣១.៣
២០១៤	៩៦	៦៩	២៧	២៨.១
២០១៥	១៨១	១១៤	៦៧	៣៧.០
២០១៦	១៦៨	១០៨	៦០	៣៥.៧
២០១៧	២២២	១៤៩	៧៣	៣២.៩
២០១៨	២០៧	១៤១	៦៦	៣១.៩
២០១៩	២៦៣	១៩១	៧២	២៧.៤
សរុប	**១,៣៣៩**	**៩០៧**	**៤៣២**	**៣២.៣**

ប្រភព៖ បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម

៨.៣.៣. ការអង្កេតចំនួនគ្រោះថ្នាក់ការងារប្រចាំឆ្នាំសម្រាប់រោងចក្រ សហគ្រាស

តារាងទី១៥៖ បង្ហាញពីចំនួនកម្មករដែលបានចុះបញ្ជិកា ចំនួនគ្រោះថ្នាក់ ចំនួនពិការភាព និងស្លាប់ តាមឆ្នាំនិងតាមវិស័យ។ ជារៀងរាល់ឆ្នាំវិស័យកាត់ដេរសម្លៀកបំពាក់ និងស្បែកជើង មានប្រហែល ៦០-៧០% ទទួលរងគ្រោះថ្នាក់ការងារ។ ចាប់ពីឆ្នាំ២០១៧ ដល់ឆ្នាំ២០១៨ចំនួនគ្រោះថ្នាក់ការងារ ត្រូវបានថយចុះគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ទន្ទឹមនឹងនេះ ភាគរយនៃអ្នកស្លាប់ និងរបួសធ្ងន់ធ្ងរក្នុងវិស័យសំណង់ហាក់ដូចជាមានការកើនឡើងខ្ពស់បើប្រៀបធៀបទៅនិងវិស័យផ្សេងទៀត។ ការរាយការណ៍អំពីគ្រោះថ្នាក់ការងារនៅក្នុងវិស័យសំណង់នៅមានកម្រិត ដោយត្រូវការពេលវេលាបន្ថែមសម្រាប់ការប្រមូល និងវិភាគទិន្នន័យគ្រោះថ្នាក់ការងារក្នុងវិស័យនេះ។

តារាងទី១៤៖ ការអង្កេតចំនួនគ្រោះថ្នាក់ការងារតាមវិស័យនីមួយៗ

ឆ្នាំ	វិស័យទាំងអស់	កាត់ដេរ សម្លៀកបំពាក់	%	ស្បែកជើង	%	សំណង់	%	កសិកម្ម	%
២០១១	១២,៥៧១	៨,៧៤១	៦៩.៥	១,២០២	៩.៦	២២	0.២	២៨	0.២
២០១២	១៤,២៣៣	៩,៦៧១	៦៧.៩	១,៣២៥	៩.៣	២៧	0.២	៤៧	0.៣
២០១៣	១៦,៧៧៥	៩,៧៦៣	៥៨.២	២,២៤៨	១៣.៥	១១	0.១	៥៥	0.៣
២០១៤	១៨,៦៩៩	១១,១៨០	៥៩.៨	៣,៣៩១	១៨.១	៣៣	0.២	៩២	0.៥
២០១៥	៣០,២៨១	១៦,៤៧០	៥៤.៤	៤,៦៩៥	១៥.៥	៤៩	0.២	២១៥	0.៧
២០១៦	៣៤,៥១៣	១៩,០៣៥	៥៥.២	៥,០៣៥	១៤.៦	៨២	0.២	១៨៨	0.៥
២០១៧	៤៥,៨៨២	២៤,២៩៦	៥៣.០	៦,៣៤៣	១៣.៨	១២០	0.៣	១៤៣	0.៣
២០១៨	៣៣,៧១២	១៧,៤៦៨	៥១.៨	៤,៨៦២	១៤.៤	១២៥	0.៤	១៤៣	0.៤
សរុប	**២០៦,៦៦៦**	**១១៦,៦២៤**	**៥៦.៤**	**២៩,១០១**	**១៤.១**	**៤៦៩**	**0.២**	**៩១១**	**0.៤**

ប្រភព៖ បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម

តារាងទី១៥៖ ការអង្កេតចំនួនគ្រោះថ្នាក់ការងារតាមវិស័យនីមួយៗ

ឆ្នាំ / វិស័យ	២០១១	២០១២	២០១៣	២០១៤	២០១៥	២០១៦	២០១៧	២០១៨	សរុប
កាត់ដេរ សំម្លៀក បំពាក់	៨,៧៤១	៩,៦៧១	៩,៧៦៣	១១,១៨០	១៦,៤៧០	១៩,០៣៥	២៤,២៩៦	១៧,៤៦៨	១១៦,៦២៤
ប្រុស	១,៣១៩	១,៥១១	១,៨៦០	១,៨៥១	២,៩៣៣	៣,១៦១	៣,៥៤៤	៣,០១៨	១៩,១៩៧
ស្រី	៧,៤២២	៨,១៦០	៧,៩០៣	៩,៣២៩	១៣,៥៣៧	១៥,៨៧៤	២០,៧៥២	១៤,៤៥០	៩៧,៤២៧
ស្បែកជើង	១,២០២	1,៣២៥	២,២៤៨	៣,៣៩១	៤,៦៩៥	៥,០៣៥	៦,៣៤៣	៤,៨៦២	២៩,១០១
ប្រុស	១៣៦	២០៦	៣១០	៤៥៤	៦១៥	៧០៥	៨៦០	៧១២	៣,៩៩៨
ស្រី	១,០៦៦	១,១១៩	១,៩៣៨	២,៩៣៧	៤,០៨០	៤,៣៣០	៥,៤៨៣	៤,១៥០	២៥,១០៣

ប្រភព៖ បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម

តារាងទី១៦៖ ចំនួនពិការភាពតាមវិស័យក្នុងឆ្នាំនីមួយៗ

ឆ្នាំ / វិស័យ	២០១១	២០១២	២០១៣	២០១៤	២០១៥	២០១៦	២០១៧	២០១៨	សរុប
កាត់ដេរសំម្លៀកបំពាក់	**១៥**	**១៩១**	**៥៨៨**	**៦៨៥**	**១,០៤៤**	**១,១១៧**	**១,១០៤**	**៩៨២**	**៥,៦៩៩**
ប្រុស	៧	៥២	១៤៤	១៤២	២២២	២៤០	២៥២	២៣២	១,២៩២
ស្រី	៨	១៣៩	៤៤៤	៥១៥	៨២២	៨៧៧	៨៥២	៧៥០	៤,៤០៧
ស្បែកជើង	**៦**	**២៨**	**១៣០**	**២១៦**	**៣០៦**	**៣០៥**	**៣៣១**	**២៥៦**	**១,៥៧៨**
ប្រុស	២	៦	១៩	៤៦	៥៣	៦៥	៦៣	៥៣	៣០៧
ស្រី	៤	២២	១១១	១៧០	២៥៣	២៤០	២៦៨	២០៣	១,២៧១
សំណង់	**០**	**១**	**១**	**៥**	**១៥**	**១៩**	**២៤**	**២៦**	**៩១**
ប្រុស	០	១	១	៥	១៤	១៥	២០	២២	៧៨
ស្រី	០	០	០	០	១	៤	៤	៤	១៣
កសិកម្ម (Animal raising and Farming)	**០**	**២**	**១២**	**១៧**	**៣២**	**៤៣**	**៣៦**	**៣៣**	**១៧៥**
ប្រុស	០	២	១០	១៤	១៩	៣២	២៨	២២	១២៧
ស្រី	០	០	២	៣	១៣	១១	៨	១១	៤៨

ប្រភព៖ បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម

តារាងទី១៧៖ ករណីស្លាប់តាមវិស័យនីមួយៗក្នុងឆ្នាំ

ឆ្នាំ / វិស័យ	២០១១	២០១២	២០១៣	២០១៤	២០១៥	២០១៦	២០១៧	២០១៨	សរុប
កាត់ដេរសំម្លៀកបំពាក់	**១**	**១១**	**៣៧**	**២៧**	**៥៥**	**៥០**	**៥៩**	**៥១**	**២៩១**
ប្រុស	០	៣	១៧	១២	២៣	១៦	១៩	២០	១១០
ស្រី	០	៨	២០	១៥	៣២	៣៤	៤០	៣១	១៨០
ស្បែកជើង	**០**	**៤**	**៨**	**៧**	**១៨**	**១១**	**១០**	**១១**	**៦៩**
ប្រុស	០	០	៤	១	២	៤	៥	៥	២១

ស្រី	០	៤	៤	៦	១៦	៧	៥	៦	៤៨
សំណង់	**០**	**០**	**០**	**១**	**២**	**១**	**២**	**៤**	**១០**
ប្រុស	០	០	០	១	២	១	២	៤	១០
ស្រី	០	០	០	០	០	០	០	០	០
កសិកម្ម (Animal raising and Farming)	**០**	**១**	**២**	**៤**	**៣**	**៣**	**៧**	**៤**	**២៤**
ប្រុស	០	១	២	៣	២	៣	៤	៣	១៨
ស្រី	០	០	០	១	១	០	៣	១	៦

ប្រភព៖ បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម

៨.៤. ជំងឺវិជ្ជាជីវៈ

ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃជំងឺវិជ្ជាជីវៈ មិនទាន់បានចាត់ថ្នាក់នៅឡើយ ដោយសារតែការគ្របដណ្តប់លើសេវាសុខភាពការងារ នៅមានកម្រិត។ ដោយផ្អែកលើ "ការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យរបស់អាស៊ានទាក់ទងនឹងជំងឺវិជ្ជាជីវៈ។ រាជរដ្ឋាភិបាល មានផែនការដើម្បីរៀបចំបញ្ជីឈ្មោះជំងឺវិជ្ជាជីវៈ។ យន្តការគាំទ្រសម្របសម្រួល ចាំបាច់ត្រូវបានពង្រឹង។

៨.៥. ការដួលសន្លប់

ការដួលសន្លប់ គឺជាបញ្ហាដ៏ចម្បងដែលកំពុងកើតឡើងនៅតាមបណ្តារោងចក្រកាត់ដេរសម្លៀកបំពាក់ និងស្បែកជើង។ ឆ្នាំ២០១៥ នាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ នាយកដ្ឋានអធិការកិច្ច និងបេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម បានធ្វើការរួមគ្នាដោយបានបង្កើតក្រុមការងារ "ទប់ស្កាត់ករណីដួលសន្លប់ និងគ្រោះថ្នាក់ការងាររបស់កម្មករនិយោជិតតាមបណ្តារោងចក្រ សហគ្រាស" ដែលមានអក្សរកាត់ "ស ទ ប ក"។ តាមរយៈរបាយការណ៍ឆ្នាំ ២០១៥ ក្រុមការងារទប់ស្កាត់ករណីដួលសន្លប់ និងគ្រោះថ្នាក់ការងាររបស់កម្មករនិយោជិតតាមបណ្តារោងចក្រ សហគ្រាសបានលើកឡើងពីមូលហេតុនៃការដួលសន្លប់បន្តបន្ទាប់គ្នារួមមាន៖ (១)ចិត្តសាស្ត្រសង្គម(៣២%) (២)ការងារបន្ថែមម៉ោង(២៣%) (៣)គីមីសាស្ត្រ(១៨%) (៤) រូបសាស្ត្រ (១៦%) (៥) ជីវសាស្ត្រ (៧%) (៦) វិទ្យាសាស្ត្ររៀបចំការងារ (២%) និង(៧) មេកានិច(២%)។ កត្តាផ្សេងទៀត រួមបញ្ចូលគ្នានៃពេលវេលាធ្វើការងារ បរិយាកាសការងារ ការបរិភោគអាហារមិនមានជីវជាតិ សម្រាកមិនគ្រប់គ្រាន់ និងស្ថានភាពតានតឹងក្នុងអារម្មណ៍អាចជាមូលហេតុបណ្តាលឱ្យកម្មករនិយោជិតដួលសន្លប់។ ផ្អែកលើការសិក្សារបស់ក្រុមការងារ បានបង្កើតខិតប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយ រៀបចំកិច្ចប្រជុំសម្រាប់ការលើកកម្ពស់សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារដល់កម្មករនិយោជិតនៅកន្លែងធ្វើការ។

រូបភាពទី៥៖របាយការណ៍ករណីសន្លប់

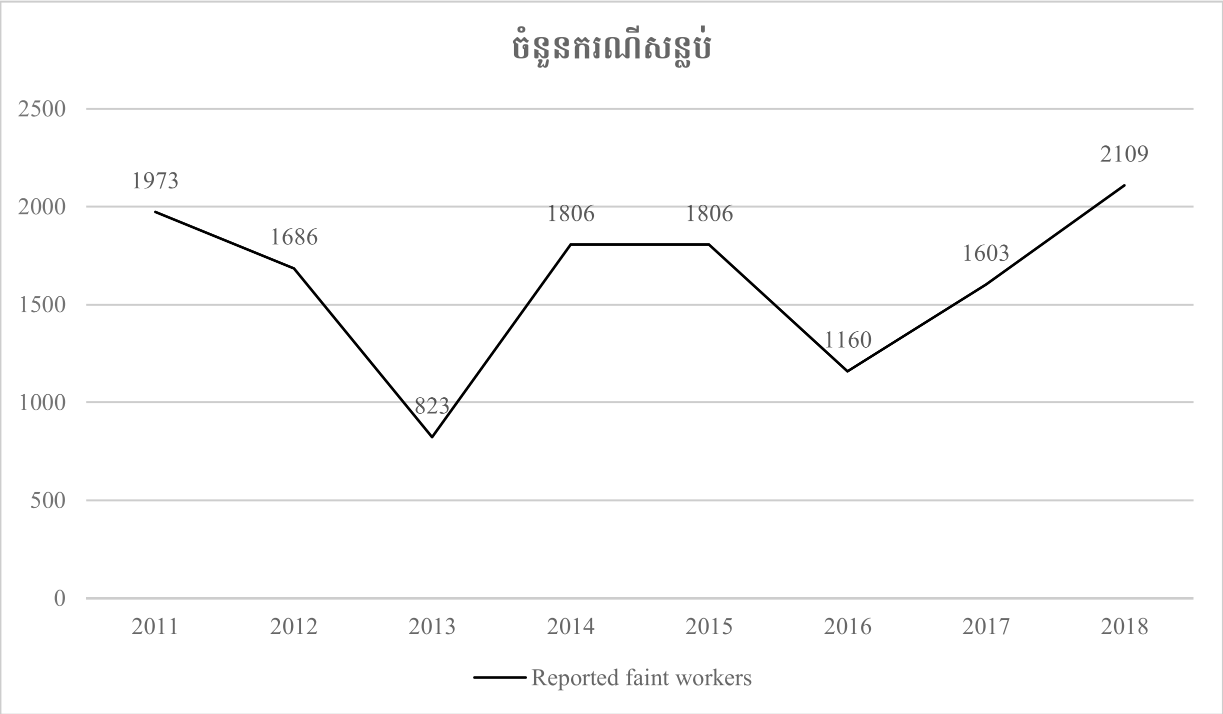

ប្រភព៖បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម

តារាងទី១៨៖ ចំនួនកម្មករនិយោជិតសន្លប់

ឆ្នាំ	ចំនួនករណីសន្លប់	ចំនួនកម្មករនិយោជិតបានចុះបញ្ជីនៅ ប ស ស	ភាគរយកម្មករសន្លប់
២០១១	១,៩៧៣	៦៧៤,២១៧	0.២៩
២០១២	១,៦៨៦	៧៦៨,១៣៤	0.២២
២០១៣	៨២៣	៨៤៧,១៧៥	0.១0
២០១៤	១,៨០៦	១,0២១,៥៨៨	0.១៨
២០១៥	១,៨០៦	១,0៧៧,0៧៩	0.១៧
២០១៦	១,១៦0	១,១៣៦,២៧១	0.១0
២០១៧	១,៦0៣	១,៤៣៥,៣១៦	0.១១
២០១៨	២,១0៩	១,៤៨0,៩៣២	0.១៤
សរុប	១២,៩៦៦	៨,៤៤0,៧១២	0.១៥

ប្រភព៖បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម

រូបភាពទី៦៖របាយការណ៍ស្តីពីចំនួនករណីសន្លប់តាមខែនីមួយៗ

ប្រភព៖បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម

ការវិភាគប្រចាំខែរបស់ក្រុមការងារ "ស.ទ.ប.ក" បានសន្និដ្ឋានពីមូលហេតុនៃការដួលសន្លប់ដូចជា៖ ១. បង្កើនសកម្មភាពផលិតផលនៅរដូវដែលរោងចក្រទទួលបានការបញ្ជាទិញទំនិញថ្មី ២. បង្កើនការងារបន្ថែមម៉ោង ដើម្បីទុករយៈពេលសម្រាករបស់កម្មករនិយោជិតពេលបុណ្យចូលឆ្នាំថ្មីប្រពៃណីជាតិឱ្យបានយូរ ៣. ជារដូវរវល់ការងារស្រែចំការ ដកស្ទូង ច្រូតកាត់ ដូច្នេះកម្មករធ្វើការទាំងការងារស្រែចំការ និងការងាររោងចក្រ។

ដោយផ្អែកលើការស្រាវជ្រាវនេះ ក្រុមការងារបានរៀបចំសិក្ខាសាលា និងធ្វើការបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារដល់កម្មកររោងចក្រនៅរាជធានីភ្នំពេញក៏ដូចជាតាមបណ្តាខេត្តនានា។

ចន្លោះពីឆ្នាំ ២០១២-២០១៧ ក្រុមការងារ ស ទ ប ក បានធ្វើការបណ្តុះបណ្តាលដល់កម្មករចំនួន ៧៥,៨០៥នាក់ នៅក្នុងរោងចក្រចំនួន ៣៦៨។ វគ្គបណ្តុះបណ្តាលផ្តោតលើវិធានការការពារ ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយមានការចូលរួមចំនួន ៤២៩នាក់។ បន្ថែមលើនេះទៀត រាជរដ្ឋាភិបាល បានសហការជាមួយអង្គការនិយោជក អង្គការអន្តរជាតិ និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលផ្សេងទៀតដែលផ្តោតសំខាន់លើកម្មករនៅក្នុងវិស័យកាត់ដេរសម្លៀកបំពាក់ និងស្បែកជើង។

IV. ស្ថានភាពទូទៅនៃធនធានមនុស្សក្នុងសកម្មភាពសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

១. អ្នកផ្តល់សេវាសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

ការបង្កើនចំនួនអ្នកផ្តល់សេវាសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារដូចជា អធិការពេទ្យការងារ មន្ត្រីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ គ្រូពេទ្យវិជ្ជាជីវៈ គិលានុបដ្ឋាក អ្នកជំនាញផ្នែកអនាម័យការងារ និងអ្នកគ្រប់គ្រងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ គឺជាបញ្ហាប្រឈមដែលកំពុងតែបន្តនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ អ្នកមានវិញ្ញាបនបត្រសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ដែលត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាល និងបានបញ្ចាក់នៅប្រទេសក្រៅអាចធ្វើការនៅកន្លែងធ្វើការ។ ការគាំទ្រកម្រិតជាតិ ត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងគ្របដណ្តប់កន្លែងធ្វើការដែលមានចំនួនរោងចក្រ សហគ្រាសច្រើន តាមរយៈអ្នកផ្តល់ជំនាញផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។

និយមន័យនៃអ្នកផ្តល់សេវាផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

អនុលោមតាមអនុសញ្ញាអង្គការអន្តជាតិខាងការងារលេខ ១៦៦ អ្នកផ្តល់សេវាសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ត្រូវបានកំណត់ថាជាអ្នកផ្តល់សេវាកម្ម ត្រូវបានប្រគល់មុខងារចាំបាច់ក្នុងការការពារផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ និងទទួលខុសត្រូវក្នុងការផ្តល់យោបល់ដល់និយោជក កម្មករនិយោជិត និងអ្នកតំណាងរបស់ពួកគេក្នុងការអនុវត្តដូចខាងក្រោម៖

(ក) ការបំពេញនូវតម្រូវការសម្រាប់ការបង្កើត និងថែរក្សាសុវត្ថិភាព និងសុខភាព បរិស្ថានការងារជួយសម្រួលដល់សុខភាពផ្លូវកាយ និងផ្លូវចិត្តដែលមានទំនាក់ទំនងទៅនឹងការងារ

(ខ) ការសម្របការងារទៅនឹងសមត្ថភាពរបស់កម្មករនិយោជិតដោយគោរពទៅតាមស្ថានភាពសុខភាពផ្លូវកាយនិងផ្លូវចិត្តរបស់ពួកគាត់។

តារាងទី១៩. អ្នកផ្តល់សេវាសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

អ្នកផ្តល់	បរិយាយ
គ្រូពេទ្យសហគ្រាស និងគិលានុបដ្ឋាក អ្នកជំនាញផ្នែកអនាម័យការងារ	ប្រទេសកម្ពុជាស្ថិតនៅដំណាក់កាលកំពុងអភិវឌ្ឍធនធានគ្រូពេទ្យសហគ្រាស។ ទោះយ៉ាងណាក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈបានរៀបចំធ្វើការបណ្តុះបណ្តាលផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារដល់គ្រូពេទ្យនៅតាមបណ្តារោងចក្រ សហគ្រាស
អធិការពេទ្យការងារ	អធិការកិច្ចផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៅថ្នាក់កណ្តាលមានចំនួន ៩៩នាក់/ស្រី ៤៦នាក់

មន្ត្រីសុវត្ថិភាពការងារ	តម្រូវការថ្នាក់ជាតិសម្រាប់ពង្រឹងអំណាចរបស់មន្ត្រីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារកំពុងត្រូវបានវាយតម្លៃ

ប្រភព៖ នាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ

កម្មវិធី និងស្ថាប័នសម្រាប់បណ្តុះបណ្តាលតាមតម្រូវការដល់អ្នកផ្តល់សេវាសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

នាយកដ្ឋានពេទ្យការងារបាន និងកំពុងបង្កើតកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់អ្នកផ្តល់សេវាផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារដោយមានកិច្ចសហការជាមួយសាកលវិទ្យាល័យជាតិនៃប្រទេសសឹង្ហបុរីសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលនេះ មានការចូលរួមពីមន្ត្រីផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ មន្ត្រីអធិការកិច្ចការងារ ដើម្បីទទួលបានការទទួលស្គាល់ជាអ្នកផ្តល់សេវាសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។

រាជរដ្ឋាភិបាល បានរៀបចំផែនការក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារសម្រាប់អ្នកដែលរំពឹងថាជាអ្នកផ្តល់សេវាផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ដូចជាគ្រូពេទ្យសហគ្រាស គិលានុប្បដ្ឋាក និងមន្ត្រីអធិការកិច្ចផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៅតាមបណ្តារោងចក្រ សហគ្រាស។ ភារកិច្ចចម្បងរបស់ពួកគេរួមមាន៖

គ្រូពេទ្យសហគ្រាស

- ពិនិត្យកន្លែងការងារឱ្យបានទៀងទាត់ ដើម្បីស្វែងយល់ពីលក្ខខណ្ឌការងារ ប៉ុស្តិ៍ការងារ បច្ចេកទេសផលិតកម្ម សារធាតុដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងផលិតកម្ម និងសុវត្ថិភាពនៃគ្រឿងម៉ាស៊ីនដែលប្រើប្រាស់ក្នុងរោងចក្រ សហគ្រាស
- តាមដានមើលស្ថានភាពសុខភាពទូទៅរបស់កម្មករដោយផ្តល់ព័ត៌មាន ឬដំបូន្មានទាក់ទងនឹងការកាត់បន្ថយហានិភ័យសុខភាព គ្រោះថ្នាក់ដែលទាក់ទងនឹងការងារ និងជំងឺវិជ្ជាជីវៈ
- សង្កេតមើលបរិស្ថានជុំវិញ និងស្ថានភាពអនាម័យទូទៅ របស់រោងចក្រ សហគ្រាស រួមទាំងការិយាល័យ ប៉ុស្តិ៍ការងារ អាហារដ្ឋាន និងកន្លែងស្នាក់នៅរបស់កម្មករនិយោជិត
- សង្កេតមើលជុំវិញបរិវេណគិលានដ្ឋានដើម្បីធានាថា ឯកជនភាពរបស់អ្នកជំងឺត្រូវបានគោរពក្នុងកំឡុងពេលព្យាបាល ឬពិគ្រោះយោបល់។

គិលានុបដ្ឋាក-យិកា ឬ ឆ្មប

- ជួយដល់ការថែរក្សាសុខភាពបឋម និងការសង្គ្រោះបឋមដល់កម្មករដែលមានជំងឺ ឬកម្មករដែលមានរងរបួសទាក់ទងនឹងការងារតាមដំបូន្មាន របស់វេជ្ជបណ្ឌិត
- ការផ្តល់ថ្នាំ និងការចាក់ថ្នាំចាំបាច់ណាមួយដល់អ្នកជំងឺតាមវេជ្ជបញ្ជារបស់វេជ្ជបណ្ឌិត

- ការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យរបស់អ្នកជំងឺ និងតាមដានស្ថានភាពដូចជា សម្ពាធឈាម សីតុណ្ហភាព ជីពចរ និងកត់ត្រាទុករបាយការណ៍លទ្ធផលសម្រាប់ជូនវេជ្ជបណ្ឌិតត្រួតពិនិត្យ
- ផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកផ្លូវចិត្តដល់អ្នកជំងឺ និងសមាជិកគ្រួសារ
- អប់រំអ្នកជំងឺ និងក្រុមគ្រួសារអំពីការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យ
- រក្សាការសម្ងាត់លើបញ្ហាសុខភាពរបស់កម្មករក៏ដូចជាព័ត៌មានបច្ចេកទេស និងមធ្យោបាយផលិតកម្មរបស់រោងចក្រ សហគ្រាស
- ផ្តល់សេវាពិគ្រោះយោបល់ដល់កម្មករ រួមទាំងព័ត៌មានទាក់ទងនឹងសុខភាព សុខភាពបន្តពូជ ការថែទាំសុខភាពមាតា និងទារក ការធ្វើផែនការគ្រួសារ ការរំលូតកូន និងអាហារូបត្ថម្ភ

២. គោលនយោបាយ និងកម្មវិធីរបស់អង្គការនិយោជក និងអង្គការកម្មករនិយោជិត

២.១. អង្គការនិយោជក

អង្គការនិយោជក បានពង្រីកបណ្តាញ និងសកម្មភាពស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ បង្កើនការយល់ដឹងនៅកន្លែងធ្វើការ។ អង្គការនិយោជកខ្លះមានជំនាញផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ដោយបានរៀបចំឱ្យមានគោលនយោបាយ គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ និងកម្មវិធីស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ជាច្រើនប្រភេទសម្រាប់អនុវត្ត។ គេរំពឹងថាការវិវត្តថ្មីៗទាំងនេះ នឹងត្រូវអនុវត្តតាមគ្រប់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទាំងអស់។ អង្គការនិយោជកសំខាន់ៗមានដូចខាងក្រោម៖

- សហព័ន្ធនិយោជក និងសមាគមពាណិជ្ជកម្មកម្ពុជា

គោលនយោបាយសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ	គោលនយោបាយសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ គឺសម្រាប់សហព័ន្ធនិយោជក និងសមាគមពាណិជ្ជកម្មកម្ពុជាដើម្បី"លើកកម្ពស់សុវត្ថិភាពនិងសុខភាពនៅកន្លែងធ្វើការ" ។ ពួកគេផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារជាច្រើនដល់សមាជិក និងមិនមែនសមាជិក ដោយផ្តល់ព័ត៌មានថ្មីៗ។
សកម្មភាពផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ	- ធ្វើការប្រឹក្សាយោបល់ផ្នែកច្បាប់ - ធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវ និង ផ្សព្វផ្សាយ សៀវភៅគោលការណ៍ណែនាំ ព្រឹត្តិប័ត្រព័ត៌មានប្រចាំឆ្នាំ បទបង្ហាញ - ធ្វើការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានស្តីពីច្បាប់ ប្រធានបទស្តីពីរាជរដ្ឋាភិបាល និងនិន្នាការ ពិភពលោក - ធ្វើការបណ្តុះបណ្តាល

- សមាគមរោងចក្រកាត់ដេរនៅកម្ពុជា

គោលនយោបាយដែលទាក់ទងនឹងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ	គោលបំណងរបស់សមាគមរោងចក្រកាត់ដេរនៅកម្ពុជាគឺ "ដើម្បីធ្វើការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពដល់ការអភិវឌ្ឍស្តង់ដារអប្បបរមាស្តីពីសុខភាពបន្តពូជ សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ គាំទ្រជាង ៥០០រោងចក្រកាត់ដេរសម្លៀកបំពាក់ និងស្បែកជើង និងផ្តល់ការងារដល់ប្រជាជនកម្ពុជាបានជាង ៦០ ម៉ឺននាក់"។
សកម្មភាពផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ	- ធ្វើការប្រឹក្សាយោបល់ផ្នែកច្បាប់ - ធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវ និង ផ្សព្វផ្សាយ សៀវភៅគោលការណ៍ណែនាំ ព្រឹត្តិប័ត្រព័ត៌មានប្រចាំឆ្នាំ បទបង្ហាញ - ធ្វើការ ផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានស្តីពីច្បាប់ ប្រធានបទស្តីពី រាជរដ្ឋាភិបាល និងនិន្នាការពិភពលោក - ធ្វើការបណ្តុះបណ្តាល

២.២. អង្គការកម្មករនិយោជិត

អង្គការកម្មករនិយោជិតមានចំនួនជាង៥៥ត្រូវបានទទួលស្គាល់នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ ជាមួយគ្នានេះដែរមានអង្គការកម្មករនិយោជិតសម្រាប់វិស័យកាត់ដេរសំលៀកបំពាក់ និងស្បែកជើង ម្ហូបអាហារ វិស័យសំណង់ និងវិស័យទេសចរណ៍ ក្រៅពីនេះមានអង្គការកម្មនិយោជិតរបស់ស្ត្រីសម្រាប់សហជីពស្ត្រីផងដែរ។

រាជរដ្ឋាភិបាលមានកិច្ចសហការយ៉ាងរឹងមាំជាមួយអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងអង្គការកម្មករនិយោជិត ដើម្បីជំរុញលើកស្ទួយកម្មវិធីស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ដូចជាកម្មវិធីអប់រំស្តីពីការការពារការដួលសន្លប់ សម្ភារការពារបុគ្គល ជំងឺអេដស៍ និងគ្រឿងញៀនជាដើម។ បញ្ជីរាយនាមឈ្មោះរបស់អង្គការកម្មករនិយោជិតមានភ្ជាប់នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី៥ និងទី៦។ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលជាពិសេស ក្នុងការសម្របសម្រួលដល់គ្រប់អង្គការកម្មករនិយោជិតដែលពាក់ព័ន្ធឱ្យចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងការពង្រឹងសកម្មភាពការពារសុវត្ថិភាព និងសុខភាពនៅកន្លែងធ្វើការ។

៣. សកម្មភាពជាផ្លៀងទាត់ និងបន្តពាក់ព័ន្ធនឹងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

៣.១. ការគាំទ្រដល់សហគ្រាសធុនតូច មធ្យម និងសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ

រាជរដ្ឋាភិបាល អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និងអង្គការកម្មករនិយោជិត បានរៀបចំកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់ពង្រីកការយល់ដឹងស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារដល់សហគ្រាសខ្នាតតូច និង

មធ្យម និងកន្លែងធ្វើការក្រៅប្រព័ន្ធ។ កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលទាំងនេះ ផ្តោតសំខាន់លើមូលដ្ឋាននៃការបង្កើតប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារដែលសមស្របទៅនឹងលក្ខខណ្ឌការងារ និងជាការផ្តួចផ្តើមរបស់កម្មករនិយោជិត និងនិយោជក។ ការបង្កើតកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល និងឧបករណ៍សម្ភារសម្រាប់បណ្តុះបណ្តាល គឺដើម្បីគាំទ្រដល់សកម្មភាពលើកកម្ពស់លក្ខខណ្ឌសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៅកន្លែងធ្វើការ។ យុទ្ធនាការ និងការពង្រីកសកម្មភាពបណ្តុះបណ្តាលត្រូវបានកែសម្រួលដើម្បីជាមូលដ្ឋានក្នុងសកម្មភាពបណ្តុះបណ្តាលបន្តផ្សេងទៀត។

កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលសំខាន់ៗសម្រាប់កន្លែងធ្វើការរួមមាន៖

"គម្រោងសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ ភាពក្រីក្រ និងការងារ" របស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ បានណែនាំកម្មវិធីកែលម្អរបៀបធ្វើការដើម្បីកែលម្អលក្ខខណ្ឌការងារឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើង ការកែលម្អរបៀបធ្វើការនិងអភិវឌ្ឍភូមិដ្ឋាន ការកែលម្អរបៀបធ្វើការក្នុងការដ្ឋានសំណង់ខ្នាតតូច និងការកែលម្អការងារដើម្បីសុវត្ថិភាពអ្នកប្រកបការងារតាមផ្ទះ។ គម្រោងនេះ ក៏បានបង្កើតនូវឧបករណ៍អប់រំ ស្តីពីមេរោគអេដស៍ និងជំងឺអេដស៍សម្រាប់កម្មករនិយោជិតនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ និងសហគមន៍របស់ពួកគេ។

- សមាគមកម្ពុជាអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ បានបណ្តុះបណ្តាលកម្មករនៅកន្លែងធ្វើការសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធស្តីពីការកែលម្អរបៀបធ្វើការនិងអភិវឌ្ឍភូមិដ្ឋាន និងការកែលម្អការងារដើម្បីសុវត្ថិភាពអ្នកប្រកបការងារតាមផ្ទះបានចំនួន១៨៤នាក់ ។ ជាមួយគ្នានេះសមាគមក៏បានបើកវគ្គបណ្តុះបណ្តាលចំនួន ១១វគ្គ ស្តីពីសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍សម្រាប់អ្នកបើកបរតាក់ស៊ីម៉ូតូ និងអ្នករត់ម៉ូតូកង់បីផងដែរ
- សមាគមអភិវឌ្ឍកសិករ (កសិកម្ម) បានបណ្តុះបណ្តាលកសិករនៅតាមបណ្តាខេត្តស្តីពី ការកែលម្អរបៀបធ្វើការនិងអភិវឌ្ឍភូមិដ្ឋាន
- សមាគមប្រជាជន (ខ្មែរ) ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ បានបណ្តុះបណ្តាលកម្មករប្រកបការងារតាមផ្ទះ និងកសិករនៅតាមខេត្ត។

៣.២. ការអប់រំ ការលើកកម្ពស់ ការយល់ដឹង និងសកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយអប់រំ

៣.២.១. គំនិតផ្តួចផ្តើមថ្នាក់ជាតិដោយរាជរដ្ឋាភិបាល

សកម្មភាពលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងការផ្សព្វផ្សាយអប់រំដែលធ្វើឡើងដោយថ្នាក់ជាតិមានដូចខាងក្រោម៖

ក. ពានរង្វាន់សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារថ្នាក់អាស៊ាន

រោងចក្រ សហគ្រាស ត្រូវបានទទួលស្គាល់សម្រាប់ការអនុវត្តល្អនៅកន្លែងធ្វើការរបស់ពួកគេ។ រាជរដ្ឋាភិបាល បានសហការជាមួយបណ្តាញសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារអាស៊ាន ក្នុងការជ្រើសរើស

រោងចក្រ សហគ្រាស តំណាងប្រទេសកម្ពុជា ដើម្បីចូលរួមទទួលពានរង្វាន់សុវត្ថិភាព និងសុខភាព ការងារនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌអាស៊ាន។ ពិធីផ្តល់ពានរង្វាន់នេះត្រូវបានរៀបចំឡើងនៅរៀងរាល់ ២ (ពីរ) ឆ្នាំម្តង ដល់រោងចក្រ សហគ្រាស ដែលបានអនុវត្តល្អ និងល្អប្រសើរផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៅកន្លែងធ្វើការ ដោយមានការចូលរួមពីរោងចក្រ សហគ្រាសក្នុងប្រទេសជាសមាជិកអាស៊ាន។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ ២០១៦ ដល់មកដល់ឆ្នាំ ២០២០ រោងចក្រ សហគ្រាស សរុប ចំនួន ៥ (ប្រាំ) ដែលបានទទួលពានរង្វាន់អាស៊ានអូសូណេតខាងលើ។

ខ. ទិវាពិភពលោកដើម្បីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

ទិវាពិភពលោកដើម្បីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងាររបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ ត្រូវបានប្រារព្ធជារៀងរាល់ឆ្នាំ នៅថ្ងៃទី២៨ ខែមេសា ដោយប្រទេសសមាជិកនៃអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ២០០៦ មកប្រទេសកម្ពុជាបានរៀបចំទិវាពិភពលោកដើម្បីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារចំនួន១៦លើក រៀងរាល់ខែមេសា ឬឧសភា។ ទិវានេះ ត្រូវបានរៀបចំឡើងនៅទីតាំងផ្សេងៗគ្នានៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដូចជាតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស និងតំបន់រោងចក្រកាត់ដេរ។ នៅថ្ងៃទី ៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០១៩ ទិវានេះ ត្រូវបានប្រារព្ធឡើង ដោយមានការចូលរួមពីតំណាងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងកម្មករនិយោជិតសរុប ១៣០០ នាក់ នៅខេត្តកោះកុង។ យុទ្ធនាការពិសេសនេះ រៀបចំឡើង ក្រោមអធិបតីភាពរបស់ឯកឧត្តមរដ្ឋមន្ត្រីនៃក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងអមដំណើរដោយមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់ តំណាងនិយោជក និងតំណាងសហជីព។ ព្រឹត្តិការណ៍ និងយុទ្ធនាការនានាទាក់ទងនឹងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងជាសាធារណៈស្តីពីសារៈសំខាន់នៃសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ។

គ. ការផ្តល់បណ្ណសរសើរអេដស៍នៅកន្លែងធ្វើការ

រាជរដ្ឋាភិបាល បានផ្តល់បណ្ណសរសើរដល់រោងចក្រ សហគ្រាសដែលមានស្នាដៃការងារល្អលើការអប់រំ និងបង្ការមេរោគអេដស៍/ជំងឺអេដស៍នៅកន្លែងធ្វើការ។ ពិធីផ្តល់បណ្ណសរសើរនេះ ត្រូវបានរៀបចំឡើងជារៀងរាល់ឆ្នាំ ដោយមានការចូលរួមពីរោងចក្រ សហគ្រាសដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្រោមកិច្ចសហការជាមួយអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ និងដៃគូពាក់ព័ន្ធ។

រាជរដ្ឋាភិបាល ក៏បានលើកទឹកចិត្តដល់រោងចក្រ សហគ្រាសផងដែរ តាមរយៈការជ្រើសរើសរោងចក្រ សហគ្រាសតំណាងកម្ពុជាចំនួន ១(មួយ) ដើម្បីចូលរួម និងទទួលពានរង្វាន់ប្ញូក្រហមអាស៊ានដល់រោងចក្រ សហគ្រាសដែលឈានមុខលើការងារប្រយុទ្ធនឹងមេរោគអេដស៍ និងជំងឺអេដស៍នៅកន្លែងធ្វើការរបស់បណ្តាញសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារអាស៊ានដែលប្រព្រឹត្តទៅនៅរៀងរាល់ ២(ពីរ) ឆ្នាំម្តង។

ចាប់តាំងពីឆ្នាំ២០១៨មក រោងចក្រ សហគ្រាសសរុបចំនួន ៣ (បី) បានទទួលពានរង្វាន់បូក្រហមអាស៊ានរួចមកហើយ។

ក្រាហ្វិក៖ ចំនួនសហគ្រាស គ្រឹះស្ថានដែលបានទទួលបណ្ណសរសើរអេដស៍

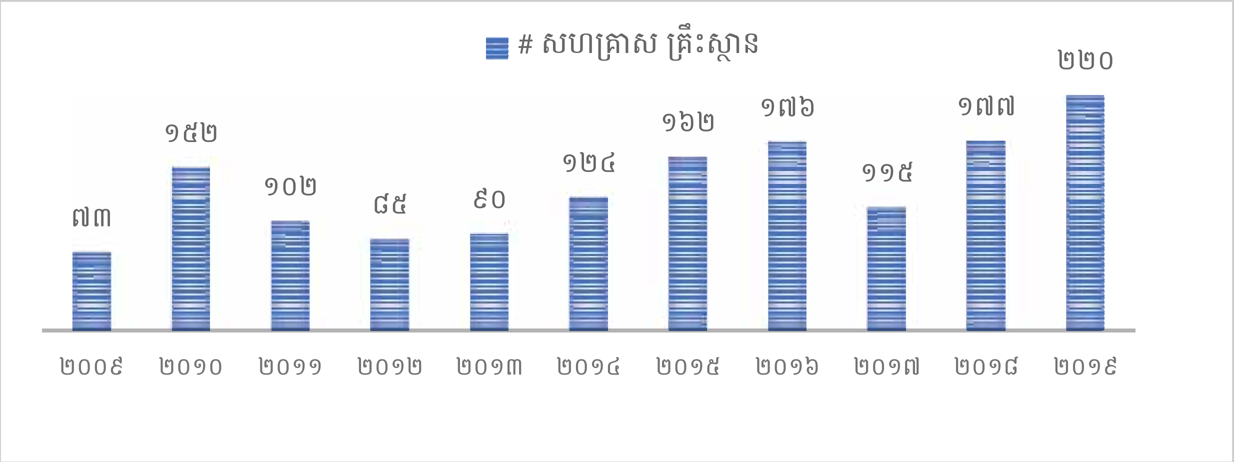

ប្រភព៖ នាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ

៣.២.២. កិច្ចសហប្រតិបត្តិការបច្ចេកទេសអន្តរជាតិ

ប្រទេសកម្ពុជា បានអនុវត្តសកម្មភាពសហប្រតិបត្តិការបច្ចេកទេសអន្តរជាតិទាក់ទងនឹងសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារជាពិសេសជាមួយអង្គការដូចខាងក្រោម៖

- អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ
- អង្គការសុខភាពពិភពលោក
- បណ្ដាញសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារអាស៊ាន
- វិទ្យាស្ថានសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៃប្រទេសម៉ាឡេស៊ី
- ទីភ្នាក់ងារសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៃប្រទេសកូរ៉េ
- ទីភ្នាក់ងារសហប្រតិការអន្តរជាតិនៃប្រទេសជប៉ុន
- សមាគមសុវត្ថិភាព និងសុខភាពឧស្សាហកម្មជប៉ុន
- សាកលវិទ្យាល័យជាតិសឹង្ហបុរី
- សមាគមអធិការកិច្ចអន្តរជាតិ
- អង្គការប្រជាជនអូស្ត្រាលីសម្រាប់សុខភាពការអប់រំ និងអភិវឌ្ឍ។

កម្មវិធីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការបច្ចុប្បន្ន ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី៤ ជាក់ស្ដែង មន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ បានចូលរួមក្នុងកម្មវិធីបណ្ដុះបណ្ដាលក្នុងការកសាងសមត្ថភាពដូចខាងក្រោម៖

- កម្មវិធីទស្សនៈកិច្ចសិក្សាស្ដីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៅសាធារណរដ្ឋកូរ៉េ

- កម្មវិធីស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារសម្រាប់ប្រទេសទី៣នៅប្រទេសម៉ាឡេស៊ី
- ការរៀបចំគោលនយោបាយ និងភាពជាអ្នកដឹកនាំស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៅប្រទេសសឹង្ហបូរី
- ការស្រាវជ្រាវអំពីរោគរាតត្បាត បរិស្ថាន និងជីវសាស្ត្រនៅសាធារណរដ្ឋកូរ៉េ
- គោលនយោបាយសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ របស់ទីភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិជប៉ុន
- កម្មវិធីទស្សនកិច្ច និងសិក្សាសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងាររបស់សមាគមសុវត្ថិភាព និងសុខភាពឧស្សាហកម្មជប៉ុន

៣.២.៣ សកម្មភាពសហការផ្អែកលើឧស្សាហកម្ម

ផ្អែកលើគំនិតផ្តួចផ្តើមថ្នាក់ជាតិ និងដើម្បីបង្កើនកិច្ចសហប្រតិបត្តិការបច្ចេកទេសចាំបាច់ត្រូវមានការសម្របសម្រួលសកម្មភាពសហការនៅកម្រិតរោងចក្រ សហគ្រាស ដើម្បីជំរុញឱ្យមានប្រព័ន្ធសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ និងកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលពាក់ព័ន្ធ។

៣.២.៤ សកម្មភាពអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល

មានអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលមួយចំនួនដែល ធ្វើការងារពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៅកន្លែងធ្វើការ ដោយសហការជាមួយក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ។ ព័ត៌មានខាងក្រោមនេះ បានបង្ហាញឯកសារពាក់ព័ន្ធមួយចំនួនដែលអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលទាំងនោះបានផលិត។

- គោលការណ៍ស្តីពីការបៀតបៀនផ្លូវភេទ សម្រាប់ឧស្សាហកម្មរោងចក្រកាត់ដេរនៅកម្ពុជា (អង្គការឃែរអន្តរជាតិ ២០១៦)
- សៀវភៅណែនាំសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលអំពីជំនាញប្រឹក្សាយោបល់ ដល់បុគ្គលិកគិលានដ្ឋានរោងចក្រ (សុខភាពបន្តពូជ សុខភាពផ្លូវភេទ សុខភាពមាតា និងអាហារូបត្ថម្ភ) (អង្គការឃែរអន្តរជាតិ)
- កម្រងព័ត៌មានជាតិស្តីពីសារធាតុអាបេស្តុសនៅកម្ពុជា (អង្គការAPHEDA ២០១៩)
- Water, Sannitation, and Hygeiene of Construction Workers (អង្គការ WaterAid ២០១៩)
- Assessment of Wash in the Temporary Housing in Construction Sites (អង្គការ WaterAid ២០១៩)

ឧបសម្ព័ន្ធទី១៖ បទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានាដែលមានជាធរមានពីមុនមកនៅក្នុងក្រមុងព័ត៌មានជាតិស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ បោះពុម្ពផ្សាយនៅក្នុងឆ្នាំ ២០១១

ដោយយោងតាមច្បាប់ស្តីពីការងារ ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ បានដាក់ឱ្យអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនានាពាក់ព័ន្ធនឹងសុខភាព និងសុខភាពការងារដូចខាងក្រោម៖

- ប្រកាសលេខ០៥២ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០០ ស្តីពីការរៀបចំបង្គន់អនាម័យ
- ប្រកាសលេខ០៥៣ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០០ ស្តីពីការរៀបចំកៅអីអង្គុយនៅប៉ុស្តិ៍ការងារ
- ប្រកាសលេខ០៥៤ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០០ ស្តីពីការផ្តល់ភេសជ្ជៈអនាម័យ
- ប្រកាសរួមលេខ៣៣០ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០ ស្តីពីការរៀបចំគិលានដ្ឋានសហគ្រាស
- ប្រកាសលេខ១២៤ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០១ស្តីពីការបញ្ចេញបញ្ចូលខ្យល់ និងការសំអាតបរិយាកាស
- ប្រកាសលេខ១៣៩ ចុះថ្ងៃ២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០១ ស្តីពីលក្ខខណ្ឌ និងបេសកកម្មសេវាពេទ្យសហគ្រាស
- ប្រកាសលេខ១៤៧ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ ស្តីពីបរិយាកាសកំដៅក្នុងទីកន្លែងធ្វើការ
- ប្រកាសលេខ១៣៨ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៣ ស្តីពីសំឡេងក្នុងទីកន្លែងធ្វើការ
- ប្រកាសលេខ១៣៩ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៣ ស្តីពីការងារនៅក្នុងមណ្ឌលហាប់
- ប្រកាសលេខ៤៨៤ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ ស្តីពីពន្លឺ និងការបំភ្លឺ
- ប្រកាសលេខ១០៦ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ ស្តីពីការហាមឃាត់កុមារធ្វើការ នៅកន្លែងការងារប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់
- ប្រកាសលេខ០៨៦ ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៦ ស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មការអេដស៍នៅតាមសហគ្រាស គ្រឹះស្ថាន និងការបង្ការទប់ស្កាត់ការរីករាលដាលនៃមេរោគអេដស៍/ជំងឺអេដស៍ នៅកន្លែងធ្វើការ
- ប្រកាសលេខ៣០៥ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ ស្តីពីការងារនេសាទសមុទ្រ
- ប្រកាសលេខ៣០៦ ចុះថ្ងៃទី១៤ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ ស្តីពីលក្ខខណ្ឌការងារ និងជីវភាពរស់នៅក្នុងចំការ
- ប្រកាសលេខ៣០៧ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ ស្តីពីលក្ខខណ្ឌអនាម័យ និងសន្តិសុខការងារនៅក្នុងរោងចក្រកាត់ដេរ និងដេរស្បែកជើង
- ប្រកាសលេខ៣០៨ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ ស្តីពីលក្ខខណ្ឌការងារ និងជីវភាពរស់នៅក្នុងសហគ្រាសស្រែអំបិល

- ប្រកាសលេខ៣០៩ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ ស្តីពីលក្ខខណ្ឌការងារ និងជីវភាពរស់នៅក្នុងសហគ្រាសឡតដ្ឋ
- ប្រកាសលេខ០៧៧ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ស្តីពីការផ្តល់ព័ត៌មាននៅការដ្ឋានសំណង់
- ប្រកាសលេខ០៧៥ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ស្តីពីអនាម័យនៅការដ្ឋានសំណង់
- ប្រកាសលេខ០៧៦ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ស្តីពីកិច្ចការពារហានិភ័យដោយ ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុនៅការដ្ឋានសំណង់
- ប្រកាសលេខ០៧៨ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ស្តីពីការស្តុកសំភារៈ ការបញ្ចេញកាកសំណល់ និងភាពស្អាតបាតនៃការដ្ឋានសំណង់
- ប្រកាសលេខ២៤៧ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០២ ស្តីពីការជូនដំណឹងអំពីគ្រោះថ្នាក់ការងារ របៀបផ្តល់តាវកាលិក និងអត្រាបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ
- សេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ០៨៩ ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ ស្តីពីការចាត់វិធានការបង្ការជំងឺផ្តាសាយប្រភេទថ្មី A(H1N1)
- សារាចរណែនាំស្តីពីការអនុវត្តប្រកាសរួមលេខ៣៣០ សកបយ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០ និងប្រកាសរួមលេខ១៣៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០១។

ឧបសម្ព័ន្ធទី២៖ អង្គការលេខរបស់ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

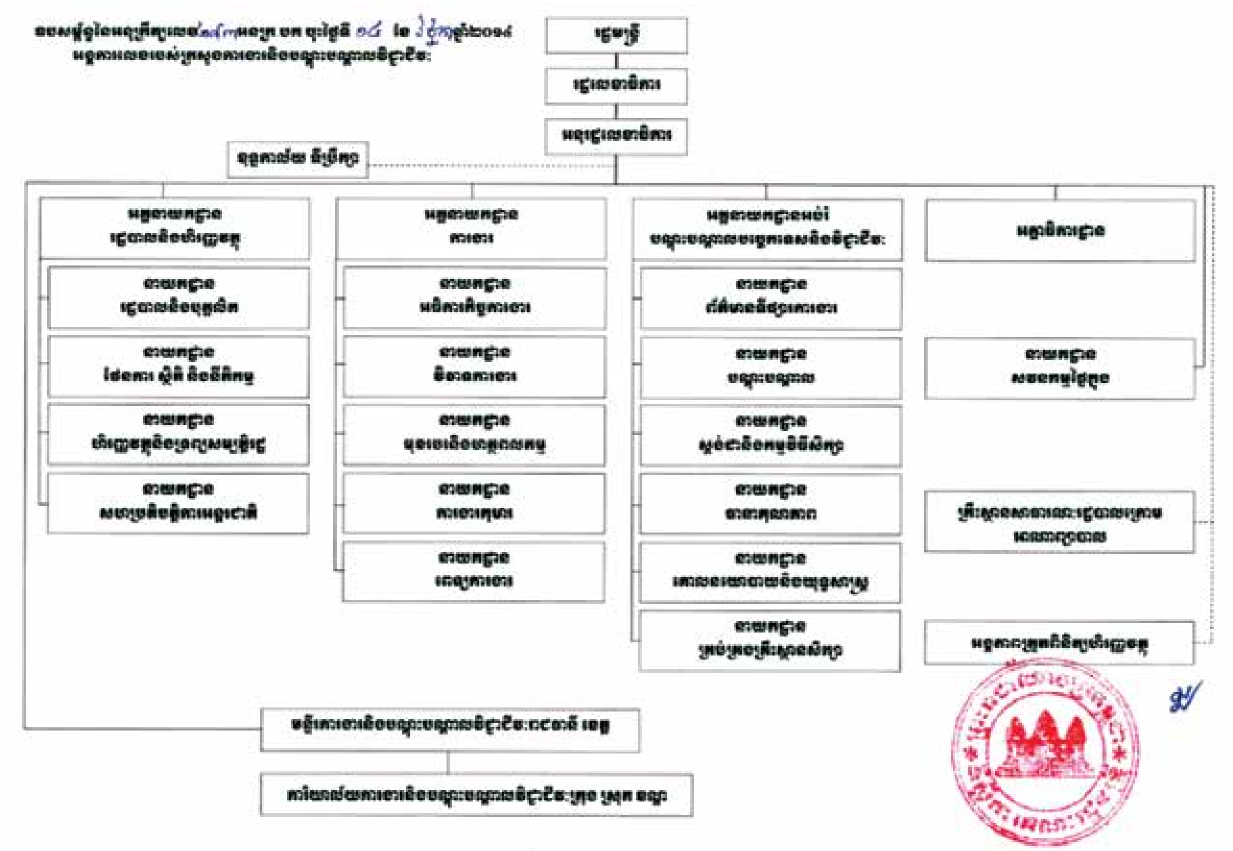

ឧបសម្ព័ន្ធទី៣៖ ទិន្នន័យស្ដីពីគ្រោះថ្នាក់ការងារ និងជំងឺវិជ្ជាជីវៈ

តារាងទី១៖ ចំនួនគ្រោះថ្នាក់ការងារ និងបែងចែកទៅតាមកម្រិតនៃគ្រោះថ្នាក់

បរិយាយ	លទ្ធផលនៃការអង្កេតគ្រោះថ្នាក់ការងារ (នាក់)								
	ចំនួនសមាជិក	របាយការណ៍គ្រោះថ្នាក់		កម្រិតស្រាល		កម្រិតធ្ងន់		ស្លាប់	
	សរុប	សរុប	ស្រី	សរុប	ស្រី	សរុប	ស្រី	សរុប	ស្រី
២០១៩	១,៣២៤,៥៦៥	១៩,៤៩០	១២,៥២៩	១៧,០៥៣	១១,៤៣៣	២,១៧៤	១,០២៤	២៦៣	៧២
២០១៨	១,៤៨០,៩៣២	៣៣,៧១២	២៤,៦១៩	៣០,៧៩០	២៣,១១១	២,៧១៥	១,៤៤២	២០៧	៦៦
២០១៧	១,៤៣៥,៣១៦	៤៥,៨៨២	៣៤,៧៧៣	៤២,៧១៦	៣៣,០២៩	២,៩៤៤	១,៦៧១	២២២	៧៣
២០១៦	១,១៣៦,២៧១	៣៤,៥១៣	២៥,៦៨៣	៣១,៨៩៩	២៤,១៦២	២,៤៤៦	១,៤៦១	១៦៨	៦០
២០១៥	១,០៧៧,០៧៩	៣០,២៨១	២២,២៧៣	២៧,៨០៤	២០,៨០២	២,២៩៦	១,៤០៤	១៨១	៦៧
២០១៤	១,០២១,៥៨៨	១៨,៦៩៩	១៣,៨២០	១៧,២១៦	១៣,០០៣	១,៣៨៧	៧៩០	៩៦	២៧
២០១៣	៨៤៧,១៧៥	១៦,៧៧៥	១២,០៣០	១៥,៤៥២	១១,៣១០	១,២២៧	៦៩០	៩៦	៣០
២០១២	៧៦៨,១៣៤	១៤,២៣៣	១០,៧០៩	១៣,៦០៣	១០,៣៥៤	៥៧១	៣៣៣	៥៩	២២
២០១១	៦៧៤,២១៧	១២,៥៧១	៩,៧៣៤	១២,០៨៤	៩,៤៩២	៤៤០	២២៧	៤៧	១៥
២០១០	៥៩៤,៦៨៦	៧,៦១១	៥,៨៧៨	៧,២១៤	៥,៦៥២	៣៥៨	២០៦	៣៩	២០
២០០៩	៤៥១,២៣២	៣,៥៤៧	២,៨៧២	៣,៣៥៥	២,៧៥៤	១៧៦	១០៨	១៦	១០
២០០៨	៦៤,១៨៦	១០៧	៧៨	៩១	៦៥	១៥	១២	១	១
សរុបរួម	**១០,៨៧៥,៣៨១**	**២៣៧,៤២១**	**១៧៤,៩៩៨**	**២១៩,២៧៧**	**១៦៥,១៦៧**	**១៦,៧៤៩**	**៩,៣៦៨**	**១,៣៩៥**	**៤៦៣**

ប្រភព៖ បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម

តារាងទី២៖ ចំនួនគ្រោះថ្នាក់ការងារ និងបែងចែកទៅតាមប្រភេទគ្រោះថ្នាក់

ឆ្នាំ	លទ្ធផលអង្កេតហានិភ័យការងារ(នាក់)									
	របាយការណ៍ហានិភ័យការងារសរុប		គ្រោះថ្នាក់កន្លែងធ្វើការ		គ្រោះថ្នាក់ក្នុងពេលធ្វើដំណើរ		ជំងឺវិជ្ជាជីវៈ		ផ្សេងៗ	
	សរុប	ស្រី	សរុប	ស្រី	សរុប	ស្រី	សរុប	ស្រី	សរុប	ស្រី
២០១៩	១៩,៤៩០	១២,៥២៩	១២,០៨៨	៨,១៨៩	៧,៤០២	៤,៣៤០	០	០	០	០
២០១៨	៣៣,៧១២	២៤,៦១៩	២៤,១២៨	១៨,៧៦០	៩,៥១១	៥,៨២៥	០	០	៧៣	៣៤
២០១៧	៤៥,៨៦៧	៣៤,៧៦០	៣៤,៥៦៧	២៧,៧៣៦	១១,៣០០	៧,០២៤	១៥	១៣		
២០១៦	៣៤,៥១០	២៥,៦៨១	២៤,៩០២	១៩,៤៧៧	៩,៦០៨	៦,២០៤	៣	២		
២០១៥	៣០,២៧៨	២២,២៧១	២២,៤៨៧	១៧,២៨០	៧,៧៩១	៤,៩៩១	៣	២		
២០១៤	១៨,៦៩៦	១៣,៨១៩	១៤,០២២	១០,៨៩៦	៤,៦៧៤	២,៩២៣	៣	១		
២០១៣	១៦,៧៦៣	១២,០២២	១២,០៦០	៩,០០៧	៤,៧០៣	៣,០១៥	១២	៨		
២០១២	១៤,២១៥	១០,៦៩៩	១០,៥៧៣	៨,៣៤២	៣,៦៤២	២,៣៥៧	១៨	១០		
២០១១	១២,៥៧១	៩,៧៣៤	៩,០០៦	៧,៣៨៦	៣,៥៦៥	២,៣៤៨	០	០		
២០១០	៧,៦១១	៥,៨៧៨	៥,១០៩	៣,៩៤៦	២,៥០២	១,៩៣២	០	០		

២០០៩	៣,៥៤៧	២,៨៧២	២,៥២៣	២,០៤៣	១,០២៤	៨២៩	០	០		
២០០៨	១០៧	៧៨	៥៦	៥០	៥១	២៨	០	០		
សរុបរួម៖	**២,៣៧,៣៦៧**	**១៧៤,៩៦២**	**១៧១,៥២១**	**១៣៣,១១២**	**៦៥,៧៧៣**	**៤១,៨១៦**	**៥៤**	**៣៦**	**៧៣**	**៣៤**

ប្រភព៖ បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម

តារាងទី៣៖ ចំនួនករណីដួលសន្លប់របស់កម្មករនិយោជិតដែលបានរាយការណ៍តាមខែនីមួយៗ

ឆ្នាំ	មករា	កុម្ភៈ	មីនា	មេសា	ឧសភា	មិថុនា	កក្កដា	សីហា	កញ្ញា	តុលា	វិច្ឆិកា	ធ្នូ
២០១៨	៦៦	២៧៦		៣២	១១៥	៤៨	១១២៨			១៦០	៩១	១៩៣
២០១៧	៥៣	១៥៦	១៥០	០	២៥	៣១	១៥១	២៧៦	៣៣៤	២៩	៤០	៣៥៨
២០១៦	០	១២១	៩៣	០	១២០	១៣	២១៣	៧៣	២១	០	៤០៥	១៩
២០១៥	១៩២	២៨០	៦៦	០	០	២០៣	២២៣	៧៣	២៧	៩៧	៤៦០	៤៤២
២០១៤	៣៣	១៥១	៥៥	២២៧	១៣១	៣០០	២៩២	៣៤៨	១១	១៩៦	៦៨	០
២០១៣	១៨៧	៧	១០២	០	៥២	០	១៣៧	២៦	៩១	០	១៥៨	៩៥
២០១២	១០៦	២២៥	៥០	៣៤៤		០	០	១៦៥	៣៣០	០	២៣៦	០
២០១១	០	០	០	៣៤៩	០	២៨៨	៣២៧	៤៨៨	២៤	៣៥០	២២	៨០
សរុបរួម៖	**៦៣៧**	**១២១៦**	**៥១៦**	**៩៥២**	**៤៤៣**	**៨៨៣**	**២,៤៧១**	**១,៤៤៩**	**៨៣៨**	**៨៣២**	**១,៤៨០**	**១,១៨៧**

ប្រភព៖ បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម

ឧបសម្ព័ន្ធទី៤៖ គម្រោងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការដែលគាំទ្រការអនុវត្តការងារស្តីពី សុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

សៀវភៅកម្មវិធីការងារសមរម្យសម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៩-២០២៣

ឈ្មោះគម្រោង	ការបរិយាយ	ម្ចាស់ជំនួយ	ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវ
រោងចក្រកាន់តែប្រសើរនៅកម្ពុជា	BFC ជួយកែលម្អលក្ខខណ្ឌការងារ និងលក្ខខណ្ឌសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៅក្នុងឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ ក៏ដូចជាបង្កើនភាពប្រកួតប្រជែងរបស់វិស័យនេះ តាមរយៈការចុះត្រួតពិនិត្យតាមរោងចក្រដោយមិនផ្តល់ដំណឹងជាមុន និងការផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាល និងសេវាប្រឹក្សាយោបល់យ៉ាងច្រើន ដល់កម្មករនិយោជិតថ្នាក់ដឹកនាំសហជីព អ្នកត្រួតពិនិត្យ/អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ។	អគ្គនាយកដ្ឋានការងារអាមេរិក ក្រសួងការបរទេសប្រទេសញូវសេឡង់ GIZ(Germany)	-រាជរដ្ឋាភិបាលនៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា - សមាគមរោងចក្រកាត់ដេរកម្ពុជា - គម្រោងរោងចក្រកាន់តែប្រសើរនៅកម្ពុជា
ការអភិវឌ្ឍសហគ្រាសតាមសហគមន៍ (C-BED) **ដើម្បីពង្រឹងសកម្មភាពតាមមូលដ្ឋានដោយផ្តោតលើកម្មករនិយោជិតងាយរងគ្រោះ និងម្ចាស់អាជីវកម្មក្នុងសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ ។**	គម្រោងនេះជួយបង្កើនសមត្ថភាពរបស់ស្ថាប័នត្រីភាគី និងអ្នកផ្តល់សំណាញ់សុវត្ថិភាពសង្គមនៅកម្ពុជាក្នុងការផ្តល់កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញអាជីវកម្មដែលចំណាយតិច និងមាននិរន្តរភាព សន្តិសុខហិរញ្ញវត្ថុ និងការការពារសិទ្ធិ។ ដៃគូគម្រោងនឹងទទួលបានជំនួយបច្ចេកទេសដើម្បីប្រើប្រាស់ឧបករណ៍បណ្តុះបណ្តាលស្តីពីការអភិវឌ្ឍសហគ្រាសតាមសហគមន៍របស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ។	ប្រទេសជប៉ុន	បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម
គម្រោងលើកកម្ពស់ស្តង់ដារសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៅក្នុងវិស័យសំណង់នៅប្រទេសកម្ពុជាង (Multi-bilateral ILO-Japan Project)	គម្រោងនេះជួយបង្កើនសុវត្ថិភាព និងសុខភាពរបស់កម្មករសំណង់នៅកម្ពុជាតាមរយៈការអនុវត្តគោលនយោបាយ និងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ដោយប្រសិទ្ធភាពក្នុងវិស័យសំណង់ និងដើម្បីលើកកម្ពស់ និងចែករំលែកការអនុវត្តល្អស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ តាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាល និងជំរុញការធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងដែលមានគុណភាពខ្ពស់។	ក្រសួងសុខាភិបាលការងារ និងសង្គមកិច្ចប្រទេសជប៉ុន	អង្គការអន្តរជាតិការងារប្រចាំប្រទេសកម្ពុជា ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

SOCPRO – **ការគាំពារសង្គម** **១. ការគាំទ្រការអនុវត្តមូលដ្ឋានគាំពារសង្គមប្រកបដោយចីរភាពសម្រាប់ កម្មករនិយោជិត និងក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកគេនៅតំបន់អាស៊ាន (ដំណាក់កាលទី ២)** **២. ការសម្រេចបានគោលដៅអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព និងការលុបបំបាត់ភាពក្រីក្រតាមរយៈកិច្ចគាំពារសង្គមជាសកល**	គម្រោងនេះពង្រីកកិច្ចគាំពារសង្គមឲ្យគ្របដណ្ដប់លើស្ត្រី និងបុរសដែលមិនត្រូវបានឱ្យប្រើប្រាស់សេវានេះ ជាពិសេសសម្រាប់ទម្រង់ការងារគ្មានបទដ្ឋានច្បាប់ការពារ កសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នជាតិត្រីភាគី លើកកម្ពស់ការចែករំលែកចំណេះដឹង សកម្មភាពបង្កើនការយល់ដឹង និងគាំទ្រដល់កិច្ចសន្ទនាថ្នាក់ជាតិស្ដីពីកិច្ចគាំពារសង្គម។ គម្រោងជួយដល់ បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម ប.ស.ស.ក្នុងការពង្រីកការធានារ៉ាប់រងលើគ្រោះថ្នាក់និងសុខភាពរបស់កម្មករនិយោជិត និងជួយបង្កើតរបបប្រាក់សោធនសម្រាប់កម្មករនិយោជិត និងក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយជាតិគាំពារសង្គម។	ប្រទេសកូរ៉េ ប្រទេសចិន	អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារប្រចាំប្រទេសកម្ពុជា

ឧបសម្ព័ន្ធទី៥៖ ស្ថានភាពនៃមជ្ឈមណ្ឌលសហជីពជាតិនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាឆ្នាំ ២០១៥

យោង៖ កម្រងព័ត៌មានទីផ្សារការងារកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៥ LO/FTF Council's Analytical Unit Copenhagen ប្រទេសដាណាម៉ាក

Confederation members of Cambodian trade unions and labour association	Total members	Female members	Number of OSH committees at workplaces
Cambodian Council of National Union (CCNU)			
NACC National Union Alliance Chamber of Cambodia	206,926	161,535	16 Factories
CCTU Cambodia Confederation of Trade Union	157,975	126,380	17 Factories
CNC Coalition of Cambodia of National Labor Confederation	35,000	29,750	-
Not members of CCNU			
CLC Cambodian Labour Confederation	112,278	89,822	181 OSH committees in 18 Factories
CCU Cambodian Confederation of Unions	25,000	20,000	-
Affiliated confederations to NACC			
NLC National Labour Confederation of Cambodia	35,400	26,500	-
CNCLP Cambodian National Confederation for Labourers	54,280	40,710	-
CIC Coalition of Cambodia Inheritance Confederation	23,272	19,604	-
CCWR Cambodia Confederation for Workers Rights	146, 037	110,948	-
CUNIC Confederation of Union National Independence Cambodia	37,617	30,983	-
TOTAL	744,105	589,022	-

ឧបសម្ព័ន្ធទី៦៖ ស្ថានភាពសហជីពមូលដ្ឋាននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១៥

យោង៖ កម្រងព័ត៌មានទីផ្សារការងារកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៥ LO/FTF Council's Analytical Unit Copenhagen ប្រទេសដាណាម៉ាក

Trade union	Affiliation to national trade union centre	Total members	Women members	Number of OSH committees at workplaces
FTUWKC Free Trade Union of Workers of the Kingdom of Cambodia	-	60,000	54,000	2,300
CITA Cambodian Independent Teacher's Association	-	-	-	-
CAC Cambodian Asian Confederation	CCWR/NACC	8,542	6, 214	-
CIUF Cambodia Industrial Union Federation	NACC	2,975	2, 691	-
CLUF Cambodia Labour Union Federation	CCWR/NACC	78,854	60, 867	-
DISUF Democratic Independent Solidarity Union Federation	CCWR/NACC	3,221	2, 839	-
NEAD National Educators' Association For Development	CCWR/NACC	8,527	4, 042	-
OITA Occupational and Transportation Association	CCWR/NACC	3,345	394	-
TAC Teachers Association of Cambodia	CCWR/NACC	13,692	10,163	-
TUFDW Trade Union Federation Democracy of Workers	CCWR/NACC	17,273	15,574	-

TUWFPD Trade Union Workers Federation of Progress Democracy	CCWR/NACC	7,465	6,528	-
USWUF United Struggle for Women Union Federation	CCWR/NACC	2,143	1,636	-
CFWR Cambodia Federation For Workers' Rights	CIC/NACC	7,478	5,997	-
CFWU Cambodia Federation Voices' of Worker Union (CFWU) having	CIC/NACC	2,431	1,987	-
LDUF Labor Development Union Federation	CIC/NACC	4,635	3,647	-
NUCW National Union Federation Cambodia Worker	CIC/NACC	8,728	7,973	-
C.CAWDU Coalition of Cambodian Apparel Worker Democratic Union	CLC	73,390	62,380	18
CICA Cambodian Independent Civil Servant Association (No more CLC Member)	CLC	1, 494	419	-
BWTUC (Building Wood Workers Trade union of Cambodia) Construction Sector	CLC	2,250	747	0
CTSWF Cambodian Tourist and Service's Workers Federation	CLC	4,300	2,385	-
FAPD Farmer Association for Peace Development	CLC	1,633	815	0
IDEA Independent Democratic of Informal Economic Association	-	4,519	533	-
WDURG Workers Union Democratic of Rackhorn Group	-	50	-	-
CIFUF Cambodia Industrial Food Union Federation	CUNIC/NACC	7,345	4, 395	
FUKDW Federal Union of Khmer Democracy Workers	CUNIC/NACC	10,169	8, 939	-
PWUF Prosperity of Workers Union Federation	CUNIC/NACC	12,882	11, 542	-
WFUF Workers Freedom Union Federation	CUNIC/NACC	2,750	2, 465	-
CFITU Cambodia Federation of Independent Trade Unions	CCTU	7,985	7186	4

CUF Cambodia Union Federation	CCTU	88110	70487	10
CWLFU Cambodia Workers Labour Federation Union	CCTU	14000	11900	3
DISUF Democratic Independent Solidarity Union Federation	NACC	32005		
CFTU Cambodia Federation Trade Union	CUNIC/NACC	2237	1, 975	-
TWUF Trade Workers Union Federation	CUNIC/NACC	2234	1, 667	-
DTFU DhamaThpatay Federation Union	CCTU	4928		-
FBWW Federation of Building and Wood Workers	CCTU	654	196	1 factory
FUDWR Federation Union Development Workers Right	CCTU	4150	3320	-
FUF Free Union Federation of Khmer Labour	CCTU	3766	3012	-
FUS Federation Union of Solidarity	CCTU	3257	2606	1
TUFIKEL Trade Union Federation for Increasing Khmer Employees Lifestyle	CCTU	2200	1760	1
UFID Union Federation of Independent and Democratic	CCTU	11451	9160	1
WUF Workers Union Federation	CCTU	2450	1960	0
CWFDFU Cambodian Worker’s Force Democratic Federation Union	CCTU	861	689	0
TUFCWP Trade Union Federation Cambodia Workers Power	CCTU	1200	1000	0

ឯកសារយោង

១. អង្គការសម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច និងការអភិវឌ្ឍ "OECD ការពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវគោលនយោបាយវិនិយោគប្រទេសកម្ពុជាឆ្នាំ២០១៨" ឆ្នាំ២០១៨

២. ក្រសួងការងារ ក្រុមការងារចងក្រងកម្រងព័ត៌មានជាតិអាបេស្តុសនៃប្រទេសកម្ពុជា"កម្រងព័ត៌មានជាតិស្តីពីសារធាតុអាសបេស្តុសនៅកម្ពុជា". ឆ្នាំ២០១៩2019

៣. Heng, Molyaneth, and Ashish Bajracharya. "អន្តរាគមន៍សុខភាពវិស័យរោងចក្រកាត់ដេរនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា៖ការពិនិត្យមើលឡើងវិញដោយស៊ីជម្រៅ ឆ្នាំ២០១៧

៤. EuroCham កម្ពុជា "សៀវភៅស ឆ្នាំ២០១៩ " សភាពាណិជ្ជកម្មអឺរ៉ុបនៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១៩

៥. ផែនការមេលើកទី២ស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ឆ្នាំ២០១៨-២០២២ របស់ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

៦. ការស្វែងយល់អំពីអធិការកិច្ចការងារនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជារបស់ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

៧. ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ សមាជិកក្រុមការងារ "គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការរៀបចំគិលានដ្ឋានសហគ្រាស"

៨. ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ "របាយការលទ្ធផលការងារសម្រេចបានឆ្នាំ២០១៤ និងទិសដៅអនុវត្តបន្តរបស់គណៈកម្មការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ទប់ស្កាត់ករណីដួលសន្លប់ និងបង្ការគ្រោះថ្នាក់ការងារ (ស.ទ.ប.ក) ឆ្នាំ២០១៤

៩. ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ "របាយការណ៍លទ្ធផលការងារសម្រេចបានឆ្នាំ២០១៥ និងទិសដៅអនុវត្តបន្តរបស់គណៈកម្មការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ទប់ស្កាត់ករណីដួលសន្លប់ និងបង្ការគ្រោះថ្នាក់ការងារ (ស.ទ.ប.ក) ឆ្នាំ២០១៥

១០. ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ"របាយការណ៍លទ្ធផលការងារសម្រេចបានឆ្នាំ២០១៦ និងទិសដៅអនុវត្តបន្តរបស់ក្រុមការងារទប់ស្កាត់ករណីដួលសន្លប់ និងបង្ការគ្រោះថ្នាក់ការងាររបស់កម្មករនិយោជិតនៃប.ស.ស ឆ្នាំ២០១៦

១១. គេហទំព័រសហព័ន្ធ និងសមាគមពាណិជ្ជកម្មកម្ពុជា (CAMFEBA) https://www.camfeba.com/

១២. គេហទំព័រសមាគមរោងចក្រកាត់ដេរនៅកម្ពុជា(GMAC) https://www.gmac-cambodia.org/

១៣. របាយការណ៍បូកសរុបសមិទ្ធផលការងាររយៈពេល ១០ឆ្នាំ(២០០៨-២០១៧) និងទិសដៅការងារ ឆ្នាំ២០១៨ របស់ បេឡាជាតិជាតិរបបសន្តិសុខសង្គម ឆ្នាំ២០១៨

១៤. ការិយាល័យ Friedrich-Ebert-Stiftung សម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិតំបន់នៅអាស៊ី Veasna Nuon and Melisa Serrano. "ប្រវត្តិនៃការកសាងសហជីពនៅកម្ពុជា បញ្ហាប្រឈម យុទ្ធសាស្ត្រ"

១៥. "កម្រងព័ត៌មានទីផ្សារការងារនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១៥" របស់ក្រុមប្រឹក្សាពាណិជ្ជកម្មដាន ណាម៉ាកសម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងការអភិវឌ្ឍអន្តរជាតិ

១៦. កម្រងព័ត៌មានស្តី ពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១១ របស់ ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

១៧. កម្មវិធីការងារសមរម្យសម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១៩-២០២៣ ឆ្នាំ២០១៩ របស់អង្គការ អន្តរជាតិខាងការងារ

បោះពុម្ពលើកទី ១ ឆ្នាំ ២០២២

ក្រោមជំនួយឧបត្ថម្ភ៖

International
Labour
Organization

ILO/Japan
Multi-bilateral
Programme